

**WÓJT GMINY
BIESIEKIERZ**

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY BIESIEKIERZ**

TEKST JEDNOLITY

ZMIANA POD LOKALIZACJĘ ELEKTROWNI WIATROWYCH

ZAŁĄCZNIK NR 1 /CZĘŚĆ „A”/

DO UCHWAŁY NR XLVI/351/10

RADY GMINY W BIESIEKIERZU

z dnia 27 września 2010 r.

BIESIEKIERZ, wrzesień 2010 r.

Zespół projektowy:

mgr inż. Przemysław Matyja – ZOIU nr członkowski Z-488

mgr inż. Natalia Golis – ZOIU nr członkowski Z-396

dr Grzegorz Synowiec - środowisko

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BIESIEKIERZ

TEKST JEDNOLITY

ZMIANA POD LOKALIZACJĘ ELEKTROWNI WIATROWYCH

GŁÓWNY PROJEKTANT

mgr inż. Przemysław Matyja



ZOIU nr członkowski Z-488

BIESIEKIERZ, wrzesień 2010 r.

UWAGA!**Wytłuszczoną, pochyloną czcionką „Verdana” w kolorze ciemno niebieskim wprowadzono zmiany i uzupełnienia w tekście Studium.**

SPIS TREŚCI

R O Z D Z I A Ł 1

UWARUNKOWANIA ROZWOJU PRZESTRZENI GMINY BIESIEKIERZ

I. UWARUNKOWANIA	6
1. PODSTAWY FORMALNO-PRAWNE	6
2. OBOWIĄZUJĄCE AKTY PRAWNE	6
2.1. Akty prawne powszechnie obowiązujące	6
2.2. Obowiązujące przepisy dotyczące obszaru województwa	7
3. UWARUNKOWANIA ZEWNĘTRZNE W ZAKRESIE FUNKCJI	8
4. UWARUNKOWANIA ZEWNĘTRZNE W ZAKRESIE INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	9
5. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ROZPOZNANIA STANU FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA	9
5.1. Zasoby środowiska przyrodniczego	9
5.1.1. Podstawowe formy geomorfologiczne	10
5.1.2. Geologia	10
5.1.3. Zasoby podziemnych wód	10
5.1.4. Wody powierzchniowe	10
5.1.5. Lasy	10
5.1.6. Klimat	11
5.1.7. Zanieczyszczenia, zagrożenia, degradacja	17
5.1.8. Obszary prawnie chronione	17
5.1.9. Prawn chronione pomniki przyrody ożywionej	18
5.1.10. Wstępna prognoza zmian w środowisku przyrodniczym	19
6. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ZASOBÓW LEŚNYCH.....	20
6.1. Lasy i gospodarka leśna w gminie Biesiekierz	20
6.1.1 Stan organizacyjny gospodarki leśnej w gminie	20
6.1.2. Powierzchnia leśna w układzie własnościowym i przewidywane zmiany ...	21
6.1.3. Przyrodniczy podział lasów	21
6.1.4. Podział funkcjonalny lasów	21
6.1.5. Zagospodarowanie lasów	24
6.1.6. Struktura wiekowa i gatunkowa drzewostanów w gminie	25
6.1.7. Charakterystyka i waloryzacja lasów	26
6.1.8. Zwierzęta łowne i chronione	27
6.1.9. Uwarunkowania dotyczące rozwoju lasów w gminie	27
6.1.10. Konflikty występujące na styku leśnictwa, rolnictwa i transportu	28
6.1.11. Pozagospodarcze znaczenie lasów	28
7. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ROLNICZEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ	29
7.1 Rolnictwo i gospodarka żywnościowa w planie zagospodarowania	

przestrzennego gminy	29
7.1.1 Obszar i położenie geograficzne	29
7.1.2 Ekosystemy użytków rolnych	29
7.1.3 Melioracja	30
7.1.4 Użytkowanie gruntów	31
7.1.5. Ustalenia dla rolnictwa wynikające z oceny środowiska, zmian własnościowych oraz polityki	31
8. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ZASOBÓW DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ARCHEOLOGII	32
9. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ISTN. SIECI I URZĄDZEŃ ELEKTROENERGETYCZNYCH	33
9.1. Charakterystyka gminy	33
9.2. Opis istniejącego stanu zasilania	33
9.3. Elektroenergetyczna sieć przesyłowa	33
9.4. Elektroenergetyczna sieć dystrybucyjna - Sieci 110 kV	34
9.5. Elektroenergetyczna sieć dystrybucyjna - Sieci średnich i niskich napięć	34
9.6. Ocena istniejącego stanu zasilania w energię elektryczną	34
10. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z OBOWIĄZUJĄCYCH PLANÓW MIEJSCOWYCH	35

R O Z D Z I A Ł 2

KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENI GMINY BIESIEKIERZ

I. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA	36
STRATEGIA ROZWOJU SPOŁECZNO – GOSPODARCZEGO I PRZESTRZENNEGO GMINY	
1. ZAŁOŻENIA STRATEGII ROZWOJU GMINY BIESIEKIERZ	36
1.1. Wstęp	36
1.1.1. Ogólna charakterystyka Gminy Biesiekierz	37
1.1.2. Ocena potencjału gminy - atuty i słabości	38
1.1.3. Szanse i zagrożenia z otoczenia	38
1.1.4. Wizja i cele strategiczne rozwoju gminy	39
1.1.5. Węzłowe przedsięwzięcia strategiczne – programy	42
1.1.6. Warunki sprawnej realizacji przedsięwzięć	42
1.1.7. Uwagi końcowe	43
2. STRATEGIA ROZWOJU SPOŁECZNO-GOSPODARCZEGO I PRZESTRZENNEGO GMINY	43
2.1. Wstęp	43
2.1.1. Lista problemów, potrzeb i aspiracji	44
2.1.2. Ocena mocnych i słabych stron, możliwości i zagrożeń – uwarunkowania realizacji celów	45
2.1.3. Strategia rozwoju gminy Biesiekierz do 2003 roku (etap) i do 2015 roku (perspektywa)	46
3. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY	48
3.1.1. Ustalenia przestrzenne rozwoju poszczególnych sołectw	48
3.1.2. Kierunki rozwoju infrastruktury technicznej dla poszczególnych zespołów sołectw	49
3.1.3. Polityka przestrzenna	49

3.1.4.	Standardy wynikające z aspiracji gminy	51
4.	ROLNICTWO Kierunki produkcji	52
5.	ELEKTROENERGETYKA Kierunki rozwoju gminy	52
5.1.	Perspektywa rozwoju sieci średnich i niskich napięć	53
5.2.	Możliwości zabezpieczenia dostawy energii elektrycznej w świetle obowiązującej Ustawy „Prawo Energetyczne”	53
5.3.	Założenia do planu zaopatrzenia gminy w energię elektryczną	53
5.4.	Uwarunkowania rozwoju <u>elektroenergetycznej sieci przesyłowej</u>	53
5.5.	<u>Uwarunkowania rozwoju elektroenergetycznej sieci przesyłowej</u>	53
5.6.	Nowe założenia dla kierunków rozwoju gminy wynikające z rozwoju energetyki wiatrowej.	54
6.	CZĘŚĆ TELETECHNICZNA Kierunki rozwoju gminy	56
6.1.	Informacje ogólne	56
6.2.	Stan istniejący środków łączności	56
6.3.	Stan projektowany	56
7.	<u>UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTEZA USTALEŃ ZMIANY STUDIUM</u>	58

R O Z D Z I A Ł 1

UWARUNKOWANIA ROZWOJU GMINY BIESIEKIERZ

1. PODSTAWY FORMALNO-PRAWNE

• [**Uchwała Rady Gminy Biesiekierz Nr XXIII/179/08 z dnia 29 października 2008 roku o przystąpieniu do sporządzania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Biesiekierz – pod lokalizację elektrowni wiatrowych**](#)

- Przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późniejszymi zmianami).

Zgodnie z art. 9-13 i art. 87 w/w ustawy:

- 1) celem podstawowym Studium jest określenie polityki przestrzennej gminy (w celu określenia polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego, rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy),
- 2) organem sporządzającym studium jest wójt gminy natomiast projekt studium przygotowuje uprawniony urbanista – zespół pracujący pod jego kierunkiem (wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza studium zawierające część tekstową i graficzną, uwzględniając zasady określone w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, ustalenia strategii rozwoju i planu zagospodarowania przestrzennego województwa oraz strategii rozwoju gminy, o ile gmina dysponuje takim opracowaniem),
- 3) studium sporządza się dla obszaru w granicach administracyjnych gminy,
- 4) ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (obowiązek zgodności projektu planu miejscowego może być zrealizowany na dwa sposoby; po pierwsze przez sporządzenie go zgodnie ze studium lub po drugie, gdy będzie to szczególnie uzasadnione, przez wyprzedzającą uchwalenie planu, zmianę studium),
- 5) studium jest uchwalane przez radę gminy i stanowi tzw. akt kierownictwa wewnętrznego. Jego ustalenia są obowiązujące władze gminy nie mając mocy obowiązującej w stosunku do innych podmiotów gospodarujących na obszarze gminy.
- 6) studium nie jest przepisem gminnym i nie stanowi podstawy do wydawania decyzji administracyjnych (np. decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego),
- 7) koszty sporządzenia studium obciążają budżet gminy,
- 8) studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest dokumentem, który w kształtowaniu rozwoju przestrzennego gminy - pozwala na harmonizowanie interesów lokalnych (gminnych) i ponadlokalnych (wojewódzkich i krajowych),
- 9) studium ma charakter obowiązkowy. Ustawa z 7 lipca 1994 roku zobowiązała gminy do sporządzenia i uchwalenia studium przed upływem 8 lat od wprowadzenia w życie ustawy tj. najpóźniej do końca 2002 roku (wg sformułowań w art. 67 ustawy, przed utratą mocy miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, obowiązujących w dniu wejścia w życie tej ustawy). Ponadto zgodnie z art. 87 pkt. 4 ustawy z dnia 27 marca 2004 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, gminy, które dotychczas nie sporządziły studium, sporządzą i uchwalą studium w terminie roku od dnia wejścia w życie ustawy, zgodnie z jej wymaganiami (tj. do 2004-07-10).
- 10) studium obejmuje kompleksowy zbiór informacji o gminie, zawiera diagnozę sytuacji gminy w stanie istniejącym, określa uwarunkowania rozwoju gminy, precyzuje strategię rozwoju przestrzennego oraz formułuje kierunki rozwoju przestrzennego i zasady polityki przestrzennej gminy.

2. OBOWIĄZUJĄCE AKTY PRAWNE

2.1. Akty prawne powszechnie obowiązujące

Dla zagospodarowania przestrzennego gminy istotne są uwarunkowania wynikające z powszechnie obowiązujących przepisów prawa. Do podstawowych aktów prawnych w tym zakresie należą m. in.:

- 1) Ustawa z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity: Dz.U. z roku 2003 Nr 80, poz. 717, z późniejszymi zmianami)
- 2) Ustawa z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późniejszymi zmianami),
- 3) Ustawa z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z roku 2004 Nr 121 poz.

- 1266, z późniejszymi zmianami),
- 4) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (tekst jednolity: Dz. U. z 2004 roku Nr 92, poz. 880, z późniejszymi zmianami),
 - 5) Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2008 r. Nr 199, poz.1227).
 - 6) Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity: Dz. U. z 2004 roku Nr 261, poz. 2603, z późniejszymi zmianami),
 - 7) Ustawa z dnia 19 października 1991 roku o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa /tekst jednolity Dz. U. z 1995 roku Nr 57, poz. 299, z późniejszymi zmianami/,
 - 8) Ustawa z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami(tekst jednolity Dz. U. z 2003 roku Nr 162, poz. 1568 z późniejszymi zmianami),
 - 9) Rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 9 czerwca 2004 roku w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich, robót budowlanych, badań konserwatorskich i architektonicznych, a także innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków oraz badań archeologicznych i poszukiwań ukrytych lub porzuconych zabytków ruchomych (Dz. U. z roku 2004 Nr 150 poz. 1579),
 - 10) Europejska Konwencja o ochronie dziedzictwa archeologicznego (poprawiona), sporządzona w La Valetta dnia 16 stycznia 1992 roku (Dz.U z roku 1996 Nr 120 poz. 564 i 565),
 - 11) Ustawa z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych /Dz. U. Nr 14, poz. 60 z późniejszymi zmianami /,
 - 12) Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 roku - Prawo energetyczne /Dz. U. Nr 54, poz. 348, z późniejszymi zmianami
 - 13) Ustawa z dnia 4 lutego 1994 roku - Prawo geologiczne i górnicze /Dz. U. Nr 27, poz. 94 z późniejszymi zmianami /,
 - 14) Ustawa z dnia 28 września 1991 roku o lasach /Dz. U. Nr 101, poz. 444 z późniejszymi zmianami /,
 - 15) Ustawa z dnia 31 stycznia 1959 roku o cmentarzach i chowaniu zmarłych /tekst jednolity Dz. U. z 1972 roku Nr 47, poz. 298, z późniejszymi zmianami /,
 - 16) Ustawa z dnia 27 czerwca 1997 roku o odpadach /Dz. U. Nr 96, poz. 592 z późniejszymi zmianami /,
 - 17) Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 25 czerwca 2003 roku w sprawie sposobu zgłaszania i oznakowania przeszkód lotniczych (Dz. U. Nr 130 z 2003 roku poz. 1193 z późniejszymi zmianami)
 - 18) Ustawa z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz.U. Nr 84 poz. 700),
 - 19) Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. Nr 118, poz. 1233) .

2.2 Obowiązujące przepisy dotyczące obszaru województwa.

Na terenie gminy Biesiekierz obowiązują następujące unormowania wydane przez władze województwa zachodniopomorskiego:

- 1) Strategia Rozwoju Województwa Zachodniopomorskiego do roku 2015. Sejmik Województwa Zachodniopomorskiego, uchwałą z dnia 23 października 2000 r., przyjął "Strategię Rozwoju Województwa Zachodniopomorskiego do roku 2015". Jest to dokument określający zasadnicze kierunki oraz metody działania pozwalające na zwiększenie tempa rozwoju województwa i wpisanie się w wielką rodzinę regionów jednoczącej się Europy. W oparciu o ten dokument samorząd województwa, odpowiedzialny za prowadzenie polityki rozwoju regionalnego, podejmować będzie działania na rzecz społeczności województwa, na rzecz pokonania wewnętrznych różnicowań i osiągnięcia pełnej integracji. Dokument Strategii jest więc swoistą konstytucją społeczno-gospodarczą województwa, w stosunku do której wszystkie siły polityczne osiągnęły porozumienie wyraziły wole jej realizacji. Niezwykle istotnym elementem, decydującym o ostatecznej wartości wypracowanej strategii rozwoju, był szeroki udział społeczeństwa w procesie jej tworzenia.
- 2) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa zachodniopomorskiego, po "Strategii Rozwoju Województwa Zachodniopomorskiego do roku 2015" - jest najważniejszym dokumentem niezbędnym samorządowi województwa do kształtowania i realizacji polityki przestrzennej. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa zachodniopomorskiego z jednej strony stanowi kompendium wiedzy o województwie, z drugiej strony wskazuje kierunki wsparcia dla rozwoju poszczególnych jego obszarów. Jednocześnie jest dokumentem umożliwiającym ubieganie się tak o środki krajowe, jak i Unii Europejskiej. Ustala on lokalizacje dla ważnych inwestycji związanych z zadaniami rządowymi realizowanymi na obszarze województwa oraz inwestycji służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych. Wiele z tych zadań kompetencyjnie wychodzi poza obszar wojewódzki, dlatego w przyszłości będą one rozpatrywane w odrębnej procedurze. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa zachodniopomorskiego nie narusza autonomicznych uprawnień gmin w zakresie gospodarki przestrzennej. Jest on natomiast dokumentem

wspierającym i wzmacniającym ich działania. Procedura uchwalenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa obejmowała m.in. uzgodnienia i opiniowanie z organami rządowymi oraz organami wojewódzkiej administracji zespolonej i niezespolonej. Z gminami i powiatami również przeprowadzono szerokie konsultacje. Planowanie przestrzenne jest procesem ciągłym, dlatego też plan będzie podlegał niezbędnej okresowej aktualizacji, aby mógł stymulować rozwój województwa

- 3) Program Ochrony Środowiska Województwa Zachodniopomorskiego został sporządzony jako realizacja art.17 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2001 roku, Nr 62, poz. 627). Został uchwalony przez Sejmik Województwa Zachodniopomorskiego uchwałą XXXV/356/02 z dnia 7 października 2002 roku. Wojewódzki program ochrony środowiska sporządzany jest na 4 lata. Określa on cele ekologiczne, priorytety, harmonogram działań proekologicznych oraz źródła finansowania niezbędne do osiągnięcia postawionych celów. Opracowany Program Ochrony Środowiska Województwa Zachodniopomorskiego jest podstawą działań Samorządu Województwa Zachodniopomorskiego w zakresie polityki ekologicznej i tworzenia innych programów branżowych oraz stanowi podstawę do formułowania wytycznych dla powiatowych i gminnych programów ochrony środowiska. Działania te są ściśle powiązane z zadaniami realizowanymi dla osiągnięcia określonych celów. Pod względem czasowym, "Program" spełnia wymogi ustawowe, tzn. zakłada realizację poszczególnych zadań w latach 2002-2006, niemniej jednak przyjęto przy konsultacji tego dokumentu kolejne przedziały czasowe: 2007-2010 r.- jako średniookresowy czas realizacji zadań i 2011-2015 r. – jako długookresowy czas realizacji zadań, zgodnie z okresem obowiązywania „Strategii Rozwoju Województwa Zachodniopomorskiego” Głównym celem „Programu” jest zasada zrównoważonego rozwoju województwa zachodniopomorskiego, czyli taki model rozwoju województwa, w którym zaspokajanie bieżących potrzeb społecznych oraz potrzeb przyszłych pokoleń będzie traktowane równoprawnie i łączyć będzie, w sposób harmonijny, troskę o zachowanie dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego narodu z postępem cywilizacyjnym i ekonomicznym, będącym udziałem wszystkich grup społecznych.
- 4) Plan rewaloryzacji przyrodniczej województwa zachodniopomorskiego
- 5) Strategia rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich województwa zachodniopomorskiego w latach 2002 - 2015

3. UWARUNKOWANIA ZEWNĘTRZNE W ZAKRESIE FUNKCJI

Usytuowanie gminy Biesiekierz wzdłuż istniejącej drogi krajowej Nr 6 oraz bezpośrednia styczność z miastem Koszalinem spowoduje konieczność uwzględnienia następujących ustaleń wynikających z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu:

- 1) Rezerwowanie przestrzeni sołectwa Stare Bielice na strefę zurbanizowaną, podmiejską miasta Koszalina, z przeznaczeniem obszaru na realizację funkcji mieszkalno - usługowych oraz funkcji związanych z obsługą drogi Nr 6 -przyszłej drogi ruchu szybkiego Szczecin - Gdańsk, w tym centrum rozrywki i handlu. Rezerwacja przestrzeni sołectwa Nowe Bielice na strefę zurbanizowaną podmiejską, z przeznaczeniem obszaru na realizację funkcji mieszkalno -usługowych, a w części wschodniej na utworzenie niezbędnej dzielnicy -parku technologicznego, funkcji przemysłowo - składowych związanych, między innymi, z przetwórstwem płodów rolnych.
- 3) Preferencja rozwoju przestrzeni sołectwa Laski Koszalińskie na uzupełnienie funkcji mieszkalno - usługowych; w części wschodniej na strefę parku technologicznego; w części południowej na całkowicie nowe wysypisko odpadów komunalnych.
- 4) Preferencja rozwoju przestrzeni sołectwa Tatów, na zabudowę mieszkalno -usługową, w tym obsługę drogi krajowej Nr 6 oraz rezerwatu ornitologicznego, z możliwością realizacji gospodarstw agroturystycznych.
- 5) Preferencja rozwoju przestrzeni sołectw Parnowo - Cieszyn na strefę zabudowy mieszkalno - usługowej, oraz strefę usług turystycznych (hoteli i campingów) związanych z kąpieliskiem jeziora Parnowskiego, nie wykluczając funkcji agroturystycznych.
- 6) Preferencja rozwoju przestrzeni sołectwa Gniazdowe na strefę zurbanizowaną oraz strefę żywicielską, podmiejską miasta Koszalina.
- 7) Preferencja rozwoju przestrzeni sołectwa Kotłowo na strefę buforową usługowo -mieszkalną dla Biesiekierza oraz obsługową dla drogi krajowej nr 6.
- 8) Przeznaczenie przestrzeni osiedla Biekiekierz jako centrum obsługi gminy, na rozwój strefy mieszkalno - usługowej, na stworzenie warunków do zrealizowania nowego ośrodka dyspozycyjno - usługowego gminy w części południowo - wschodniej obsługującej równocześnie przyszłą drogę ruchu szybkiego Szczecin - Gdańsk. Pozostałą przestrzeń zachować jako wysoko wydajną strefę rolniczej przestrzeni produkcyjnej. W rejonie miejscowości Rutkowo umożliwić stworzenie centrum agroturystycznego gminy.
- 9) Przeznaczenie przestrzeni sołectwa Kraśnik Koszaliński głównie na zabudowę mieszkalno - usługową związaną z rolniczą przestrzenią produkcyjną oraz turystyką, w części wschodniej przy drodze nr 6 rezerwować przestrzeń na centrum obsługi ruchu turystycznego.

- 10) Przeznaczenie przestrzeni sołectwa Nosowo na centrum szkolenia kadr samorządowych, na centrum turystyczne i agroturystyczne.
- 11) Przeznaczenie przestrzeni sołectwa Parnowo na funkcje opieki społecznej, na funkcję mieszkalno - usługowe związane z rolniczą przestrzenią produkcyjną, na turystykę.
- 12) Przeznaczenie przestrzeni sołectwa Świemino na rozwój niezbędnej funkcji mieszkalno - usługowej związanej z rolniczą przestrzenią produkcyjną oraz na usługi turystyczne. W części położonej przy drodze nr 6 stworzenie centrum obsługi ruchu turystycznego.
- 13) Przeznaczenie przestrzeni sołectwa Warmino na rozwój niezbędnej zabudowy mieszkalno - usługowej, związanej z rolniczą przestrzenią produkcyjną oraz specjalnym ośrodkiem wychowawczym, nie wykluczając funkcji turystycznych.

4. UWARUNKOWANIA ZEWNĘTRZNE W ZAKRESIE INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

- 1) W zakresie kanalizacji sanitarnej oparcie się o tezę możliwości podłączenia docelowego do systemu kanalizacyjnego miasta Koszalina sołectw: Stare Bielice, Nowe Bielice, Laski Koszalińskie, poprzez zastosowanie systemu przepompowni ścieków wraz z kolektorami tłoczonymi.
- 2) W zakresie zaopatrzenia w wodę nie wykluczyć możliwości podłączenia się do magistrali wodociągowej \varnothing 400 mm, biegnącej w ulicy Bohaterów Warszawy - BOWiD.
- 3) W zakresie zaopatrzenia w gaz
 - szczególnie nacisk położyć na podłączenie sołectw Parnowo - Cieszyn rurociągiem Ś/C PE 110 z istniejącej stacji red. VI st w Biesiekierzu,
 - przewidzieć teren dla realizacji gazociągu przesyłowego wysokiego ciśnienia relacji Szczecin-Gdańsk – biegnącego przez gminę Biesiekierz od granicy z gm. Karlino do projektowanej stacji na terenie miasta Koszalina.
 - zachować obowiązujące z przepisami odrębnymi strefy od istniejącego gazociągu wysokiego ciśnienia relacji Karlino – Nowe Bielice.
- 4) W zakresie elektroenergetyki przewidzieć nową linię średniego napięcia 15KV z GPZ Przemysłowy w Koszalinie do Biesiekierza, obsługując tereny zurbanizowane w Starych Bielicach, Nowych Bielicach rejon Parnowa i Cieszyna, centrum gminy Biesiekierz z podłączeniem Nosowa.
- 5) W zakresie telekomunikacji przewiduje się docelowo przekształcić istniejący system kabli dalekosiężnych, okręgowych i łącznikowych na system kabli wewnątrzstrefowych o znaczeniu lokalnym, zastępując obecny system wybudowaniem traktów optotelekomunikacyjnych i urządzeń zwielokrotniających cyfrowych.
- 6) W zakresie komunikacji kołowej uwzględnienie rezerwy przestrzennej na przyszły przebieg drogi ruchu szybkiego Szczecin - Gdańsk (droga nr 6), w tym realizację systemu dróg odciążających równoległe do drogi nr 6. Zabezpieczenie rezerwy przestrzennej dla drogi ruchu szybkiego Poznań - Koszalin (droga nr 11) na granicy z miastem Koszalinem oraz zarezerwowaniu przestrzeni na ewentualny drugi wariant przebiegu drogi nr 11, w rejonie Tatowa - Parnowa (wg terenowego BPP w Koszalinie). Ustabilizowanie położenia przyszłych węzłów wielopoziomowych w rejonie Starych Bielić, Tatowa, Biesiekierza, Nosowa i skrzyżowania z drogą wojewódzką nr 166.

5. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ROZPOZNANIA STANU FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA.

5.1. ZASOBY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

Analizę oparto o istniejące materiały fizjograficzne o zasięgu kierunkowym miasta Koszalina, w tym gminy Biesiekierz. Były to następujące materiały:

- 1) Fizjografia ogólna w skali 1:25000 opracowana przez GEOPROJEKT -Przedsiębiorstwo Geologiczno — Fizjograficzne i Geodezyjne w Warszawie z roku 1971, znajdujące się w Miejskiej Pracowni Urbanistycznej w Koszalinie.
- 2) Studium klimatyczne opracowane przez GEOPROJEKT – Przedsiębiorstwo Geologiczno - Fizjograficzne i Geodezyjne w Warszawie z roku 1972, znajdujące się w Miejskiej Pracowni Urbanistycznej w Koszalinie.
- 3) Opracowanie fizjograficzne do potencjalnej aglomeracji koszalińskiej opracowane przez Miejską Pracownię Urbanistyczną w Koszalinie.
- 4) Mapy analityczne do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Koszalina, obejmujące gminę Biesiekierz.
- 5) Środowisko przyrodnicze, zasoby naturalne, użytkowe, gleby, lasy, walory krajobrazowe (1:25000);
- 6) Fizjografia i geomorytografia (1:25 000) opracowane przez Miejską Pracownię Urbanistyczną w

Koszalinie.

- 7) Mapa przeglądowa siedlisk nadleśnictwa.
- 8) Waloryzacja przyrodnicza gminy Biesiekierz, Biuro Konserwacji Przyrody, Szczecin 2004 r.
- 9) Podstawowe opracowanie ekofizjograficzne sporządzone dla obszaru gminy w granicach administracyjnych (2008 r.).

Gmina Biesiekierz wg regionów fizjograficznych J. Kondrackiego, położona jest na równinie białogardzkiej (313,52).

5.1.1. Podstawowe formy geomorfologiczne.

Obszar gminy położony jest na wysoczyźnie moreny dennej, o różnych formach akumulacji, ukształtowanych równoleżnikowo.

Mapa w skali 1:250 000 obejmuje również obszary gmin sąsiednich, tworząc obszar tła form geomorfologicznych. Część północna gminy charakteryzuje się przewagą form wysoczyznowych moreny dennej, o charakterze pagórkowatym, z całym łańcuchem fragmentów pagórków i wałów moren czołowych, tworzących jednocześnie dział wodny, w części północno - zachodniej gminy powierzchnia ma charakter moreny dennej, część południowo - wschodnia charakteryzuje się formami wodno - lodowcowymi równin zandrowych, przeciętych pradoliną rzeki Radew, w wyniku erozji rzecznej występują przełomy i krawędzie. Wzdłuż północnej granicy terenów zandrowych ciągnie się długi łańcuch pagórków i wałów moren czołowych. W środkowej części z północy na południe, do pradoliny rzeki Radew ciągnie się dno doliny rzeki Czerwonej, z terenami źródłiskowymi o charakterze akumulacji torfowiskowe - rzecznej.

Akumulacje rzeczne, pradolinne, powinny być szczególnie chronione krajobrazowo, jako walor niepowtarzalny. Szczególny nacisk powinien być położony na zachowanie charakterystycznych pagórków i wałów moren czołowych, poprzez podkreślenie istniejącego układu warstwicowego, przy projektowaniu osiedli jednorodzinnych i gospodarstw agroturystycznych.

5.1.2. Geologia.

Cały obszar gminy jest pokryty utworami czwartorzędowymi. Praktycznie wszystkie doliny rzek i ich dopływów tzn. rzeki Radew i rzeki Czerwonej złożone są z mułów, piasków i żwirów rzecznych z okresu holoceni. Do powyższego zbioru należą również doliny istniejących cieków wodnych w części wschodniej gminy. Tereny o utworach torfowych występują w przewadze na zachód i południe od Biesiekierza i przebiegają w formie dolin lęgowych istniejących cieków w układzie północ - południe. Przeważająca powierzchnia gminy pokryta jest utworami w formie glin zwałowych wysoczyzny moreny dennej z okresu plejstoceni, z fragmentami piasków zwałowych. Najbardziej korzystne pod kątem geologicznym są przestrzenie glin zwałowych w rejonie Starych Bielić, Nowych Bielić, Lasek Koszalińskich, które bez przeszkód mogą być przeznaczone pod przyszłą urbanizację.

5.1.3. Zasoby wód podziemnych.

Według aktualnych badań Instytutu Hydrologii i Geologii Inżynierskiej AGH w Krakowie w 1990 roku na terenie gminy Biesiekierz nie występują Główne Zbiorniki Wód Podziemnych (GZWP), które kwalifikowałyby się jako obszar najwyższej ochrony (ONO), w związku z powyższym pod tym względem gmina nie ma ograniczeń przestrzennych.

5.1.4. Wody powierzchniowe.

Na terenie gminy przebiegają dwie rzeki:

- rz. Radew z istniejącymi ciekami wodnymi - dopływami o czystości wód w klasie II. Dolina tej rzeki stanowi ciąg ekologiczny o znaczeniu krajowym ESOCH;
- rz. Czerwona z obszarem źródłiskowym na zachód od Biesiekierza o czystości wód w klasie II;
- Jezioro Parnowskie o czystości wód w klasie III;
- tereny rezerwatu ornitologicznego w rejonie Tatowa o zmiennym kształcie lustra wody, o czystości II klasy.

5.1.5. Lasy.

Powierzchnia leśna według danych Starostwa Koszalińskiego liczy ogółem: 2253 ha, co stanowi 19,3% ogólnej powierzchni gminy, z tego 655 ha jest lasów ochronnych, oraz 1598 ha jest lasów gospodarczych.

Lasy gospodarcze stanowią 70,93% ogólnej powierzchni leśnej.

Pod względem przyrodniczego podziału lasy gminy Biesiekierz wchodzi w skład Krainy Bałtyckiej - Dzielnicy Koszalińskiej. Położone one są w paśmie moreny dennej ostatniego zlodowacenia bałtyckiego stadium pomorskie. Obszar ten zasłany jest grubą warstwą osadów czwartorzędowych. Utwory czwartorzędowe są produktem akumulacyjnej działalności lodowca oraz procesów erozyjnych w składzie których powstały gliny morenowo-zwałowe, piaski naglinowe, żwiry akumulacyjne, głązy, mułki, ily oraz utwory organiczne jak gytie, torfy i namuły

organiczne.

Na utworach gliniastych i gliniasto-piaszczystych ukształtowały się lasy liściaste i liściaste mieszane. Na utworach piaszczystych, żwirowych i piaszczysto-gliniastych porosły lasy iglaste i iglasto-mieszane. Na gytach, torfach i namulach wytworzyły się olsy, bagna odpływowe i bezodpływowe, trzcinowiska i rojsty. W miejscach zalewowych rzeki Radew występują łęgi.

Obszar gminy Biesiekierz do wieku IX pokryty był lasem liściastym i liściastym mieszanym. Wskazują na to zachowane dotychczas w dobrym stanie pomniki przyrody w oddziałach 525 i 602 obrębu Białogard oraz w Lesie Parsowskim.

Są to liczące ponad 200 lat dęby szypułkowe (*Quercus robur*) oraz liczące około 200 lat buki zwyczajne (*Fagus sylvatica*). Występują także świerki jako gatunek drzew napływowy ze Skandynawii poprzez Pas Wybrzeża Bałtyckiego.

Szczegółowa analiza problemów leśnych jest zawarta w części analitycznej.

5.1.6. Klimat.

Charakterystyką warunków klimatycznych objęto obszary również sąsiadujące z gminą Biesiekierz aby przybliżyć tło klimatyczne strefy wybrzeża Bałtyku, strefy przejściowej między obszarem nadmorskim a wysoczyzną i samą wysoczyzną, która jest charakterystyczna dla gminy Świeszyno.

Charakterystyka warunków klimatycznych.

1) Ogólna charakterystyka klimatu regionu.

Wg Romera teren opracowania położony jest w obrębie typu „Klimaty Bałtyckie”, w krainie „Pobrzeże Koszalińsko - Słupskie”. Krainę tę autor charakteryzuje następująco: średnia roczna temperatura powietrza wynosi tu 7,2 °C, średnia temperatura najcieplejszego i najchłodniejszego miesiąca odpowiednio 17,1° C, -1,9 °C, roczna amplituda wynosi około 19 °C, co świadczy o niewielkim skonstrastowaniu tego elementu. Okres wegetacyjny trwa 206 dni. Roczna suma opadów wynosi około 710 mm, z czego około 200 mm przypada na okres od maja do lipca.

R. Gumiński natomiast zalicza omawiany teren do dzielnicy zachodniobałtyckiej, obejmującej pas pobrzeża zachodniopomorskiego. Charakteryzuje się ona najsilniej wyrażonymi cechami klimatu morskiego. Jest ona dość chłodna i ma najmniejsze w Polsce amplitudy średnich temperatur. Zima trwa tu krócej niż jeden miesiąc, ale przymrozki zdarzają się do czerwca. Opady są stosunkowo niskie, wiatry natomiast silne. Okres wegetacyjny trwa 200 do 208 dni.

2) Charakterystyka elementów meteorologicznych.

a) Temperatura.

Jak wynika z układu izoterm na poziomie rzeczywistym omawiany teren charakteryzuje się klimatem dość chłodnym. Średnia roczna temperatura powietrza wynosi tu około 7,4 °C, temperatura maksymalna około 18 °C. Warunki termiczne terenu zleconego do badań w dużej mierze uwarunkowane są bliskim sąsiedztwem Bałtyku działającego zarówno w kierunku wyrównania ekstremów, jak i opóźnienia pór roku. Zima na omawianym terenie jest łagodna i krótka. Średnia miesięczna temperatura powietrza jest ujemna jedynie w styczniu i w lutym - temperatura maksymalna natomiast jest dodatnia w ciągu całego roku. Wiosna jest porą roku długą i chłodną. Pojawia się dość późno. Średnia temperatura marca wynosi około 1 °C. Miesiąc ten charakteryzuje się dużymi wahaniami temperatury, przy czym są one tym bardziej przykre, że oscylują również w granicach temperatur ujemnych. Na przełomie kwietnia i maja następuje znacznie szybszy wzrost temperatury (do 5 °C), która jednak jest niższa niż w Polsce centralnej. Największe różnice między dokumentowanym terenem a innymi częściami Polski notowane są w przebiegu temperatur maksymalnych.

Lato jest również chłodniejsze niż w Polsce centralnej, jednak różnice te są mniejsze niż w okresie wiosny, szczególnie uwidacznia się to w zakresie temperatur maksymalnych, ponieważ letnie upały są tu złagodzone przez bliskie sąsiedztwo Bałtyku, ma to swój wyraz również w małej ilości dni gorących (maksymalnie powyżej 25 °C), których w ciągu roku notuje się około 11, z czego 9 przypada na miesiące letnie.

Jesień jest porą roku długą i ciepłą, znacznie cieplejszą od wiosny, średnia temperatura miesięcy jesiennych wynosi 8,4 C wobec 5,9 °C w okresie wiosny. Omówiona wyżej sytuacja termiczna ma charakter ogólny.

Na dokumentowanym terenie ulega ona zróżnicowaniu zależnie od warunków lokalnych, jak np. rzeźby terenu, stosunków wodnych, odległości od morza itp. W związku z tym można wyróżnić obszary różniące się od siebie z punktu widzenia stosunków termicznych:

- wybrzeże Bałtyku -Warunki termiczne tych terenów w dużej mierze kształtowane są pod wpływem morza. Charakteryzują się one najbardziej wyrównanym rocznym biegiem temperatur oraz największymi kontrastami dobowymi tego elementu. Dużą rolę w kształtowaniu stosunków termicznych tego terenu odgrywają bryzy, szczególnie bryza dzienna, wiejąca z morza na ląd. Pojawia się ona przy pogodzie słonecznej w godzinach

ranych i trwa do późnego popołudnia, powodując złagodzenie dziennego maksimum temperatury pomimo dużej insolacji.

- strefa przejściowa między obszarem wydm nadmorskich i wysoczyzny –Charakteryzuje się ona również łagodnymi warunkami termicznymi, chociaż wartości ekstremalne tego elementu są bardziej skontrastowane niż w obszarze omawianym poprzednio. Bezwzględne wartości temperatury są tu również wyższe niż w bezpośrednim sąsiedztwie morza. Pewnym pogorszeniem warunków termicznych charakteryzuje się strefa przykrawędziowa z uwagi na możliwość spływu chłodnego powietrza z terenów wyniesionych.
- wysoczyzna -Na obszarze tym notuje się zanikanie wpływów morskich. Charakteryzuje się on zarówno niższymi wartościami temperatury, jak i większym jej skontrastowaniem. Różnice te najbardziej zaznaczają się w przekroju dobowym tego elementu - w skali rocznej nie przekraczają 1 °C.
- obniżenia terenowe -Jednostki te występujące w obrębie wszystkich omawianych obszarów charakteryzuje się niekorzystnymi warunkami termicznymi. Charakterystycznym dla nich zjawiskiem jest w okresie nocy tzw. inwersja termiczna polegająca na tym, że ze wzrostem wysokości temperatura wzrasta, podczas gdy normalnie wzrostowi wysokości powinien towarzyszyć jej spadek. Powstawaniu inwersji sprzyja pogoda wyżowa - bezchmurna i bezwietrzna. Następuje wtedy wypromieniowanie ciepła przez grunt i oziębienie dolnych warstw powietrza - które jako cięższe spływa grawitacyjnie do obniżen, gdzie znajduje warunki odpowiednie do stagnacji i akumulacji. Inwersja powstaje zwykle przed zachodem słońca i zanika na ogół około 1 godzinie po wschodzie - w sprzyjających warunkach atmosferycznych może jednak utrzymywać się dłużej. Dłuższemu zaleganiu warstwy inwersyjnej sprzyja duża zaciśność i zacienienie, co ma miejsce w dolinach wąskich i głębokich, natomiast szerokich i dobrze wentylowanych inwersja zanika wskutek insolacji i wiatru. Obniżenia terenowe znajdujące się na dokumentowanym terenie predysponowane są do częstego występowania inwersji termicznych o małej miąższości charakteryzują się one jednak krótkim zaleganiem warstwy inwersyjnej ze względu na dobre warunki wentylacyjne. Dłuższym zaleganiem chłodnego powietrza charakteryzuje się część dolin położona w pobliżu przegród hamujących jego swobodny spływ np. tereny inwersyjne między Sianowem, a linią kolejową Koszalin - Gdańsk, dolina Raduszki w okolicach Kretomina, dolina Czarnej w okolicy kolonii Chałupy itp.
- lasy - Charakteryzują się specyficznym reżimem termicznym przejawiającym się, między innymi, bardziej wyrównanym profilem temperatury - zmniejszeniem amplitud i złagodzeniem wartości ekstremalnych tego elementu. Pochłonięcie dużej ilości promieniowania przez korony drzew daje na poziomie człowieka odczucie chłodu, co ma duże znaczenie w okresie wysokich temperatur. Lasy oddziałują również na warunki termiczne terenów sąsiedzkich działając również w kierunku wyrównania dobowego i rocznego profilu temperatury.

b) Wilgotność względna.

Wilgotność względna podobnie jak inne elementy kształtowana jest pod wpływem Bałtyku. Jest na dokumentowanym terenie dość wysoka i średnio w roku wynosi około 82 %. W przekroju rocznym zaznacza się wzrost wilgotności w chłodnej porze roku, w okresie od października do lutego, kiedy wartość tego elementu osiąga 83 - 85%. W miesiącach letnich wilgotność powietrza maleje do 77 - 78%.

W biegu rocznym tego elementu na uwagę zasługują łagodne jego zmiany z miesiąca na miesiąc, oraz mała amplituda nie przekraczająca 10%. Poszczególne okresy roku różnią się od siebie nie tylko wartościami wilgotności, ale również jej zmiennością przestrzenną.

W okresie zimy notuje się najmniejsze różnice wilgotności między poszczególnymi częściami terenu - nie przekraczające kilku procent. Wiosną przestrzenne zróżnicowanie tego elementu nieco wzrasta. Charakterystyczne dla tej pory roku są powolne zmiany wilgotności względnej w przeciwieństwie do innych części Polski, gdzie w tej porze roku notuje się nagłe skoki w wartościach elementów meteorologicznych, w tym również wilgotności względnej.

Lato charakteryzuje się dość niskimi wartościami wilgotności, zachodzą wtedy największe różnice między częściami terenu o odmiennych warunkach fizjograficznych.

Jak już wspomniano wilgotność dużej części terenu, szczególnie strefy brzegowej kształtowana jest pod wpływem Bałtyku. Na wielkość i zasięg tego wpływu oddziałuje wiele czynników - głównie lokalne wiatry, tzw. bryzy powstające w wyniku różnicy ciśnień nad powierzchnią lądu i morza.

Bryzy morskie powodują zarówno wzrost bezwzględnych wartości wilgotności w wyniku przenoszenia wilgotnych mas powietrza z nad Bałtyku w głąb lądu, jak również i wzrost wilgotności względnej spowodowany spadkiem temperatury.

W biegu dobowym najwyższymi wartościami wilgotności odznacza się okres roczny od zachodu słońca do wschodu, przy czym najwyższa wilgotność powietrza notowana jest na terenach o największym nocnym wychłodzeniu, a więc głównie w obniżeniach terenowych, gdzie obok powietrza wychłodzonego na miejscu spływa chłodne powietrze z obszarów wyniesionych.

Zróżnicowanie to utrzymuje się dopóki dzienna insolacja i turbulencja nie wyrówna różnic w nagrzaniu podłoża, najdłużej podwyższona wilgotność względna utrzymuje się w obniżeniach terenowych, a w podmokłych częściach doliny Unieści, Raduszki i Czarnej występuje stale.

W ciągu dnia wilgotność powietrza maleje, by osiągnąć swe minimum we wczesnych godzinach popołudniowych. Wieczorem z powodu zaniku insolacji wilgotność powietrza znów wzrasta, przy czym powstaje zróżnicowanie wilgotności spowodowane różnym wypromieniowaniem ciepła przez nagrzanie w ciągu dnia podłoża.

Należy zwrócić uwagę, że omawiany bieg dobowy wilgotności i związane z nim jej zróżnicowanie kształtowane są pod wpływem insolacji w związku z czym największe różnice wilgotności względnej między poszczególnymi częściami terenu oraz najbardziej wyraźny bieg dobowy notowane są w okresie letnim. W miesiącach zimowych natomiast skutek krótkiego okresu insolacji w ciągu dnia oraz jednolitego podłoża w postaci pokrywy śnieżnej zaznaczają się one mniej wyraźnie.

Analizując rozkład przestrzenny wilgotności względnej można wydzielić kilka jednostek charakteryzujących się odmiennymi warunkami z punktu widzenia tego elementu.

- strefa brzegowa - Stosunki wilgotnościowe na terenach przybrzeżnych w największym stopniu kształtowane są przez Bałtyk, szczególnie podczas dni pogodnych, kiedy występują bryzy morskie, przynoszące wilgotne powietrze z nad morza w kierunku lądu. Największą wilgotność notuje się wtedy w godzinach nocnych. Po wschodzie słońca wilgotność spada w wyniku działania insolacji. W późnych godzinach rannych wzrasta w wyniku działania bryzy a następnie znów spada dzięki insolacji, która jest tutaj szczególnie duża. Taki dobowy bieg tego elementu najbardziej wyraźny jest w okresie letnim - w miesiącach zimowych jest niewielki a często w ogóle zanika. Dużym zróżnicowaniem przestrzennym wilgotności charakteryzują się tereny wydmore, gdzie na silnie nawietrznych wierzchołkach wydm oraz w suchych zagłębieniach deflacyjnych notuje stosunkowo niskie wartości wilgotności, w przeciwieństwie do podmokłych często obniżen międzywydmowych.
- obszar między wysoczyzną a strefą brzegową - Stosunki wilgotnościowe posiadają tu charakter przejściowy, ponieważ kształtowane są zarówno pod wpływem morza, jak i wysoczyzny. W miarę oddalania się od morza maleją zarówno wartości wilgotności, jak również zacieśnia się bieg dobowy wywołany działalnością bryz. Wzrost wilgotności względnej notowany jest również w pobliżu krawędzi wysoczyzny spowodowany spływem wilgotnego powietrza z terenów wyniesionych oraz kondensacją pary wodnej zawartą w powietrzu. Omawiana jednostka charakteryzuje się małą zmiennością tego elementu spowodowaną jednorodnością warunków fizjograficznych, oraz silnym nawietrzaniem sprzyjającym wymianie powietrza.
- wysoczyzna - Charakteryzuje się stosunkowo wysoką wilgotnością względną spowodowaną dość niską temperaturą powietrza. Odznacza się ona również większymi amplitudami dobowymi oraz znaczną zmiennością przestrzenną spowodowaną zróżnicowaniem warunków fizjograficznych. Niekorzystnymi warunkami wilgotnościowymi charakteryzują się obniżenia liczne w omawianej części terenu. Tereny wyniesione cechują się dość korzystnymi warunkami wilgotnościowymi z uwagi na dobrą wymianę powietrza. Najniższe wartości wilgotności notowane są na zboczach południowych o większych spadkach, co spowodowane jest intensywnym oddziaływaniem insolacji.
- obniżenia terenowe - Charakteryzują się niekorzystnymi stosunkami wilgotnościowymi. Są one w przeważającej części podmokłe, w skutek czego notuje się tu wysokie wartości wilgotności powietrza. Charakterystyczny jest też bieg dobowy tego elementu. Najwyższa wilgotność względna notowana jest tu w godzinach rannych i nocnych, w wyniku znacznego spadku temperatur, różnice między wilgotnością obszarów sąsiednich położonych na różnych wysokościach mogą wynosić kilkanaście procent. Długiemu utrzymywaniu się podwyższonej wilgotności sprzyjają inwersje termiczne (częste na omawianych obszarach) utrudniające wymianę powietrza.
- lasy - Odznaczają się one specyficznym reżimem wilgotnościowym. W godzinach nocnych w lesie panuje wysoka wilgotność, jednakowa we wszystkich strefach. Po wschodzie słońca zaczyna wysychać górna powierzchnia koron, wskutek czego wytwarza się charakterystyczna stratyfikacja wilgotnościowa tzw. typ porannej. Polega ona na tym, że u góry jest sucho, podczas gdy w dolnych partiach panuje jeszcze duża wilgotność. W miarę wzrostu insolacji następuje wysychanie wnętrza lasu. Wilgotność kształtowana jest wtedy pod wpływem dwu powierzchni czynnych: gleby i koron oddziałujących głównie przez transpirację. Prowadzi to do wytworzenia się w godzinach popołudniowych stratyfikacji z dwoma maksimumami wilgotności nad gruntem i bardziej wyraźnym w strefie koron. Dobowe zróżnicowanie wilgotności w lesie wykazuje dość znaczne wahania. W godzinach nocnych, kiedy panuje stan nasycenia - różnice w wilgotności poszczególnych stref są niewielkie, około południa różnica ta wynosi około 5 %. Od godzin popołudniowych do zachodu słońca jest stała i osiąga wartość 15-20%. Wpływ lasu zaznacza się również na obszarach sąsiednich, przejawiając się na wzroście wartości wilgotności względnej, oraz wyrównaniu jej profilu dobowego i rocznego, najdalej wpływ lasu zaznacza się na terenach położonych poniżej ściany lasu, skąd należy oczekiwać grawitacyjnego spływu chłodnego powietrza, na większą skalę sytuacja taka ma miejsce w okolicach Góry Chełmskiej.

c) Mgły.

Teren opracowania charakteryzuje się częstym występowaniem mgieł, notowanych około 57 razy w roku. Najczęściej zdarzają się one w miesiącach jesiennych (około 7 razy), najrzadziej w okresie od kwietnia do września (3 - 4 razy w miesiącu). Zwraca uwagę mała zmienność częstości występowania mgieł z miesiąca na miesiąc.

Zróznicowanie przestrzenne tego elementu jest natomiast duże. Najczęściej mgły występują na terenach położonych w pobliżu morza, znajdujących się pod wpływem wilgotnego powietrza przemieszanego z nad Bałtyku. Podwyższoną częstością występowania mgieł charakteryzują się chłodniejsza część wysoczyzny oraz tereny zalesione i położone w ich bezpośrednim sąsiedztwie.

Dla opracowywanego obszaru charakterystyczne są tzw. mgły adwekcyjne obejmujące swym zasięgiem duże obszary, powstające podczas przesuwania się nad ląd wilgotnych i cieplejszych mas z nad Bałtyku. Dlatego dominują one w chłodnej porze roku, charakteryzując się przy tym znaczną częstotliwością i trwałością. W okresie wiosenno - letnim, przy adwekcji mas chłodnych również tworzą się mgły, są jednak mniej trwałe.

W niektórych partiach terenu opracowania dość często tworzą się mgły lokalne, nie notowane w obserwacjach PIHM-u. Terenami predysponowanymi do tworzenia się takich mgieł są głównie wąskie obniżenia, gdzie mgły powstają w skutek nocnego wypromieniowywania. Minimalny spadek, przegrody terenów oraz zmiany kierunku biegu dolin nie sprzyjają grawitacyjnemu splywowi mgieł, a niewielka ich szerokości osłabia turbulencję sprzyjającą ich rozpraszaniu. Na skutek tego mgły mogą zalegać tu do późnych godzin rannych

d) Zachmurzenia.

Pod względem tego elementu sytuacja przedstawia się podobnie jak w innych częściach Polski nizinnej.

Najkorzystniejsze warunki panują w okresie wiosenno - letnim, najgorsze na przełomie jesieni i zimy. W biegu rocznym ilości dni pogodnych zaznacza się maksimum w marcu i we wrześniu (5 dni) oraz minimum w lutym i listopadzie.

W pozostałych miesiącach roku częstość występowania dni pogodnych kształtuje się na prawie równym poziomie (2-3 dni w miesiącu). Nieco odmiennie kształtuje się bieg roczny ilości dni pogodnych, zdecydowanie najgorsza sytuacja panuje od listopada do lutego, najlepsza natomiast w czerwcu i we wrześniu. Na uwagę zasługuje znacznie większa zmienność tego elementu z miesiąca na miesiąc, niż w przypadku dni pogodnych. Zachmurzenie, podobnie jak inne elementy wykazuje bieg dobowy. Najmniejsze zachmurzenie notowane jest w godzinach wieczornych, nieco większe w rannych.

W pozostałych okresach dnia utrzymuje się na prawie równym poziomie. W poszczególnych porach dnia zachmurzenie ma inny charakter: rano jest to zachmurzenie warstwowe, podczas gdy w godzinach południowych, w wyniku konwekcji, powstają chmury typu cumulus.

Zachmurzenie wykazuje również pewną zmienność przestrzenną. Najmniejszym zachmurzeniem charakteryzuje się strefa przybrzeżna, zwłaszcza w porze letniej. Spowodowane to jest mniejszym oddziaływaniem prądów konwekcyjnych w tym rejonie.

W miarę oddalania się od morza zachmurzenie wzrasta i osiąga największe wartości w strefie przykrawędziowej wysoczyzny, co spowodowane jest warunkami sprzyjającymi rozwojowi konwekcji (krawędź ułatwia tworzenie się prądów wstępujących). Na obszarze wysoczyzny charakterystyczne jest tworzenie się chmur typu cumulus powstałych w wyniku różnic w nagrzaniu poszczególnych partii podłoża.

e) Usłonecznienie.

Pod względem usłonecznienia wybrzeże charakteryzuje się pewnym uprzywilejowaniem w stosunku do wnętrza kraju, zwłaszcza w cieplej porze roku, w okresie o najkorzystniejszych warunkach usłonecznienia tj. od maja do sierpnia miesięczna liczba godzin ze słońcem jest rzędu 200, wobec kilkudziesięciu w okresie zimowym. Liczba godzin ze słońcem w ciągu dnia wykazuje pewne zróżnicowanie przestrzenne. Najmniej nasłonecznione są tereny zacienione przez las, wzniesienia itp. Są to więc głównie zbocza północne o dużym spadku oraz tereny bezpośrednio graniczące ze ścianą lasu.

Usłonecznienie warunkuje jeden z bardzo istotnych czynników bioklimatycznych - insolację. Pod tym względem również tereny nadmorskie są uprzywilejowane w stosunku do reszty kraju. Duża insolacja towarzyszy przeważnie sytuacjom wyżowym, aczkolwiek występuje również przy innych stanach synoptycznych.

W chłodnym okresie roku dni o dużej insolacji zdarzają się przy adwekcji mas powietrza z kierunków wschodnich i południowych; w lecie natomiast przy adwekcji mas z północy, północnego zachodu i pomocnego wschodu. Roczny bieg insolacji zaznacza się maksimum w okresie wiosenno - letnim oraz minimum w zimie. W przebiegu dobowym największe natężenie insolacji przypada w lecie w godzinach 11.00 - 12.00. W pozostałych miesiącach roku w godzinach 12.00 - 13.00.

Omawiany element charakteryzuje się pewną zmiennością przestrzenną. Bardzo dobrymi warunkami insolacyjnymi charakteryzują się tereny przybrzeżne, głównie z uwagi na dużą przezroczystość atmosfery oraz odbicie promieniowania słonecznego od lustra wody i jasnych gruntów piaszczystych. Zróznicowanym natężeniem insolacji odznacza się teren wysoczyzny, gdzie element ten uwarunkowany jest rzeźbą terenu, najlepsze warunki panują na zboczach południowych o większym spadku, najgorsze na stokach północnych oraz na terenach zalesionych.

Tereny płaskie odznaczają się przeciętnymi warunkami solarnymi, uwarunkowanymi wysokością słońca nad horyzontem. Należy jeszcze zwrócić uwagę na chemiczną działalność słońca przejawiającą się działaniem ultrafioletowym, wywołującym opaleniznę skóry i wytwarzającym witaminę D. Wpływa ono także na regulację przemiany materii, siłę mięśni itp. Zaznacza się także jego działanie bakteriobójcze.

f) Opady.

Teren opracowania charakteryzuje się podwyższoną sumą opadów, wynoszącą około 650 mm, przy czym suma ta rozkłada się nierównomiernie w ciągu całego roku. Zdecydowany wzrost opadów notowany jest w miesiącach letnich, głównie w lipcu. Minimum natomiast wczesną wiosną. W pozostałych miesiącach roku opad kształtuje się na prawie równym poziomie i wynosi 30-50 mm. Opady w poszczególnych porach roku różnią się od siebie zarówno ilością, jak i charakterem. O ile opady zimowe są na ogół długotrwałe o tyle w lecie trwają krócej, charakteryzując się przy tym znacznym natężeniem. Opadom tym towarzyszą często burze występujące głównie w okresie letnim. W miesiącach zimowych zdarzają się sporadycznie, względnie nie występują wcale.

Element ten charakteryzuje się na omawianym obszarze pewną zmiennością przestrzenną, warunkowaną rzeźbą terenu. Krawędź wysoczyzny, a przede wszystkim kompleks Góry Chełmskiej, dość często powoduje wymuszenie prądów konwekcyjnych, prowadzących do powstania opadów, w konsekwencji czego w Koszalinie notuje się opad atmosferyczny, podczas gdy w tym samym czasie na terenach nadmorskich panuje bezchmurna pogoda.

g) Wiatry.

Teren opracowania charakteryzuje się przewagą wiatrów południowo -zachodniej ćwiartki horyzontu. W ciągu roku notuje się tu 52 % wiatrów o kierunkach od S do W. Dość często występują również wiatry północne, rzadkim zjawiskiem są natomiast cisze atmosferyczne.

Sytuacja ta zmienia się nieco w poszczególnych porach roku. W okresie wiosny stosunkowo często ma miejsce cyrkulacja północna przy znacznym udziale wiatrów północno - wschodnich. Zwraca uwagę duże wyrównanie częstości wiatrów w poszczególnych kierunkach, przy nieznacznej przewadze wiatrów południowo - zachodnich. W lecie przewaga wiatrów zachodnich wzrasta. Dość często notuje się wiatry południowo - wschodnie oraz północne. Częstość występowania cisz jest również największa.

Jesień charakteryzuje się przewagą wiatrów z kierunków: południowo -wschodniego, południowego i południowo - zachodniego. Częstość występowania wiatrów zachodnich znacznie maleje w porównaniu z innymi porami roku, maleje również częstość wiatrów z sektora pomocnego. W zimie przeważają wiatry południowo - zachodnie. Dość często występują również południowe i zachodnie. Najrzadszym zjawiskiem są cisze atmosferyczne.

Teren opracowania charakteryzuje się dość silnym nawietrzaniem. Największe prędkości wiatrów notowane są w zimie i na początku wiosny, najmniejsze natomiast w lecie. W ciągu roku notuje się tu ponad 40 dni z wiatrem o prędkościach przewyższających 10 m/s oraz około 7 dni z wiatrem bardzo silnym - powyżej 15 m/s. Najczęściej wiatry o dużych prędkościach notowane są w styczniu i lutym (6-8 dni). Najrzadziej natomiast w początkach lata, głównie w czerwcu.

Podana wyżej charakterystyka ma charakter ogólny, ponieważ wiatr bardziej niż inne elementy zależy od warunków lokalnych.

Strefa przybrzeżna charakteryzuje się występowaniem dużej ilości silnych wiatrów, które nabierają znacznych prędkości nad gładką powierzchnią wody. oprócz tego typu wiatrów kształtowanych przez sytuację makrosynoptyczne charakterystyczne dla tej części terenu jest cyrkulacja bryzowa, powstająca w wyniku różnic temperatur powietrza, a co za tym idzie również różnic ciśnienia między lądem a morzem. Wiatry tego typu występują w cieplej porze roku. W czasie pogód słonecznych i cisz, lub słabych wiatrów gradientowych. W ciągu dnia bryza wieje w kierunku lądu powodując również zmiany warunków termicznych.

Wyróżniamy dwa typy bryz:

- a) bryza poranna o niewielkim zasięgu, powstająca około godziny 8.00 - 9.00 trwająca do godzin popołudniowych;
- b) bryza frontalna charakteryzująca się większą wielkością i zasięgiem, trwająca od godzin południowych do 17.00 - 18.00, prowadzi ona do gwałtownego obniżenia temperatury oraz wzrostu wilgotności.

Zasięg i prędkość bryz morskich są różne. Czasem są to słabe powiewy, wyczuwalne jedynie na plaży, zdarzają się również wiatry tego typu o prędkościach 4 -5 m/s sięgające w głąb wysoczyzny. W ciągu nocy wiatr bryzowy wieje w kierunku odwrotnym (z lądu do morza), jest on jednak znacznie słabiej wykształcony.

Innego typu cyrkulacją lokalną charakteryzuje się wysoczyzna. W czasie silnej insolacji zachodzą różnice w nagrzaniu poszczególnych części terenu spowodowane różną ekspozycją lub różną pojemnością cieplną gruntów, co prowadzi do wytworzenia prądów konwekcyjnych. Unoszone w ten sposób powietrze rekompensowane jest dopływem z terenów otaczających. W nocy w czasie pogody wyżowej występują słabe wiatry zboczowe, spowodowane grawitacyjnym spływem chłodnego powietrza w kierunku dolin. Reasumując można wydzielić kilka obszarów charakteryzujących się różnymi warunkami wietrznymi:

- tereny bezpośrednio sąsiadujące z morzem o silnych wiatrach gradientowych, a w czasie pogód bezwietrznych, znajdujące się pod wpływem bryz;
- obszary płaskie o dość silnym nawietrzaniu charakterystycznym dla terenu pobraża;
- obniżenia terenowe, zaciszne znajdujące się pod wpływem wiatrów dolinnych i zboczowych;
- tereny leśne - zaciszne.

Należy podkreślić, że tego typu stosunki anemometryczne charakterystyczne są dla przyziemnej warstwy powietrza. W miarę wzrostu wysokości zmniejsza się wpływ warunków lokalnych, jak również zmienia się układ wiatrów spowodowany zmniejszaniem się tarcia mas powietrza o szorstką powierzchnię ziemi.

Ogólnie można stwierdzić, że ze wzrostem wysokości zwiększa się prędkość wiatru oraz następuje skręt wiatru w prawo. Analiza tabel wiatrów górnych pozwala stwierdzić, że na poziomie 300 m w stosunku do poziomu zero następuje dość znaczny wzrost prędkości wiatrów.

O ile na poziomie zero przeważały wiatry o prędkościach 3-5 m/s, o tyle 3000 m wyżej zaznacza się zdecydowanie przewaga wiatrów o prędkościach 6-10 m/s. Wzrasta również w sposób widoczny częstość wiatrów silnych np. wiatry o prędkościach 11-15 m/s na poziomie zero stanowiły 1,6 %, natomiast na wysokości 300 m - 14,5 % notowań.

Sytuacja taka ma miejsce stale. W poszczególnych porach roku występuje jednak z różnym natężeniem. Miesiące zimowe charakteryzują się ogromnym zmniejszeniem częstości wiatrów słabych (do 2 m/s w profilu 0 do 300 m) np. w styczniu odpowiednie wartości dla tych poziomów wynoszą 21,9 i 4,3%, w grudniu 24,6 i 32,7%. natomiast zmiany w częstościach wiatrów o wyższych prędkościach nie są już tak wyraźne. Odwrotnie jest w okresie letnim, kiedy największe zmiany notuje się w zakresie większych prędkości wiatrów np. w lipcu wystąpił wzrost częstości wiatrów od 6 -10 m/s z 37 - 52%; w sierpniu w przedziale wiatrów 11-15 m/s z 0,7 - 11%. Zmiany kierunków wiatrów wraz z wysokością nie są już tak wyraźne, zaznacza się jednak zdecydowanie wzrost częstości wiatrów zachodnich, zgodnie z ogólną cyrkulacją atmosferyczną oraz przesunięcie kierunku najczęściej wiejących wiatrów w prawo. W miarę wzrostu wysokości ogólna tendencja zmiany stosunków anemometrycznych utrzymuje się nadal, ale już w znacznie mniejszej skali. W dalszym ciągu wzrasta prędkość wiatrów, o czym świadczy coraz większy procent notowań w przedziale prędkości 11-15 m/s oraz zaznacza się dalszy skręt kierunków wiatrów w prawo.

Omawiana zmienność pionowa warunków wietrznych zachodzi do wysokości około 900 m, gdzie zaciera się wpływ warunków lokalnych i stosunki anemometryczne wynikają z układu gradientowego.

h) Warunki klimatyczne terenów leśnych.

Omawiany teren charakteryzuje się istnieniem dość dużych terenów leśnych. Posiadają one właściwe sobie stosunki klimatyczne, jak również oddziałują na tereny sąsiednie.

Klimat lasu kształtowany jest przez górną powierzchnię czynną, czyli korony drzew. Zatrzymanie dużej ilości promieniowania słonecznego powoduje obniżenie temperatury powietrza w lesie w stosunku do terenów otwartych, co daje odczuwanie przyjemnego chłodu. W ciągu dnia występują tu inwersje, w nocy natomiast najczęściej ustala się izotermia ze słabo zaznaczającym się maksimum w strefie koron, co powoduje, że w ciągu dnia temperatura w lesie jest niższa, w nocy natomiast wyższa niż na otwartej przestrzeni.

W lecie kiedy przeważają warunki dzienne na obszarach leśnych jest chłodniej niż na obszarach nie zalesionych. W zimie jest odwrotnie.

W skutek tego średnie temperatury są tu wyższe niż na otwartej przestrzeni. Odczucie chłodu na terenach leśnych jest większe niż wskazywałyby na to różnice temperatur, ponieważ notuje się tu wyższą wilgotność względną.

Różnica między wilgotnością lasu a otwartej przestrzeni najmniejsza jest w godzinach rannych. Po wschodzie słońca wzrasta aż do osiągnięcia maksimum w godzinach wczesno popołudniowych, po czym zróżnicowane znów maleje. Wzrost wilgotności w lesie spowodowany jest zarówno transpiracją roślin, jak i zmniejszaniem spływu wód (las zatrzymuje około 20% rocznej sumy opadów).

Dużą rolę odgrywają lasy w kształtowaniu ruchów powietrza, na terenach leśnych występuje modyfikacja zarówno kierunku, jak i prędkości wiatru zależnie od budowy drzewostanu, masa powietrza napotykalna na swej drodze zespół zwartej zieleni rozdziela się na strumienie opływające go z boków i z góry. Do wewnątrz przenika w niewielkim stopniu.

Tereny leśne wpływają także na modyfikację prędkości wiatru. Przy słabych wiatrach w lesie notowana jest cisza, a wiatry o większych prędkościach są znacznie osłabione. Wiatry opływające teren od góry wykazują ponad koronami znaczny wzrost turbulencji, sięgający nawet 200 - 300 m, co przy niskim poziomie kondensacji może spowodować opady nad lasem.

Powierzchnie leśne wykazują korzystny wpływ z punktu widzenia zanieczyszczenia powietrza zatrzymując znaczne ilości substancji stałych oraz gazowych.

Należy zwrócić uwagę na bakteriobójcze i regenerujące działania lasów wydzielających substancje lotne tzw. fitoncydy o składzie zbliżonym do olejków eterycznych.

Lasy oddziałują korzystnie na organizm ludzki również poprzez szum drzew, walory krajobrazowe itp.

Reasumując można stwierdzić, że korzystne oddziaływanie lasów na warunki klimatyczne sąsiednich terenów jest bardzo różnorodne:

- obszary leśne odznaczają się dużą ilością czystego powietrza, ponieważ roślinność zielona pochłania zawarty w powietrzu dwutlenek węgla a wydziela tlen, zaznacza się tu również korzystne oddziaływanie fitoncydów;
- lasy charakteryzują się łagodnym reżimem klimatycznym wpływając również na złagodzenie warunków

klimatycznych terenów sąsiednich, wpływ na stosunki termiczne i wilgotnościowe zaznacza się w odległości 200 – 400 m, notowany jest również wpływ zieleni na modyfikację prędkości i kierunku wiatrów zarówno wewnątrz drzewostanu, jak i w jego sąsiedztwie, zmniejszenie prędkości wiatru zauważalne jest na ogół 500 m od ściany lasu a w sprzyjających warunkach atmosferycznych może osiągać odległość 25 – 30 m krotnej wysokości drzewostanu.

- obszary zieleni zwartej wpływają na zmniejszenie zanieczyszczeń w różny sposób:
 - 1) przez mechaniczne zatrzymywanie zanieczyszczeń stałych i pochłanianie substancji gazowych;
 - 2) poprzez stworzenie warunków sprzyjających tworzeniu się prądów pionowych prowadzących do samooczyszczenia atmosfery.

5.1.7. Zanieczyszczenia, zagrożenia, degradacja.

1) Zagrożenia środowiskowe:

Do najważniejszych zagrożeń środowiskowych na terenie gminy Biesiekierz można zaliczyć niebezpieczeństwo powodzi w dolinie rzeki Radwi. Corocznie istnieje zjawisko zalewania użytków zielonych w pradolinie rzeki, w części zachodniej gminy. Istnieje pilna potrzeba wykonania wałów przeciwpowodziowych w miejscu, gdzie zalaniem grozi powierzchnia drogi krajowej nr 6. Drugim zagrożeniem są wichury, które szczególnie są groźne dla drzewostanów starych, przydrożnych.

2) Zagrożenia antropogeniczne:

- Na terenie gminy nie występują źródła zanieczyszczeń atmosfery degradujących klimat lokalny. W trakcie urbanizacji szczególnie nacisk należy położyć na źródła energii, zalecając stosowanie gazu i energii elektrycznej.
- Zanieczyszczenia wód powierzchniowych występują jedynie z powodu nieprawidłowego nawożenia i chemizacji rolnictwa, również systemy melioracyjne, które bezpośrednio wprowadzają wody do istniejących cieków. Zaleca się wykonanie wzdłuż ważniejszych cieków rowów opaskowych z osadnikami.
- Nie występuje groźba zanieczyszczeń wód podziemnych, gdyż na terenie gminy nie występują główne zbiorniki wód podziemnych.
- Istnieje zagrożenie zanieczyszczenia jeziora Parnowskiego z powodów technologicznych, braku oczyszczalni w miejscowości Parnowo i Cieszyn.
- Zagrożenie środowiska przez hałas i zanieczyszczenie powietrza występuje jedynie wzdłuż drogi krajowej NR 6 (Gdańsk - Szczecin) na odległości średnio 100 - 150 m od osi.
- Na terenie gminy występują zagrożenia elektromagnetyczne na trasach przebiegu linii energetycznych 400 KV (Dolna Odra - Żarnowiec) oraz na trasach linii energetycznych 110 KV. Również w pobliżu Głównego Punktu Zasilania w Dunowie 400 KY/220/110/15 KV występują zagrożenia polem elektromagnetycznym. Zagrożenia te przedstawiono na planszy głównej NR 1.

5.1.8. Obszary prawnie chronione.

- Na obszarze gminy znajdują się 2 obszary NATURA 2000:
 - 1) „Dolina Radwi, Chocieli i Chotli” jako specjalny obszar ochrony nr PLH320022. Obszar obejmuje dolinę Radwi i doliny jej największych dopływów: Chotli i Chocieli, począwszy od obszarów źródłiskowych aż po strefę ujściową do rzeki Parsęty w Karlinie. Ochroną objęto siedliska roślinności wodnej i błotnej (przez który będzie przebiegać gazociąg przesyłowy Szczecin-Gdańsk, **Występuje tu jaskier wodny, zarośla wierzbowe, fragmenty lasów mieszanych z wiciokrzewem pomorskim oraz dęby pomnikowe, żuraw, zimorodek, samotnik, wydra, minóg, bocian biały, derkacz, żaba wodna.**
 - 2) „Warnie Bagno” jako specjalny obszar ochrony nr PLH320047. Obejmuje zarastające jezioro dystroficzne, torfowisko porośnięte borem bagienny, licznymi potorfiami sukcesji wtórnej roślinności mszarnej i leśnej. **Występują stanowiska rzadkich i chronionych roślin w tym wrzośca bagiennego, modrzewicy zwyczajnej, rosiczki okrągłolistnej, bagna zwyczajnego.**
- Na terenie gminy Biesiekierz ustanowiono w 1976 r. rezerwat faunistyczny pod nazwą „Parnowo”, o powierzchni 66 ha, w tym lasów 59,12 ha, dla którego ustanowiony został plan ochrony (Zarządzenie Nr 29/2009 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 22 maja 2009 r.).

Celem ochrony przyrody w rezerwacie jest zachowanie miejsc lęgowych rzadkich gatunków ptaków wodnych i błotnych. Rezerwat położony jest w bezodpływowej niecce terenowej. Powierzchnia zlewni zasilającej rezerwat wynosi ca 2,82 km². Spośród wielu gatunków ptaków gniazdujących w rezerwacie do szczególnie rzadkich należą: mewa pospolita (*Larus canus*), brodziec samotny (*Tringa ochropus*), siewenka rzeczna (*Charadrius - dubius*), brzęczek (*Loeustella lusciniodec*), dziwonia (*Corpadacus erythrinus*), strumieniówka (*Locustella fluviatilis*) oraz gniazdujących tu prawdopodobnie przed osuszeniem bagna remiz (*Remiz perdulinus*), batalion

(Philonachus Pugnax), łabędź rzeczny (Cygnus dor) oraz liczne gatunki kaczek. Osobliwością szczególnie cenną jest stanowisko mewy pospolitej (Lurus canus), która na polskim wybrzeżu jest rzadkim gatunkiem lęgowym (5 par). W części północno - zachodniej gmina graniczy z utworzonym Zarządzeniem Ministra Leśnictwa i Ochrony Środowiska z dnia 4 lipca 1989 r. (M.P. nr 17, póź. 125 z dnia 25.08.1984 r.) rezerwatem florystycznym (FL) o powierzchni 43,60 ha, w tym 43,50 lasów w gminie Będzino.

- Przy granicy rezerwatu „Parnowo” usytuowane są dwa użytki ekologiczne „Bagno Tatów” oraz „Bagna i łąki Cieszyn” - ustanowione Uchwałą Rady Gminy Biesiekierz.
- Na terenie gminy Biesiekierz proponuje się poszerzyć rezerwat o tzw. „Warnice Bagno”, o powierzchni 250 ha, gdzie ochroną objęto by torfowisko oraz stanowiska wiciokrzewu pomorskiego.

Tereny poszerzenia charakteryzują się charakterystycznym przypadkiem tworzenia się gleb hydrogenicznych, należących do klas gleb bagiennych i gleb murszawo - olejowych, należących do klasy gleb zabagnionych. Oba typy gleb związane są wysokim poziomem wód, klimatem wilgotnym. Występują następujące zbiorowiska roślinne:

- a) mszar lęgowy porośnięty drzewostanem brzoźowo - sosnowym, z występującym wiciokrzewem;
- b) rosiczka okrągłolistna.

Osobliwością jest tworzenie się typowego torfowiska wysokiego - atlantyckiego oraz występowanie wiciokrzewu pomorskiego.

- Proponuje się objąć strefą chronionego krajobrazu pradolinę rzeki Radew, jako ekosystemu krajowego ESOCH.
- Proponuje się objąć strefą chronionego krajobrazu dolinę rzeki Czerwonej wraz z terenem źródłiskowym, torfowym.
- Dla prawidłowego funkcjonowania środowiska przyrodniczego proponuje się objąć ochroną wszelkie ciekły wodne, tworzące ciągły system korytarzy ekologicznych z zachowaniem drzewostanu i roślinności lęgowej, tworząc system korytarzy również dla układu faunistycznego.

Ponadto na obszarze objętym zmianą studium (na trasie gazociągu) lub w bezpośrednim sąsiedztwie znajdują się obszary wskazane w waloryzacji przyrodniczej gminy Biesiekierz - proponowane do objęcia ochroną. Należą do nich:

- 1) zespół przyrodniczo – krajobrazowy „Jezioro Parnowskie” (ZPK), celem ochrony jest zachowanie krajobrazu jeziora,
- 2) obszar cenny przyrodniczo OC-3 - łąki z zadrzewieniami śródpolnymi, położone na południe od wsi Świemino – obszar z miejscami rozrodu derkacza i żerowania zwierzyny łownej.

Ponadto na obszarze zmiany – pod lokalizację elektrowni wiatrowych znajdują się obszary proponowane do objęcia ochroną na podstawie waloryzacji przyrodniczej gminy Biesiekierz. Należą do nich:

1) obszar chronionego krajobrazu „Dolina Dolnej i Środkowej Radwi” – OCHK-1, którego celem ochrony ma być zalesiona dolina rzeczna ze starorzeczami oraz siedliskami roślinności wodnej i błotnej;

2) zespół przyrodniczo – krajobrazowy „Wierzchomino” – ZPK-2, obejmujący wododział porośnięty lasem pomiędzy doliną Parsety i czerwonej oraz kompleksy leśne wykształcona na podłożu torfowym i zarastające wyrobiska potorfowe, ze stanowiskami rzadkich i chronionych gatunków roślin m. in. wrzośca bagiennego, przygielki białej, modrzewnicy zwyczajnej, widłaka jałowcowatego, rosiczki okrągłolistnej, bagna zwyczajnego i wiciokrzewu pomorskiego;

3) użytek ekologiczny „Kraśnik Koszaliński” – UE-6, którego celem ochrony ma być zachowanie terenów podmokłych i bagiennych oraz gatunków ptaków, w tym derkacza.

5.1.9. Prawnie chronione pomniki przyrody ożywionej.

Na terenie gminy Biesiekierz, Rozporządzeniem NR 12/95 Wojewody Koszalińskiego z dnia 28 grudnia 1995 r. (Dz. U. Woj. Koszalińskiego nr 2poz. 7 z 12.01.1996 r.) uznano jako pomnik przyrody Dąb szypułkowy (Quercus robur) obw. 700 cm., wys. 23 m. na polanie za pałacem w Parsowie(nr orzeczenia 20), oraz Rozporządzeniem NR 7/92 Wojewody Koszalińskiego z dnia 8 września 1992 r. (Dz. Urz. Woj. Koszalińskiego Nr 15, poz. 109z 30.09.1992 r.) o numerach orzeczenia:

30	Biesiekierz	Dąblezja zielona (Pseudotsuga taxifolia) obw.380 cm., wys.37 m.	m. Nosowo W oddziale 151 f, Nadleśnictwo Białogard, obr. Nosowo
31	Biesiekierz	Sośnica japońska (Sciadopitys verticillata) obw. 54 cm, wys. 3 m.	m. Nosowo W oddziale 151 f, Nadleśnictwo Białogard, obr. Nosowo
32	Biesiekierz	Jesion wyniosły (Fraxinus excelsior) obw. 475 cm, wys. 30 m. w wieku ok. 170 lat	m. Parsowo w parku przy pałacu

33	Biesiekierz	Buk zwyczajny czerwolistny (<i>Fagus sylvatica</i> v. <i>Rubra</i>) w wieku ok. 170 lat	m. Parsowo W parku przy pałacu w pobliżu zabytkowego kościoła
34	Biesiekierz	2 Cisy pospolite (<i>Taxus baccata</i>) obw. 105 i 110 cm, wys. 12 m. w wieku ok. 200 lat	m. Parsowo W parku przy pałacu obok budynku administr.
35	Biesiekierz	Jesion wyniosły (<i>Fraxinus excelsior</i>) obw. 280 cm, w wieku ok. 250 lat	Biesiekierz m. Parsowo W parku przy pałacu
36	Biesiekierz	3 Jodły pospolite (<i>Abies alba</i>) obw. 500 cm, zrosnięte w wieku ok. 200 lat	m. Parsowo W parku przy pałacu
37	Biesiekierz	Aleja - 28 Dębów szypułkowych (<i>Quercus robur</i>) obw. 175-580 cm, wys. 16 – 22 m.	Przy szosie Koszalin – Szczecin w odł. 20 km od Koszalina

5.1.10. Wstępna prognoza zmian w środowisku przyrodniczym

(z uwzględnieniem planowanych celów i kierunków rozwoju gospodarczego gminy).

Z punktu widzenia gminy powstają konflikty wewnętrzne, które powinny być rozwiązywane przez gminę i konflikty zewnętrzne, które powinny być rozwiązywane przez Związki Komunalne i instytucje w skali regionalnej i krajowej.

Konflikty powstające w wyniku urbanizacji i osadnictwa będą rozwiązywane poprzez:

- zachowanie ciągłości terenów otwartych, ciągów ekologicznych istniejących cieków wodnych i użytków zielonych;
- koncentrację przyszłych miejsc pracy w rejonie potencjalnego pasma
- zurbanizowanego Koszalin - Białogard w rejonie Nowych Bielic i Lasek Koszalińskich;
- realizacji systemów kanalizacji sanitarnej poprzez powiązanie z systemami infrastruktury technicznej m. Koszalina, w części wschodniej gminy (Stare Bielice, Nowe Bielice, Laski Koszalińskie);
- realizację niezależnych oczyszczalni ścieków w pozostałych miejscowościach;
- realizację systemów ścieków deszczowych odprowadzających poprzez osadniki do istniejących cieków;
- ochronę powietrza poprzez całkowite wprowadzenie ogrzewnictwa gazowego
- zabezpieczeniu pasa technicznego przyszłej drogi ruchu szybkiego (droga nr 6) strefą izolacji zielenią wysoką i zastosowaniem w niezbędnych miejscach ekranów izolujących.

Konflikty powstające przez szeroko rozumianą:

- Turystykę - Nadmierny ruch turystyczny ograniczony będzie poprzez regulację pojemności tylko w wyznaczonych miejscach, zabezpieczonych kompleksowo we wszelkie media chroniące przyrodę, wyznaczając konkretne tereny na parkingi, drogi dojazdowe itp.
- Rolnictwo - Zagrożenia zabezpieczone będą poprzez ciągły instruktaż rolników nt. nawożenia i chemizacji, zabezpieczenie systemów melioracyjnych poprzez stosowanie rowów opaskowych i osadników w rejonie odbiorników.
- Rolnictwo- Należy dążyć do przewagi funkcji środowiskowo twórczych nad gospodarczymi poprzez ochronę terenów bagienno - leśnych, zachowanie wielogatunkowego drzewostanu.
- Gospodarkę wodną - Należy doprowadzić do optymalnego zużycia wody poprzez powiązanie systemów wodociągowych części urbanizowanej z systemami magistral miasta Koszalina, chroniąc istniejące zasoby jako rezerwowe.
- Energetykę - Pojawienie się hałasu przemysłowego, znaczącego hałasu komunikacyjnego oraz tworzenie się pól elektromagnetycznych i zagrożenie zanieczyszczenia powietrza, zwłaszcza w miejscach koncentracji miejsc pracy, przewiduje się zabezpieczyć poprzez:
 - 1) koncentrację większych zakładów z dala od miejsc zamieszkiwania, izolując takie tereny pasami zieleni wysokiej;
 - 2) wydzielenie pasa technicznego pod modernizowaną drogę krajową nr 6 na drogę ruchu szybkiego Gdańsk - Szczecin z obejściem Biesiekierza, o szerokości min. 100 m., zabezpieczając realizację ekranów akustycznych z żywopłotów i elementów technicznych;
 - 3) wydzielenie i oznakowanie przestrzeni szkodliwej dla zdrowia, istniejących przebiegów linii energetycznych 400 i 110 KV.

Na terenie gminy dopuszcza się lokalizację farm wiatrowych. W celu ograniczenia negatywnego wpływu elektrowni wiatrowych na cenne elementy środowiska przyrodniczego, w planach miejscowych należy zapisać obowiązek przeprowadzenia oceny wpływu inwestycji na awifaunę i nietoperze przed rozpoczęciem procesu realizacyjnego.

Należy dążyć do minimalizacji zagrożeń dla stanowisk chronionych

gatunków roślin i zwierząt, występujących w obrębie istniejących lub proponowanych obszarów ochronnych (Natura 2000, obszar chronionego krajobrazu, zespół przyrodniczo – krajobrazowy, użytki ekologiczne, rezerwaty przyrody).

WNIOSKI KOŃCOWE

Władze gminy powinny propagować system monitoringu lokalnego, współdziałającego z Państwowym Monitorowaniem Środowiska - wymaga tego ekorozwój gminy.

Monitoring powyższy powinien obejmować elementy środowiska abiotycznego, biotycznego jak i elementy przyszłego zagospodarowania przestrzennego.

Dla zabezpieczenia prawidłowego ekorozwoju gminy należy:

- większy nacisk położyć na ochronę obszaru prawnie chronionego „Rezerwat Parnowo” poprzez dokonanie szczegółowych analiz fauny i flory, w tym dokonania analiz zwłaszcza ornitologicznych w rejonach śródleśnych bagien i oczek wodnych wyznaczonych dodatkowo w „studium”;
- otoczyć większą opieką prawnie chronione pomniki przyrody ożywionej, dokonać ponownej analizy starodrzewia, wyznaczając nowe pomniki przyrody;
- objąć ochroną system istniejących cieków wodnych wraz z dolinami tworząc ciągły system terenów otwartych na przyszłych terenach zurbanizowanych;
- **należy dążyć do ochrony obszarów, na których występują cenne przyrodniczo siedliska roślin i zwierząt, w tym ptaków;**
- konsekwentnie w sposób kompleksowy realizować systemy uzbrojenia przyjęte w „studium”;
- w sołectwach postulowanych do opracowania planów miejscowych w skalim 1:2000; dokonać szczegółowych inwentaryzacji zieleni wysokiej, w tym również zieleni łąkowej i rosnącej wzdłuż cieków wodnych.
- Podjąć prace nad poszerzeniem rezerwatu florystycznego Wierzchomińskie Bagno w gm. Będzino o część położoną na terenie gm. Biesiekierz tzw. „Warnie Bagno”.

Zachowanie i ochrona istniejącego systemu korytarzy ekologicznych:

1) O znaczeniu krajowym:

- a) Dolina rzeki Radew wraz z niezbędną otuliną stanowiącą korytarz ekologiczny systemu krajowego „ESOCH” z bezwzględnym zakazem regulacji i melioracji, z zakazem rozbudowy i realizacji nowych obiektów kubaturowych.
- b) Ochrona istniejącego rezerwatu ornitologicznego w Tatowie.
- c) Konieczność poszerzenia rezerwatu „Wierzchomińskie Bagno” wraz otuliną i jej ochrona.
- d) Postulowanie stworzenia nowych rezerwatów przyrody „Las Parnowski” (na zachód od Parnowa), na południowy wschód od Biesiekierza, 2,5 km odcinek doliny rzeki Radew na wschód od Nosowa.
- e) Ustanowienie nowej strefy chronionego krajobrazu w dolinie rzeki Radew.

2) O znaczeniu wojewódzkim:

- a) Ciąg ekologiczny rzeki Czerwonej wraz z obszarem źródłiskowym.
- b) Torfowiska na wschód od Kraśnika Koszalińskiego.
- c) Złoże żwiru w Tatowie.

3) O znaczeniu gminnym:

- a) Ciągi ekologiczne wszelkich cieków wodnych, w tym dopływów rzeki Czerwonej o szerokości 25-50 m.
- b) Wszelkie pradoliny i tereny użytków zielonych z zielenią łąkową tworzące wspólnie z dolinami rzek ciągłą siatkę korytarzy ekologicznych.

6. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ZASOBÓW LEŚNYCH

6.1. LASY I GOSPODARKA LEŚNA W GMINIE BIESIEKIERZ.

6.1.1. Stan organizacyjny gospodarki leśnej w gminie

Lasy gminy Biesiekierz pod względem organizacyjnym wchodzi w skład nadleśnictwa Białogard, obręb Białogard Nadleśnictwa Gościno, obręb Dygowo oraz nadleśnictwa Karniszewice, obręb Karniszewice. Podzielone one są na następujące leśnictwa:

1. Nosowo - lokalizacja siedziby leśniczówki w gminie Biesiekierz.
2. Mścice - lokalizacja siedziby leśniczówki w mieście Koszalinie.
3. Wierchomino - lokalizacja siedziby leśniczówki w gminie Będzino.

4. Białogard - lokalizacja siedziby leśnicówki w gminie Białogard.

Administracja leśna ww. leśnictw zajmuje się zarządzaniem lasów państwowych i sprawowaniem nadzoru nad lasami niepaństwowymi.

Do zadań głównych administracji należy:

- eksploatacja lasu;
- zalesienia i odnowienia;
- ochrona przed kradzieżą i wandalizmem;
- ochrona przeciwpożarowa;
- ochrona biologiczna zasobów leśnych i ich powiększanie;
- ochrona ptaków, zwierząt i roślin itp. znajdujących się pod ochroną w rezerwach;
- budowa i utrzymanie dróg, mostów, parkingów, pól biwakowych na terenach leśnych;
- nadzorowanie wywozu drewna z lasu;
- pielęgnacja upraw;
- czyszczenie młodników;
- trzebieenie drzewostanów;
- produkcja choinek na plantacjach lub z odzysku;
- prowadzenie szkółek leśnych;
- przebudowa drzewostanów pod kątem zgodności z siedliskiem;
- regeneracja ekosystemu leśnego.

6.1.2. Powierzchnia leśna w układzie własnościowym i przewidywane zmiany.

Powierzchnia leśna według danych Starostwa Koszalin liczy ogółem 2253 ha (stan na 31.12.1999 rok) co stanowi 19,3% ogólnej powierzchni gminy.

Ww. gminę należy zaliczyć do niskozalesionych. W układzie własnościowym powierzchnia leśna przedstawia się następująco:

- lasy państwowe - 2216 ha
- lasy prywatne - 37 ha
- razem - 2253 ha**

Celem zbliżenia do równowagi biologicznej zakłada się w perspektywie i na kierunek poddanie zalesieniu około 200 ha powierzchni rolnej tj. różnego rodzaju nieużytków, gruntów zerodowanych, terenów zalewowych ciągnących się wzdłuż rzeki Radwi zdegradowanych łąk oraz około 30 ha terenów leśnych przejętych z rolnictwa a dotychczas nie zalesionych. W zasadzie wszystkie grunty klas V i VI przylegające do lasów winne być przekazane administracji leśnej celem zalesienia lub prywatnie zalesione.

6.1.3. Przyrodniczy podział lasów.

Pod względem przyrodniczego podziału lasy gminy Białogard wchodzi w skład Krainy Bałtyckiej - Dzielnicy Koszalińskiej. Położone one są w paśmie moreny dennej ostatniego zlodowacenia bałtyckiego stadium pomorskie. Obszar ten zasłany jest grubą warstwą osadów czwartorzędowych. Utwory czwartorzędowe są produktem akumulacyjnej działalności lodowca oraz procesów erozyjnych w składzie których powstały gliny morenowe - zwałowe, piaski naglinowe, żwiry akumulacyjne, głazy, mułki, iły oraz utwory organiczne jak gytie, torfy i namuły organiczne.

Na utworach gliniastych i gliniasto - piaszczystych ukształtowały się lasy liściaste i liściaste mieszane. Na utworach piaszczystych, żwirowych i piaszczysto - gliniastych porosły lasy iglaste i iglasto - mieszane. Na gytach, torfach i namulach wytworzyły się olsy, bagna odpływowe i bezodpływowe, trzcinowiska i rojsty. W miejscach zalewowych rzeki Radew występują łąki.

Obszar gminy Białogard do wieku IX pokryty był lasem liściastym i liściastym mieszanym. Wskazują na to zachowane dotychczas w dobrym stanie pomniki przyrody w oddziałach 525 i 602 obrębu Białogard oraz w Lesie Parsowskim. Są to liczące ponad 200 lat dęby szypułkowe (*Quercus robur*) oraz liczące około 200 lat buki zwyczajne (*Fagus sylvatica*). Występują także świerki jako gatunek drzew napływowy ze Skandynawii poprzez Pas Wybrzeża Bałtyckiego.

6.1.4. Podział funkcjonalny lasów.

a) Lasy ochronne z podziałem na kategorie.

Lasy ochronne, pomimo ich istnienia w gminie, nie zostały dotychczas ustalone i powołane do życia. Przyczyną tego były większe koszty utrzymania od lasów produkcyjnych ze względu na opłaty, a z drugiej strony nie docenianie ich potrzeb przez społeczeństwo oraz władzę. Wymagają one podniesienia wieku rębności, wyłączenia z lasów produkcyjnych i zastosowania innego rodzaju rębni.

Wartościując lasy ochronne z produkcyjnymi należy je uznać za bardziej korzystne dla biocenozy ze względu na swoje funkcje pod względem wytwarzania tlenu, dawania wyciszenia, ochronę przed niszczeniem brzegów cieków wodnych i zbiorników wodnych.

Lasy ochronne występują nad rzeką Radew, w Warnińskim Lesie, w Parnowskim Lesie, w różnego rodzaju

zagłębieniach morenowych rozsianych na terenie całej gminy, jak i w niektórych przypadkach na pozostałościach moren czołowych. Znajduje się w nich różnego rodzaju roślinność drzewiasta, krzewiasta i trawiasta. W niektórych zagłębieniach morenowych znajduje się woda zastoiszkowa odpływowa i bezodpływowa. Na skutek tego wytworzyły się w niej ciekawe i urozmaicone zespoły roślinne i zwierzęce. Biocenoza tych miejsc zasługuje z wszech miar na ochronę, gdyż jest pierwszym stopniem dążącym do równowagi biologicznej istniejącego systemu roślin, zwierząt i człowieka. Warunkiem jest nienaruszanie siedliska tj. podłoża na którym żyją zgodnie producenci i reducenty.

W niektórych zagłębieniach powstały remizy ptasie dające również schronienie dla drobnej zwierzyny leśnej i polnej, jak: jeź, sarna, zając, wiewiórka itp. Tego rodzaju zagłębienia, które są już zakrzewione i zadrzewione winny być poddane ochronie. Dotyczy to miejsc śródpolnych przy skrzyżowaniu szos: Koszalin - Biesiekierz oraz Parnowo - Łaski Koszalińskie.

Na niewielkich wzniesieniach morenowych porośniętych bukiem, świerkiem, sosną i innymi gatunkami drzew znajdują się miejsca stałego i czasowego pobytu oraz rozmnażania lisów, królików, jenotów, kun i innych zwierząt. Również spotykane są gniazda lęgowe ptaków. Dla wielu ptaków ww. małe laski są schronieniem przed drapieżnikami, miejscem ucieczki czasowego lub stałego pobytu, ukrycia, lęgu i rozmnażania się. Niektóre z ww. lasków ze względu na zbytnią ingerencję człowieka (pobór żwiru, wycinanie drzew) wymagają zaliczenia do obszarów chronionych. Dotyczy to lasu przy szosie położonego między polem i łąką u wylotu wsi Biesiekierz oraz przy granicy gminy Biesiekierz - Karlino tj. idącej szosie do wsi Ubysławice od skrzyżowania Warmino - Świemino.

Lasy ochronne w zależności od właściwości pełnią różnego rodzaju funkcje i z kolei dzielą się na różnego rodzaju kategorie. W perspektywie i na kierunek proponuje się następujący układ schematyczny lasów ochronnych ze wskazaniem miejsc ich występowania.

TABELA NR I

ZESTAWIENIE ISTNIEJĄCYCH I PROJEKTOWANYCH LASÓW OCHRONNYCH W UKŁADZIE KATEGORII

Lp	Wyszczególnienie	Istniejące obecnie	Projektowane w perspektywie i na kierunek
1	Lasy glebochronne	-	Obręb Białogard, Oddz. 387
2	Lasy wodochronne	obręb Białogard, oddziały 601,600, 593, 586, 580, 599, 592,591,585,579, 572, 586, 579, 580, 546, 545, 536, 527, 512,510.	Obręb Białogard, oddziały 516-525
3	Lasy uzdrowiskowe - klimatyczne	brak	obręb Białogard oddziały 516 -524
4	Lasy masowego wypoczynku	brak	obręb Białogard oddziały 516-525
5	Lasy, strefy zieleni wysokiej	istnieją, lecz dotychczas nieznane	obręb Karniszewice, oddziały 704-723
6	Lasy krajobrazowe	-	nie projektuje się
7	Lasy rezerwatowe i rezerваты przyrody	Obręb Karniszewice oddziały 735 – 736 Rezerwat faunistyczny Parnowo – 105,1 1 ha	Obręb Białogard 1)Rezerwat faunistyczny, oddziały 602 - przyległe łąki, zakola, część rzeki aż do oddziału 607. 2)Rezerwat - oddziały 529, 528, 526. 3) Rezerwat flor - faun. Aleja Różaneczników, oddziały 520-521, obręb Białogard. 4) Rezerwat flor - faun. Oddziały 505 - 509. 5) Oddział 612
8	Lasy pozostałe (nasienne, osłonowe, przeciwwietrzne)	obręb Białogard, oddział 555	rezerwat florystyczny

Źródło: Materiały Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody - Szczecin, Nadleśnictwo Białogard RDLP .- Szczecinek, T.B. P - Koszalin, materiały własne.

Poddając ocenie poszczególne kategorie lasów ochronnych, rezerwatów przyrody, chronionego krajobrazu, pomników przyrody należy zwrócić szczególną uwagę na to, że w gminie ich jest za mało i należy je powiększyć. Na szczególną uwagę z obiektów chronionych zasługują rezerwat częściowy faunistyczny „Parnowo” położony

przy wsi Tatów w Nadleśnictwie Karniszewice oddziały 733 k, 734 f o powierzchni 105,11 ha , w tym otulina 39,11 ha należąca do oddziałów 731 i 732.

Przedmiotem i celem ochrony są miejsca lęgowe ptaków tj. 66 ha bagien. W okresie późnej jesieni i łagodnej zimy przebywają w rezerwacie ptaki wodne z dalekiej północy jak: kilka rodzajów kaczek - krzyżówek, krakwy, gęsi, nury, łabędzie i szereg innych. Do ptaków rzadkich zasługujących na szczególną ochronę żyjących w rezerwacie należy mewa pospolita (*Larus canus*) która zalicza się do rzadkich gatunków na całym polskim wybrzeżu, gdyż liczy zaledwie 5 par. Kolejnym rzadkim gatunkami gniazdującymi w rezerwacie są brodziec samotny (*Tringa ochropus*), sieweczka rzeczna (*Charadrius dubius*), brzęczek (*Locustella tusciniodes*), łabędź niemy (*Cygnus dor*), dziwonka (*Corpadacus erythrinus*), strumieniówka (*Locustella fluviatilis*). Przed osuszeniem bagna gniazdownął tu remiz (*Remiz pendulrnus*), batalion (*Philamachus Pilgnax*) oraz liczne gatunki kaczek (*Anaosp*).

Ze względu na niewłaściwe przeprowadzone melioracje i duże zanieczyszczenie biocenozy wodnej oraz miejsc żerowania dla ptaków wskazane jest przywrócenie poprzedniego stanu wód w ww. rezerwacie oraz warunków biologicznych.

Z roślin chronionych w rezerwacie zasługuje na uwagę wełnianka, turzyce (Bagio) i inne dotychczas nierozpoznane rośliny.

Celem ochrony rezerwatu należy stworzyć osłonę zadrzewiając i zakrzewiając jego brzegi od strony wschodnio - południowej, południowej, zachodniej i północno - południowej w promieniu 20 -30 m kosztem niewielkiej ilości ziemi uprawnej, łąk i pastwisk.

Obecnie w gminie brak jest lasów glebochronnych. Wskazane jest uwzględnić niektóre obszary pagórkowate o podłożu piaszczystym i przemianować je na lasy glebochronne. Do takich obiektów należy wzniesienie piaszczyste porośnięte lasem znajdujące się przy granicy Biesiekierz - Karlino, przy szosie Warmino - Ubysławice obręb Białogard -oddział 387.

Oddziały Nadleśnictwa Karniszewice poczynając od 704 do 723 winny być potraktowane w przyszłości jako lasy strefy zieleni wysokiej i lasy masowego wycieczki dla rozrastającego się miasta Koszalina. Będą służyły one jako las miejski lub park. Celem zakwalifikowania do lasów wodochronnych wymienionych w tabeli 1 zasługują na uwagę lasy Nadleśnictwa Białogard, obręb Białogard, położonych po obu stronach rzeki Radwi. Należą do nich obszary zalewowo - bagienne, łąki, las liściasty, las mieszany, bór mieszany, bór wilgotny itp. Wchodzą w nie oddziały wymienione w tabeli 1. Ww. lasy w okresie wezbranych wód wiosennych chronią brzegi rzeki przed rozmyciem.

W niektórych oddziałach częściowo zalewanych, położonych w dolinie rzeki Radew znajdują się miejsca do żerowania bobra, kuny, dzika, kaczek, perkoza, łabędzia. Są to rozlewiska na obniżonych terenach pradoliny rzecznej zakola starego koryta rzeki.

W pozostałych oddziałach stale lub czasowo przebywają jelenie, sarny, żółwie, jeże, lisy, zaskrońce itp.

Należy rozważyć utworzenie nowego rezerwatu przyrody w oddziale 60 obręb Białogard, mapa przeglądowa Nadleśnictwa Białogard z 1997 roku, gdyż jest on z jednej strony łągiem, a z drugiej rosną w nim 20 sztuk, kilku wiekowych dębów, które nie zostały zaliczone do pomników przyrody. Rzadkie drzewa, krzewy, roślinność kruszyna, wiąz, osika aloesowata, pałka wodna itp. wskazują na ewenement przyrodniczy.

Drugim proponowanym rezerwatem zasługującym na uwagę w obrębie Białogard jest obszar zamykający się w oddziałach 526, 528, 529. Jest to rezerwat faunistyczno - florystyczny wymagający pełnego rozpoznania.

Trzecim proponowanym rezerwatem jest obszar zawarty w oddziałach 505 - 507 obrębu Białogard. Jest on jednocześnie ostoją zwierzyny i miejscem wylęgu ptaków. Trudny wstęp dla człowieka pozwala na miejsce schronienia zwierząt i szeregu chronionych ptaków. Jest to czasowe miejsce pobytu łosia, jelenia, sarny, lisa, kuny itp. zwierząt.

Czwarty istniejący rezerwat „Wierchomińskie bagno”, obręb Dygowo, zajmujący oddziały 320 - 321, poza gminą Biesiekierz wymaga powiększenia o oddziały znajdujące się w gminie Biesiekierz i poza gminą o numerach oddziałów: 364, 365, 346, 345, 347, 363, 362, 368, 348, 349, 329, 330, 325.

W ramach ww. oddziałów rośnie sosna na torfowiskach o wysokości do 3 m a posiadająca 60 lat. Jest to bór bagienny rzadko występujący na Pomorzu a wymagający ochrony. Jest on siedliskiem zwierząt i ptaków a w szczególności czasowego pobytu łosia, stałego dzika, jelenia, sarny, jenota, lisa, jeża, żmii zygzakowatej, węży zaskrońca, miedzianki, słowika, myszołowa i szeregu innych zwierząt i ptaków.

Cały las Parnowski poczynając od oddziału 516 do 524 obręb Białogard (mapa przeglądowa lasów z 1997 r.) ze względu na ciekawy układ fito i zoocenotyczny winien być włączony do lasu chronionego. Należy mu nadać charakter lasu wodochronionego uzdrowiskowo - klimatycznego ze względu na istnienie sanatoriów i dalszą możliwość jego rozwoju. Ww. las charakteryzuje się ciekawym zespołem starych buków, dębów, powyżej 120 lat, pojedynczych sosen, wchodzących w skład siedlisk lasu liściastego, liściastego mieszanego olsów itp. Dolne piętro tworzą młode, powstałe z zalesiania naturalnego buki i dęby oraz krzewy dna lasu. Wyróżnia się sztucznie wprowadzony rododendron, który tworzy aleję spacerową w lesie Parsowskim.

Ciekawym zespołem leśnym (fito i zoocenotycznym) jest Warnii Las i Warnie Błota oraz rezerwat „Wierchomińskie Bagno” oddziały 320 - 321 położone w północno - zachodniej części gminy, w obrębie Dygowo oraz oddziałach 343 - 346, 362 - 365, w którego składzie istnieją bagna oraz przeważają siedliska borowe z udziałem bagiennego, borowe mieszane, olsy i częściowo lasowe i lasowo-mieszane.

W ww. zespołach należy poddać szczególnej ochronie oddziały 362-368, 345 - 347, 325, 329, 330. Charakteryzują się one ciekawym ekosystemem leśno - bagiennym wytworzonym od wieków ekotypami roślinnymi

i zwierzęcymi. Wprawdzie edatop, jak i edafon został w znacznym stopniu uszkodzony, a abiotyczne czynniki środowiska na skutek niewłaściwie prowadzonej melioracji wodnej naruszone. Niemniej jednak pierwotne formy można poprzez reintrodukcję w dużym stopniu przywrócić. Dlatego też ww. obszar proponuje się rozważyć pod kątem zaliczenia go prawie w całości do rezerwatu przyrody. Charakteryzują się one ciekawymi ekosystemami leśno - bagiennymi. Jest to miejsce łęgowe ptaków leśnych, miejscem bobrowania dzików, pobytu łosia i żerowania jelenia, sarny, daniela, lisa. Z zespołów roślinnych chronionych występują tu turzyce, wełnianka, żurawina, pałka wodna itp.

Dla utrzymania równowagi biocenotycznej należy rozważyć zachowanie w stanie istniejącym łąk śródleśnych, w obrębie Białogard, w oddziałach 534, 543, które służą jako poletka leśne do wypasu zwierząt leśnych i do kosenia im siana na zimę. Jednocześnie oba środowiska jako ekosystemy leśny i łąkowy tworzą osobliwego rodzaju krajobraz. Można rozważyć nadanie ww. łąkom formuły ochronnej celem zachowania równowagi biologicznej.

b) Lasy gospodarcze.

Powierzchnia lasów gospodarczych w gminie wynosi 1598 ha, co stanowi 70,93 % ogólnej powierzchni leśnej. Ponoszą one i będą ponosiły w przyszłości główny ciężar pozyskiwania surowców drzewnych jak: drewno grubowymiarowe, średniowymiarowe, cienkowymiarowe oraz surowce odpadowe. Dostarczenie ww. surowców odbywa się do Zakładów Płytowych w Karlinie oraz tartaków w Karlinie, Manowie, Sławnie.

TABELA NR 2
ZESTAWIENIE LASÓW PRODUKCYJNYCH

Lp.	Wyszczególnienie	Powierzchnia ha	Udział %
1	Ogółem, w tym	2253	100,0
a	lasy produkcji intensywnej	675	30,0
b	lasy produkcji ekstensywnej	1578	70,0

Źródło: Materiały RDLP - Szczecinek.

Do lasów produkcji nie intensywnej należą kompleksy leśne o klasach wieku III - IV - V - VI, w których prowadzona jest intensywna produkcja drewna na pniu oraz pozyskiwanie go na zrębach.

6.1.5. Zagospodarowanie lasu.

a) Szkółki leśne i zadrzewieniowe.

Produkcja materiału sadzeniowego odbywa się w szkółkach leśnych, natomiast zadrzewieniowego w szkółkach zadrzewieniowych. Materiał sadzeniowy jest rozprowadzany na tereny leśne w gminie Biesiekierz - pochodzący z Nadleśnictwa Białogard i Gościno. W wypadku braku dostarczany jest z odległych nadleśnictw jak Lębork, Szczecinek itp. Materiał zadrzewieniowy pochodzi z szkółki zadrzewieniowej w Białogardzie a sadzeniowy z oddziału 555 obręb Białogard w której znajduje się szkółka produkcyjna.

b) Uprawy i młodniki.

Zgodnie z zasadami stosowanymi do obliczeń w układzie klas wieku uprawy, jak i młodników znajdują się następujące powierzchnie:

TABELA NR 3
ZESTAWIENIE UPRAW I MŁODNIKÓW

Lp.	Wyszczególnienie	Uprawy	Młodniki
1	Gmina Biesiekierz	300 ha	350 ha

Źródło: materiały RDLP - Szczecinek.

Ogółem uprawy stanowią około 13 % ogólnej powierzchni leśnej. Zlokalizowane one zostały na zrębach bieżących, zrębach zaległych, nieużytkach, gruntach porolniczych przeznaczonych pod zalesienie, które zalesione zostały w okresie ostatnich 10 lat.

Obliczenia przybliżone wskazują, że powierzchnia upraw wynosząca około 300 ha wymaga podczas prowadzenia pielęgnacji środków mechanicznych do pielęgnacji, utwardzenia dróg leśnych, stosowania środków nawozowych i ochronnych, prowadzenia czyszczeń.

Przybliżona powierzchnia młodników wynosząca około 350 ha wymaga prowadzenia dużej ilości prac pielęgnacyjnych jak: czyszczenia, trzebień, nawożenia, ochrona chemiczna i biologiczna, pozyskiwanie drobnicy celem przerobienia na zrębki dla zakładów płytowych.

c) drzewostany przedrębne.

Drzewostany przedrębne należą do drzewostanów intensywnej produkcji, w której odbywa się największy przyrost masy drzewnej na pniu. Uzależnione to jest od gatunku i wieku. Szacunkowo oblicza się, że powierzchnia drzewostanów przedrębnych stanowi w gminie około 30% i wynosi około 600 ha.

d) drzewostany rębne.

Drzewostany rębne obejmują te partie lasu, które w najbliższych 5 latach zostaną poddane eksploatacji. Na ogół stosowana jest w praktyce gospodarka zrębowa - przerebowa. Zależy to od rodzajów drzewostanów, wieku drzewostanów, funkcji pełnionej przez nie, klasy odnowienia, klasy do odnowienia itp. Ogółem do wyrębu przewiduje się w gminie drzewostany w wieku dojrzałym nadającym się na ten cel. Powierzchnia każdego roku jest zróżnicowana i wynosi od 30 do 100 ha.

e) dolesienia, odnowienia, zalesienia, zadrzewienia.

- Dolesienia. - Dolesienia odnoszą się do halizn i płazowizn. Likwidacja ich jest bardzo kłopotliwa i nastręcza dużo problemów. Nie jest to stałe występowanie z roku na rok, lecz w wyniku klęsk żywiołowych, wadliwego materiału sadzeniowego, warunków glebowych itp. Natężenie występowania halizn i płazowizn jest bardzo różne, wynosi od kilku akrów do kilku hektarów, a w terenie leśnym jest rozproszone sporadycznie i uciążliwe podczas usuwania.
- Odnowienia - Odnowienia obejmują zręby, drzewostany zdewastowane przez klęski żywiołowe, wiatrołomy, wiatrowały, gradację owadów, grzybów lub innych szkodników. Odnowienia dotyczą także zrębów całkowitych i częściowych. Powierzchnia odnowień wynosi rocznie od 10 do 20 hektarów i jest rozproszona po całym terenie leśnym.
- Zalesienia - Zalesienia dotyczą gruntów porolnych, nieużytków, gruntów przejętych przez alp a dotychczas nie zalesianych oraz gruntów znajdujących się w posiadaniu innych resortów zdewastowanych, zdegradowanych a dotychczas niewykorzystanych. Przewidywana powierzchnia może wynieść od 200 do 300 hektarów w okresie lat 2001 - 2020.

Grunty porolne przeznaczone pod zalesianie należą do klasy VI i VII, są na ogół piaszczyste, mało urodzajne. W niektórych przypadkach winno się odbywać zalesianie gruntów porolnych niższych klas glebowych V - VI.

Uwarunkowania dotyczące rozwoju gospodarki leśnej wymagają właściwych nasadzeń zgodnych z siedliskiem.

W gminie, w której przeważają gleby gliniaste lub gliniasto - piaszczyste wymagane jest sadzenie gatunków liściastych i liściastych mieszanych. W przeciwnym wypadku powstające drzewostany są schorowane i nie tworzą właściwego ekosystemu. Uprawy i młodniki wymagają odpowiedniego zmieszania gatunków, tak aby ich struktura tworzyła równowagę biologiczną. Stopniowe przywracanie właściwych siedlisk na terenach zalesianych pozwoli na prawidłowy rozwój ekologiczny i zbliżenie do ekosystemu panującego kilkadziesiąt lat temu na tych terenach.

Zarówno uprawy jak i młodniki po nasadzeniu na terenach porolnych wymagają dłuższego okresu czasu tj. około 30-40 lat, aby zafunkcjonować właściwie na zdegenerowanym podłożu i doprowadzić go do równowagi biologicznej. Dopiero drugie pokolenie nasadzeń przynosi właściwe wyniki. Wymaga to jednak czasu, nakładów finansowych i pielęgnacji nowej generacji drzew i drzewostanów w biocenozie leśnej.

Wskazane jest, aby utrzymać właściwy trend regeneracji siedlisk leśnych na podstawie historycznych zapisków odnośnie puszczańskich lasów na tych terenach.

Wprowadzenie drzewostanów wielogatunkowych i w różnym wieku stworzy mozaikę lasów schodkową odporną na działania szkodników leśnych, wiatrów nadmorskich, grzybów, zarodnikowców itp.

Uwarunkowania rozwoju gospodarki leśnej wymagają otwarcia terenów leśnych w ciekawych i niezagrożonych obszarach na turystykę z zorganizowaniem pełnej ochrony.

Z kolei około 50% obszarów leśnych produkcyjnych winna być niedostępna dla szerokiego zwiedzania tylko częściowego - grzyby, jagody. Każda turystyka przyczynia się do niszczenia środowiska leśnego, jego systemu, jak i krajobrazu. Produkcja masy drzewnej na pniu, przetwarzanie dużej ilości CO₂ i zanieczyszczonego powietrza na czysty tlen powoduje poprawę klimatu środowiska a tym samym zwiększą zdrowotność mieszkańców lasu, jak i jego otoczenia tj. miast i wsi.

6.1.6. Struktura wiekowa i gatunkowa drzewostanów w gminie Biesiekierz.

W ramach struktury wiekowej największą powierzchnię posiadają drzewostany III, IV i V klasy w sumie około 70% całości. Świadczy to, że drzewostan jest w średnim wieku i rokuje nadzieję na duży przyrost masy drzewnej na pniu.

Najwięcej jest drzewostanów, które należą do V i VI klasy wieku a to ze względu na ich wyeksploatowanie na potrzeby budownictwa i przerobu w zakładach przemysłu drzewnego.

Niewielka powierzchnia klasy pierwszej świadczy także o tym, że niezalesia się w gminie nowych terenów porolnych z uwagi na dobre gleby.

TABELA NR 4**ZESTAWIENIE STRUKTURY WIEKOWEJ DRZEWOSTANÓW W UKŁADZIE POWIERZCHNIOWYM I PROCENTOWYM W GMINIE BIESIEKIERZ.**

Źródło: Materiały RDLP - Szczecinek, BUL i GL - Szczecinek

Lp.	Struktura wieku	Powierzchnia ha	Udział %
	Ogółem	2253	100,0
1	Zręby, halizny , płazowiny	15	0,7
2	1 -20	272	12,1
3	21 -40	592	26,3
4	41 -60	475	21,1
5	61 -80	342	15,2
6	81 - 100	273	12,1
7	101 - 120	229	10,2
8	ponad 120	52	2,3

W ogólnym układzie gatunkowym drzewostany liściaste przeważają w gminie, gdyż zajmują 52% ogólnej powierzchni leśnej. Drzewostany iglaste zajmują 48% powierzchni leśnej. Najbardziej w ogólnym układzie wyróżnia się sosna 48% powierzchni, buk 15,4%, dąb 12,6%, olcha 11%, świerk 9,1%. Pozostałe gatunki zajmują znikome obszary leśne, gdyż ich powierzchnia nie przekracza 5% ogółem. Gmina Biesiekierz może się poszczycić dużym udziałem gatunków liściastych i może być porównywalna z innymi gminami w Pasie Nadmorskim, jak Będzino, Dygowo, Gościno.

TABELA NR 5

ZESTAWIENIE SZACUNKOWE GATUNKÓW DRZEW W UKŁADZIE POWIERZCHNIOWYM I PROCENTOWYM W GMINIE BIESIEKIERZ.

Lp.	Gatunek	Powierzchnia ha	Udział %
	Ogółem	2253	100,0
	Gatunki iglaste	1082	48,0
1	Sosna + świerk	791	35,1
2	Świerk	205	9,1
3	Daglezja, tuja	86	3,8
	Gatunki liściaste	1171	52,0
1	Buk	347	15,4
2	Dąb	283	12,6
3	Brzoza	157	7,0
4	Olcha	248	11,0
5	Jesion	67	0,3
6	Wierzba	45	0,2
7	Topola, osika	24	0,1

Źródło: Materiały RDLP - Szczecinek, BUL: GL - Szczecinek.

6.1.7. Charakterystyka i waloryzacja lasów.

TABELA NR 6

ZESTAWIENIE PRZYBLIŻONEJ POWIERZCHNI I UDZIAŁU PROCENTOWEGO SIEDLISK LEŚNYCH.

Lp.	Siedliska	Powierzchnia ha	Udział %
	Ogółem	2253	100,0
	Siedliska iglaste	1059	47,0
1	Bór suchy	-	-

2	Bór świeży	225	10,0
3	Bór mieszany świeży	334	15,0
4	Bór mieszany wilgotny	450	20,0
5	Bór wilgotny	50	2,0
6	Bór bagienny	-	-

Lp.	Siedliska liściaste	1194	53,0
1	Las świeży	248	11,0
2	Las mieszany świeży	586	26,0
3	Las mieszany wilgotny	135	6,0
4	ols jesionowy		
5	ols	225	10,0

Źródło: Materiały RDLP - Szczecinek, BUL.GL - Szczecinek, WUS - Koszalin.

W ogólnym układzie siedliska liściaste przeważają, gdyż stanowią 53%, a iglaste 47%. W zasadzie jest to jedna z gmin, w której siedliska liściaste stanowią większość.

Największą powierzchnię zajmuje las liściasty mieszany świeży 26% oraz bór mieszany wilgotny 20%, a z kolei idzie bór mieszany świeży, las świeży.

Najbardziej do celów turystycznych nadaje się bór świeży i las świeży, a w szczególności starodrzew.

6.1.8. Zwierzęta łowne i chronione.

W gminie występują zwierzęta łowne jak: jeleń, sarna, dzik, lis, zając, kuropatwa. Nie są to wielkie ilości ze względu na niską lesistość, niewielką ilość miejsc żerowania, bobrowania, ostoi zwierzyny, remiz ptasich itp. Poza zwierzętami łownymi występują w niewielkich ilościach zwierzęta chronione, jak: łasica, wydra, gronostaj, wiewiórka, kuna, kobuz, sójka itp. Wymagają one zwiększonej opieki ze względów ekologicznych w celu zachowania równowagi w przyrodzie.

Kłusownictwo, które występuje na terenie gminy powoduje zakłócenia w gospodarce leśnej i wymaga przestrzegania prawa celem utrzymania równowagi biologicznej i ekologicznej w biocenozie leśnej, rolnej, wodnej i łąkowej.

6.1.9. Uwarunkowania dotyczące rozwoju gospodarki leśnej w gminie.

a) strefowanie.

Pod względem leśnym gminę można podzielić na dwie strefy: południowa około 1700 ha i północna około 500 ha. Między nimi rozciąga się strefa rolna lub mieszana z niewielkimi sporadycznie występującymi łaskami. W ramach strefy leśnej znajdującej się na południu i rozciągającej się wzdłuż rzeki Radew spotykamy ekosystemy leśny, łąkowy, leśny - łąkowo-wodny (tj. mieszany). W całym tym krajobrazie przeważa ekosystem leśny. W strefie północnej o mniejszej znacznie powierzchni leśnej strefa leśna obejmuje dodatkowo lasy gminy Będzino i rozciąga się na powierzchni ponad 1000 ha razem.

W obu strefach leśnych gminy Biesiekierz występuje zdolność reprodukcji biocenozy przez populacje i ekosystemy. Zakłócenia zdolności regeneracyjnych, które powstały na skutek antropologicznej działalności człowieka będą wymagały czasu i nakładów celem ich usunięcia i przywrócenia pierwotności lasom obu stref południowej i północnej.

W obu przypadkach wymaga to przywrócenia ruchliwości wód zarówno w I i II strefie leśnej oraz usunięcia wszystkich szkodliwych skutków prowadzonych dotychczas melioracji wodnych i leśnych.

b) delimitacja stref leśnych.

Dotychczasowe rozpoznanie obu stref leśnych pozwala na wyrównanie następujących form leśno - przyrodniczych:

- drzewostany o niskiej bonitacji,
- unikalne zespoły roślin drzewiastych, krzewiastych i trawiastych,
- stanowiska lęgowe ptaków w dolinie i pradolinie rzeki Radew,
- lęgowska, żerowska i trasy migracji zwierząt i ptaków,
- kryteria krajobrazowe - widokowe terenu.

Ad. 1.

Drzewostany o niskiej bonitacji leśnej spotykamy na terenach piaszczystych, piaszczysto - gliniastych. Występują one wzdłuż południowych granic gminy naprzemiennie tzn. w zależności od nagromadzenia piasków i

żwirów oraz utworzenia się pasm glebowych piaszczysto - gliniastych lub gliniastych ostatniego Zlodowacenia Bałtyckiego. Wchodzą tu pod uwagę oddziały obrębu Białogard 595, 596, 588, 587, 582, 575, 574, 566, 565, 564. Niskie bonitacje wiążą się z mało wydajną glebą powstają po ostatnim zlodowaceniu polodowcowym.

Ad. 2.

Unikalne zespoły roślin drzewiastych, krzewiastych, trawiastych występują w dolinie i pradolinie rzeki Radwi. Do szczególnego wzięcia pod uwagę należy wziąć oddziały 612, 525, 602, 601, 600 oraz szereg innych

Ad. 3.

W dolinie i pradolinie rzeki Radew po obu jej stronach występują stanowiska lęgowe ptaków wodnych jak: kaczką cyranka, bekas, kulik, perkoz dwuczuby itp. Często przebywają na akwenu wodnym rzeki łabędzie nieme, mewy przylatujące z innych miejsc stałego pobytu. W okresie wczesnej wiosny lub późnej jesieni przylatują ptaki z dalekiej północy jak: gęsi, kaczki, gęgoły, krzyżówki, łabędzie, tracie, bielaczki itp.

Ad. 4.

Na rzece Radwi oraz jej jesiennych rozlewiskach znajdują swoje żerowisko ptaki wodne migrujące w okresie jesieni i wiosny z północy na południe. O ile zima jest łagodna przybywają one od października do końca lutego lub marca. Szczególnie jest ich dużo w rezerwacie Parnowo.

Ad. 5.

Zgodnie z kryteriami krajobrazowe - widokowymi najbardziej zasługuje na uwagę obszar leśny położony po obu stronach rzeki Radwi. Szczególnie ciekawe są oddziały, w których występują drzewostany sosnowe, bukowo-dębowe powyżej 100 lat. Jest to starodrzew nadający się do zwiedzania turystycznego lub biwakowania. Aby je wytypować wymaga to przeprowadzenia waloryzacji poszczególnych oddziałów pod kątem przydatności do penetracji turystycznej.

6.1.10. Konflikty występujące na styku leśnictwa, rolnictwa, transportu.

W krajobrazie między biocenozą rolną, leśną, łąkową, wodną a oddziaływaniem człowieka stale występują konflikty nieistotne lub bardzo istotne. Należą do nich:

- a) konflikty społeczność - ochrona przyrody,
- b) konflikty - gospodarka a zanieczyszczenie środowiska,
- c) konflikty na tle konkurencyjnej funkcji leśnictwo uzdrowiskowe, przemysł, rekreacja,
- d) nakazy i zakazy administracyjno - organizacyjne.

Ad. a.

Nadmierne uczestnictwo społeczeństwa w wykorzystaniu dóbr leśnych przyczynia się do ich niszczenia poprzez pożary. Jest to istotny konflikt, który powoduje wysokie uszkodzenie młodych drzewostanów, których odrodzenie się trwa latami. Niszczącą siłą w lesie powoduje wypasanie bydła. Ginią od tego uprawy, które zostają zgryzione i zdeptane. Naprawa zniszczeń trwa latami.

Ad. b.

Zanieczyszczenie środowiska leśnego powoduje wywożenie śmieci do lasu, odprowadzanie ścieków, jak również nieuprzątnięte gałęzie na zrębach lub przy trzebieżach. Wywołuje to powstawanie żerowiska dla owadów i przyczynia się do ich inwazji. Drzewostany ulegają osłabieniu i są łatwo opanowywane przez: grzyby, pleśnie, szkodniki owadzie.

Ad. c.

Konkurentem lasów w wykorzystaniu jego przyrodniczych funkcji jest rozwój leśnictwa uzdrowiskowego, rekreacji, przemysłu i transportu. Powoduje to wyłączenie niektórych obszarów leśnych na cele rekreacyjne i uzdrowiskowe. Jest to dobre pociągnięcie ze względu na to, że drzewostan o określonej powierzchni jest chroniony do około 150 lat. Najgorszym niszczycielem lasu jest przemysł i transport. Obie te dziedziny powodują konflikty bardzo istotne w strefie ekologicznej i wymagają wprowadzania nowych technologii i przemysłu i nowoczesnych środków transportu w komunikacji.

Ad. d.

Konflikty w strefie ekologicznej jak i między strefami na obszarze gminy Biesiekierz w wielu wypadkach są mało istotnymi przy styku las - łąka lub las - pola. Jedynym nakazem i zakazem jest nie wypasanie bydła, zakaz wywożenia śmieci budowlanych i odpadów, odprowadzania ścieków do lasu lub ich wywożenia i wylewania w drzewostanach. Konflikty bardzo istotne jakie tworzą zakłady przemysłowe zadymieniem, zapyleniem wymagają wprowadzenia zmiany technologii. Konieczna jest eliminacja samochodów zanieczyszczających środowisko spalających 55 - 65 % paliwa. Pozostała reszta 40% zanieczyszcza pobocza dróg i lasy. Wymagane jest tu wprowadzenie nakazu i zakazu wykorzystania tych pojazdów.

6.1.11. Pozagospodarcze znaczenie lasów.

Leśnictwo świadczy szereg usług na cele pozagospodarcze. Należy do nich turystyka, wypoczynek, rekreacja, wstęp do lasu na grzyby, jagody. Turystyka, wypoczynek, rekreacja, wędkarstwo skupia się na ogół nad

rzeką Radew, jeziorem Parnowo.

Drugą ważną dziedziną jest wykorzystanie surowców znajdujących się w lesie na cele rolnicze np. kreda łąkowa - oddziały 534, 543, 542, 566, 567 (przypuszczalne złoża).

Wymaga to, celem potwierdzenia złóż wapnia kredowego, zaangażowania środków finansowych na odwierty a z kolei eksploatację i sprzedaż na rzecz rolnictwa. Po wybraniu marglu powstanie zagłębienie wodne, które może być źródłem wody dla ptaków i zwierząt. Jest to do potwierdzenia w ramach gospodarki leśno - drzewnej.

Niemniej jednak powstanie konflikt w ramach którego pobocza dróg leśnych zostaną nasycone spalinami i ich pochodnymi. Należy mocno rozważyć ww. eksploatację pokładów wapna łąkowego zanim się przystąpi do jego wydobywania.

7. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ROLNICZEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

7.1 ROLNICTWO I GOSPODARKA ŻYWNOŚCIOWA W PLANIE ZAGOSPODAROWANIA GMINY

7.1.1. Obszar i położenie geograficzne.

Ogólny obszar gminy Biesiekierz wynosi 11 687 ha z tego użytki rolne zajmują powierzchnię 8 199 ha, co stanowi 70,12% powierzchni ogólnej (dane Starostwa Powiatowego w Koszalinie).

Struktura przestrzenna obszaru gminy przedstawia się następująco:

powierzchnia ogółem	– 11.687 ha	– 100,00%
- użytki rolne	– 8.199 ha	– 70,16 %
- lasy i grunty leśne	– 2.253 ha	– 19,29 %
- grunty zabudowane i zurbanizowane	– 309 ha	– 2,64 %
- wody płynące, stojące i rowy	– 153 ha	– 1,33 %
- nieużytki	– 436 ha	– 3,75 %
- pozostałe	– 331 ha	– 2,83 %

Obszar gminy położony jest w Krainie Równiny Białogardzkiej. Występujące tam gleby to głównie piaski lodowcowe, gliny zwałowe i gliniaste.

7.1.2. Ekosystemy użytków rolnych.

Użytki rolne stanowią dominujący udział w użytkowaniu gruntów gminy -zajmują powierzchnię 8.199 ha, co stanowi 70,16%, ogólnej powierzchni. Grunty orne wśród użytków rolnych zajmują powierzchnię 6.245 ha, co stanowi 74,92%, użytki zielone (łąki, pastwiska) zajmują powierzchnię 1.954 ha, co stanowi 23,83%, sady 102 ha - 1,24%.

Według gleboznawczej klasyfikacji gruntów na obszarze gminy Biesiekierz występują gleby klas od III do VI, a udział poszczególnych klas bonifikacyjnych przedstawia poniższa tabela:

a) Grunty orne

KLASA BONIFIKACYJNA	POWIERZCHNIA W ha	UDZIAŁ PROCENTOWY	CHARAKTERYSTYKA
III a	186	3,03	dobrze
III b	1.215	19,78	22,11
IV a	2.719	43,71	średnie
IV b	1.470	24,06	67,77
V	583	9,02	słabe i bardzo
VI	67	1,02	słabe
VI z	5	0,08	10,12
	6.245	100%	100%

b) Użytki zielone

KLASA BONIFIKACYJNA	POWIERZCHNIA W ha	UDZIAŁ PROCENTOWY	CHARAKTERYSTYKA
III	795	41,39	średnie
IV	720	36,25	77,64

V	354	18,11	słabe i najslabsze
VI	85	4,25	
Vz	-	-	22,36
	1.954	100%	100%

Wśród gruntów ornich dominują gleby średnie klasy IVa i IVb, które zajmują łącznie 67,77% ogólnej powierzchni użytków rolnych z dominującą klasą IV a. Gleby dobre zajmują 22,11% powierzchni z klasą dominującą IIIb.

Wśród trwałych użytków zielonych największą powierzchnię zajmują gleby średnie z małą przewagą klasy III, które zajmuje 41,3% powierzchni użytków rolnych.

Zróżnicowanie środowiska glebowego pod względem potencjału produkcyjnego, ekologicznej różnorodności ekosystemów polnych odzwierciedlają kompleksy glebowo - rolnicze, stanowiące swoiste rodzaje środowisk polnych.

Na obszarze gminy występują prawie wszystkie typy kompleksów glebowo -rolniczych charakterystycznych dla terenów niżowych, z wyjątkiem pierwszego bardzo dobrego kompleksu pszennego. W obrębie gruntów ornich dominują kompleksy żytnie, gleby o lżejszym składzie mechanicznym z przewagą piasków. poziomach powierzchniowych, zajmują one 56,50% powierzchni gruntów ornich.

Poszczególne kompleksy zajmują następujący procent powierzchni gruntów ornich:

Kompleksy żytnie:

- żytni bardzo dobry (4-ty) – 44,4%
- żytni dobry (5-ty) – 8,6%
- żytni słaby (6-ty) – 3,2%
- żytni bardzo słaby (7-my) – 0,3%

Przewaga gruntów ornich znajduje się w IV kompleksie - żytnim bardzo dobrym, który zajmuje powierzchnię 3.044 ha, jest to 44,4% ogólnej powierzchni tych gruntów.

Kompleksy pszenne są to gleby o ciężkim składzie mechanicznym z przewagą glin powierzchniowych i zajmują obszar 1.431 ha, co stanowi 20,8%.

Kompleksy pszenne:

- pszenny dobry (2-gi) - 20,8%
- pszenny wadliwy — nie występuje - 0,0%
- **Kompleksy zbożowo - pastewne:**
- zbożowo - pastewny mocny (8-my) - 19,9%
- zbożowo - pastewny słaby (9-ty) - 2,8%

Użytki zielone na terenie gminy Biesiekierz zostały zaliczone do drugiego kompleksu średniego, który zajmuje powierzchnię 1.339 ha i obejmuje 85,1% powierzchni użytków zielonych.

Ogólny wskaźnik waloryzacji rolniczej przestrzeni produkcyjnej na terenie gminy wynosi 74,7 pkt.

Uwzględniając ogólną ocenę waloryzacji rolniczej przestrzeni produkcyjnej gminy Biesiekierz należy stwierdzić, że w rejonie koszalińskim zajmuje ona jedno z czołowych miejsc (3-cie miejsce) pod względem jakości gleb. Gleby znajdujące się w gminie przy dobrej strukturze, prawidłowym nawożeniu oraz odpowiednim poziomie wykształcenia rolników dają możliwość osiągnięcia dobrych wyników produkcyjnych, głównie w produkcji roślinnej i w chowie bydła mlecznego.

Do rejonu intensywnego rozwoju rolnictwa należy zaliczyć następujące miejscowości: Biesiekierz, Gniazdowe, Cieszyn, Parsowo, Warnino i Szewino. Miejscowości podane wyżej posiadają najlepsze gleby w gminie, dobrze rozwinięty chów, trzody chlewnej i bydła mlecznego. Miejscowości Stare i Nowe Bielice ze względu na ich bezpośrednie połączenie z miastem Koszalin (mimo, że gleby są dobre - klasa III, IV) oraz na skutek trudności w zbyciu produkcji rolnej pogłębiające się z każdym rokiem, grunty te zbywane są mieszkańcom miasta, które w przyszłości będą przeznaczone na cele mieszkalno -usługowe.

W pozostałych miejscowościach nie obserwuje się likwidacji gospodarstw, a grunty wykorzystywane są do produkcji rolnej.

7.1.3. Melioracja.

Według danych Zachodniopomorskiego Urzędu Wodnych Melioracji w Koszalinie na terenie gminy Biesiekierz jest łącznie zmeliorowanych 3.435 ha, co stanowi 55% ogólnego obszaru gruntów ornich w gminie. Użytki zielone posiadają urządzenia melioracyjne na powierzchni 1.409 ha, co stanowi 75% ogólnej powierzchni użytków zielonych.

Na podstawie dokonanych analiz można stwierdzić, że nie występuje potrzeba regulacji stosunków wodnych

na terenie gminy. Główna uwaga powinna być zwrócona na prawidłowej konserwacji już istniejących urządzeń.

7.1.4. Użytkowanie gruntów.

Ustawa z dnia 19 października 1991 r. o gospodarce nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (dz.U. z 1995 r. nr 57, póź. 299, z późn. zm.), która weszła w życie z dniem 11 stycznia 1992 r., postawiła w stan likwidacji działające państwowe gospodarstwa rolne, stacje hodowli roślin i państwowe ośrodki hodowli zarodkowej. Grunty po likwidowanych państwowych jednostkach gospodarki rolnej, państwowego funduszu ziemi, grunty w użytkowaniu spółdzielni, kółek rolniczych i spółdzielni produkcyjnych zostały przejęte przez powołaną do życia Agencję Własności Rolnej Skarbu Państwa.

W wyniku tej transformacji użytkowanie gruntów na terenie gminy Biesiekierz przedstawia się następująco:

- grunty Skarbu Państwa Zasobów Agencji Własności Rolnej	- 4.558 ha
- grunty Administracji Lasów Państwowych	- 2.445 ha
- grunty w trwałym zarządzie jednostek państwowych	- 200 ha
- grunty będące w Zasobie - komunalne	- 82 ha
- grunty w wieczystym użytkowaniu	- 6 ha
- grunty komunalne będące w zarządzie jednostek komunalnych	- 142 ha
- grunty komunalne przekazane w wieczyste użytkowanie	- 13 ha
- grunty osób fizycznych stanowiące gospodarstwa rolne	- 3.902 ha
- grunty osób fizycznych nie stanowiące gospodarstw rolnych	- 263 ha
- grunty stanowiące własność kościołów i związków wyznaniowych	- 18 ha
- inne grunty osób prawnych	- 13 ha

7.1.5. Ustalenia dla rolnictwa wynikające z oceny środowiska, zmian własnościowych oraz polityki.

Na terenie gminy Biesiekierz znajduje się 19 wsi, w których działa 10 sołectw. Do końca 1991r. w gminie działa Stacja Hodowli Roślin, która prowadziła produkcję roślinną i chów trzody chlewnej oraz prace związane z wyhodowaniem nowych odmian ziemniaków. Dawała ona zatrudnienie większości mieszkańców gminy. W miejscowościach Cieszyn i Parnowo działały Ośrodki Hodowli Zwierząt, które wchodziły w skład Państwowego Ośrodka Hodowli Zarodowej w Mścicach. Główny kierunek produkcji to produkcja zbóż paszowych oraz hodowla zarodowych zwierząt gospodarczych.

Rolnictwo w gminie Biesiekierz ze względu na dobrą jakość gleb, dobre warunki zbytu płodów rolnych oraz sąsiedztwo miasta Koszalina, rozwijało się w kierunku sadownictwa i ogrodnictwa. W miejscowościach takich jak: Stare Bielice, Nowe Bielice, Laski Koszalińskie, Kotłowo (ze względu na położenie) rolnicy uprawiali warzywa i owoce zaopatrując w nie mieszkańców miasta. Pozostali mieszkańcy gminy Biesiekierz prowadzący indywidualnie gospodarstwa zajmowali się tradycyjną gospodarką, uprawiając zboża, sadząc ziemniaki oraz hodowali zwierzęta gospodarskie na potrzeby własne i na sprzedaż.

W końcu lat 70 w miejscowościach Stare i Nowe Bielice głównie mieszkańcy miasta Koszalina zakładali sady i blok o wne jabłoni i wiśni i drabiając w ten sposób w czasie wolnym od pracy zawodowej, do swoich poborów. Właściciele gruntów, głównie tych położonych przy drodze nr 6, zaczęli sprzedawać je pod budownictwo mieszkaniowe wraz z usługami.

W ostatnim okresie znacznie wzrosło zapotrzebowanie na tereny pod budownictwo handlowe i usługowe. Na terenie gminy Biesiekierz po zlikwidowaniu Stacji Hodowli Roślin grunty wraz z budynkami zostały wydzierżawione osobom fizycznym względnie spółkom. Nowi użytkownicy gruntów w znacznym stopniu ograniczyli produkcję zwierzęcą, zwalniając dotychczas zatrudnionych w tym dziale pracowników.

Dotychczasowi dzierżawcy nieruchomości w Laskach Koszalińskich, Szewminie i Parnowie dzierżawione grunty nabyli na własność. Dzierżawca gruntów w miejscowości Biesiekierz również wyraził chęć nabycia gruntów, które obecnie dzierżawi. Agencja Własności Rolnej Skarbu Państwa na terenie gminy sprzedała łącznie około 1.500 ha i w bieżącym roku przygotowuje do sprzedaży Parsowo i Cieszyn. Pozostałe grunty znajdujące się w Zasobie o obszarze około 2.000 ha będą przeznaczone na powiększenie istniejących już gospodarstw chłopskich.

Poza rolnictwem indywidualnym na terenie gminy prowadzą działalność dwie Spółki Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa. Mazowiecka Hodowla Ziemniaków w Strzekęcinie, która uprawia na terenie gminy około 200 ha gruntów oraz budynki wykorzystuje do prowadzenia doświadczeń w zakresie wyhodowania nowych odmian ziemniaków. Druga Spółka, która działa na terenie gminy to Ośrodek Hodowli Zarodowej w Mścicach.

Właściciele i użytkownicy gruntów dostosowując się do warunków ekonomicznych odступują od chowu zwierząt inwentarskich ze względu na brak opłacalności. Budynki przeznaczone do produkcji zwierzęcej po zlikwidowanych państwowych gospodarstwach rolnych są nie wykorzystywane, nie prowadzi się żadnych remontów zabezpieczających i w najbliższych latach część tych budynków musi ulec likwidacji.

Zjawisko nie wykorzystania budynków występuje również u rolników indywidualnych. Część budynków do produkcji zwierzęcej jest modernizowanych i przeznaczane są na magazyny lub inne pomieszczenia.

W założeniach rządowych dotyczących rozwoju rolnictwa w najbliższych latach zakłada się organizowanie grup producenckich, które będą zrzeszać rolników w danej dziedzinie produkcyjnej. Zarząd takiej grupy będzie organizował sprzedaż wytwarzanego produktu, a nie będzie tego robił indywidualnie każdy z producentów.

Wdrożenie w życie takiej organizacji spowoduje podjęcie decyzji o likwidacji dalszych budynków gospodarczych, które nie nadają się do wprowadzenia nowych technologii produkcyjnych. W tej sytuacji nie wystąpi problem wyłączenia gruntów ornych pod budownictwo inwentarskie. Na terenie gminy przestaje działać Koszalińska Spółdzielnia Ogrodniczo - Pszczelarska w Koszalinie, która organizowała i dokonywała wykupu wyprodukowanych przez mieszkańców warzyw i owoców. Brak organizatora tej produkcji spowodował to, że szereg plantatorów odstąpiło od uprawy. Właśnie te tereny powinny być przeznaczone pod budownictwo mieszkaniowo-usługowe.

W wyniku prywatyzacji państwowych gospodarstw rolnych około 80% zatrudnionych na terenie gminy straciło pracę. Nowi właściciele i dzierżawcy zmniejszyli produkcję zwierzęcą, a nastawili się głównie na produkcję zbóż. Budynki gospodarcze obecnie są wykorzystywane w granicach 25 - 30%, część budynków po adaptacji jest używana do innych celów, a pozostałe niszczeją i w najbliższym czasie zajdzie konieczność podjęcia decyzji o ich likwidacji.

Obecnie prowadzony przez rząd program rozwoju wsi i gospodarki rolnej zakłada znacznie lepsze warunki ekonomiczne dla produkcji roślinnej. Zapowiedziane ceny skupu zbóż i rzepaku są akceptowane przez rolników, natomiast nie zgadzają się na proponowane ceny za produkcję zwierzęcą. W tej sytuacji należy zakładać, że dzierżawcy i właściciele gospodarstw rolnych w dalszym ciągu nie będą wykorzystywać budynków gospodarczych.

8. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ZASOBÓW DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ARCHEOLOGII.

Problemy zostały określone w dodatkowym elaboracie pt „Krajobraz kulturowy i archeologia”, gdzie po szczegółowej analizie określono wszelkie obiekty będące pod ochroną Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, wyznaczono niezbędne strefy konserwatorskie, jak i archeologiczne.

Na obszarze zmiany studium (i w bezpośrednim sąsiedztwie) po sporządzeniu waloryzacji stanowisk archeologicznych wyznaczono strefy:

- **WII – częściowej ochrony archeologicznej dopuszczającej inwestowanie, w obrębie których obowiązuje współdziałanie z odpowiednim organem ds. ochrony zabytków w zakresie zamierzeń inwestycyjnych i innych związanych z pracami ziemnymi oraz przeprowadzenie archeologicznych badan ratunkowych wyprzedzających rozpoczęcie prac ziemnych na zasadach określonych przepisami szczególnymi dot. ochrony zabytków,**

WIII - ograniczonej ochrony archeologicznej, w obrębie których obowiązuje współdziałanie z odpowiednim organem ds. ochrony zabytków w zakresie zamierzeń inwestycyjnych i innych związanych z pracami ziemnymi oraz przeprowadzenie interwencyjnych badań archeologicznych na terenie objętym pracami ziemnymi, na zasadach określonych przepisami szczególnymi dot. ochrony zabytków.

Na obszarze zmiany studium pod lokalizację elektrowni wiatrowych po sporządzeniu waloryzacji stanowisk archeologicznych wyznaczono strefy:

W I – pełnej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej, wykluczającej wszelką działalność inwestycyjną i inną. Strefa „W I” obejmuje stanowiska wpisane do rejestru zabytków i ujęte w ewidencji urzędu ochrony zabytków. W strefie tej obowiązuje:

- **zakaz wszelkiej działalności inżynierskiej, budowlanej i innej związanej z pracami ziemnymi (np. kopanie studni, melioracji, karczunku i nasadzenia drzew itd.), poza badaniami archeologicznymi oraz pracami zabezpieczającymi zabytek przed zniszczeniem, prowadzonymi na zasadach określonych przepisami szczególnymi dot. ochrony zabytków;**
- **zachowanie istniejącego układu topograficznego terenu.**

W II – częściowej ochrony stanowisk archeologicznych, dopuszczającej inwestowanie pod określonymi warunkami. W strefie tej obowiązuje:

- **współdziałanie w zakresie zamierzeń inwestycyjnych i innych związanych z pracami ziemnymi z odpowiednim organem ds. ochrony zabytków;**
- **przeprowadzenie archeologicznych badań ratunkowych na terenie w granicach strefy, wyprzedzających rozpoczęcie prac ziemnych związanych z realizacją zamierzenia, na zasadach określonych przepisami szczególnymi dot. ochrony zabytków.**

W III – ograniczonej ochrony stanowisk archeologicznych, polegającej na prowadzeniu interwencyjnych badań archeologicznych w przypadku podejmowania prac ziemnych. Strefa „W III” obejmuje stanowiska ujęte w ewidencji służby konserwatorskiej. W strefie tej obowiązuje:

- **współdziałanie w zakresie zamierzeń inwestycyjnych i innych związanych**

- **z pracami ziemnymi z odpowiednim organem ds. ochrony zabytków:**
przeprowadzenie archeologicznych badań ratunkowych na terenie objętym realizacją prac ziemnych, na zasadach określonych przepisami szczególnymi dot. ochrony zabytków.

Spis zasobów dziedzictwa kulturowego wynikający z tekstu aktualnego P.Z.P. Gminy

1. Pałac XVIII w Nowych Bielicach wraz z parkiem.
2. Pałac XIX/XX w. w Laskach Koszalińskich wraz z parkiem.
3. Geometria układu ulic, oraz zasada podziału na działki siedliskowe w Starych Bielicach.
4. Pałac XIX w. w Biesiekierzu wraz z parkiem.
5. Kościół parafialny XIV-XVI w. /styl renesansowy/ Biesiekierz.
6. Dom mieszkalny nr 42 XIX w. Biesiekierz.
7. Dom mieszkalny nr 43 XIX w. Biesiekierz.
8. Kościół gotycki XIX w. w Cieszynie (ruina).
9. Dwór XIX w. w Cieszynie wraz z parkiem.
10. Dwór w Kotłowie wraz z parkiem.
11. Pałac neoklasycystyczny XIX w. w Parnowie wraz z parkiem.
12. Kościół parafialny w Parnowie XIX w. (gotyk).
13. Pałac XIX w. neorenesansowy w Nosowie wraz z parkiem.
14. Pałac XVIII w. barokowy w Parsowie wraz z parkiem.
15. Pałac XVIII w. w Kraśniku Koszalińskim wraz z parkiem.
16. Dom mieszkalny nr 36 - XIX w. w Kraśniku Kosz.
17. Dwór XVIII/XIX w. w Warninie wraz z parkiem.

9. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ISTNIEJĄCEJ SIECI I URZADZEŃ ELEKTROENERGETYCZNYCH

9.1.CHARAKTERYSTYKA GMINY.

Gmina Biesiekierz położona w bezpośrednim sąsiedztwie m. Koszalina, z przebiegającą przez gminę drogą krajową Gdańsk - Szczecin, w niewielkim stopniu zalesiona, pozbawiona zakładów przemysłowych charakteryzuje się tym, że głównym źródłem utrzymania jej mieszkańców jest rolnictwo, usługi oraz drobny przemysł przetwórczy.

Do zakładów o największym zapotrzebowaniu energii zlokalizowanych na terenie gminy, należy zaliczyć:

- Zakłady Przemysłu Drzewnego „Drewexim” w Nowych Bielicach;
- Kombinat gastronomiczne - rozrywkowy „Odyseja”.
- Salony samochodowe i stacje paliw usytuowane przy drodze krajowej nr 6.

9.2. OPIS ISTNIEJĄCEGO STANU ZASILANIA W ENERGIE ELEKTRYCZNA.

Podstawowym źródłem zasilania gminy w energię elektryczną jest GPZ 110/15 kV „Przemysłowy” w Koszalinie, z którego wyprowadzona została linia 15 kV nr 314 do Białogardu.

Rezerwowe źródła zasilania stanowią:

- GPZ 110/15 kV w Białogardzie (w ograniczonym zakresie z uwagi na odległość)
- linia 15 kV nr 364 Koszalin - Tymień.

Istniejąca sieć elektroenergetyczna średniego napięcia w przeważającej części wykonana jako sieć napowietrzna, wybudowana w latach siedemdziesiątych zabezpiecza potrzeby gminy w zakresie dostawy energii elektrycznej. Również istniejące stacje transformatorowe 15/0,4 kV zabezpieczają dostawę energii (z dość znaczną rezerwą mocy - ale w miejscach lokalizacji stacji).

Wydzielenie znacznych nowych obszarów pod zabudowę mieszkaniową oraz działalność usługową powoduje konieczność rozbudowy sieci elektroenergetycznych (obszary te powstały głównie na terenach rolnych nieuzbrojonych w sieć elektroenergetyczną).

9.3. **ELEKTROENERGETYCZNA SIEĆ PRZESYŁOWA**

Przez teren Gminy przeprowadzona jest linia elektroenergetyczna (napowietrzna) 400 kV wyprowadzona ze stacji 400/220/110 kV w Dunowie.

Przedmiotowa linia elektroenergetyczna o napięciu 400 kV relacji Krajnik – Dunowo jest ważnym elementem sieci przesyłowej krajowego systemu elektroenergetycznego, pozwalającym na przesył energii elektrycznej z tego systemu, poprzez transformację 400/110 kV, do sieci dystrybucyjnej (obiekty o napięciu 110 kV i niższym), z której zasilani są między innymi odbiorcy znajdujący się na terenie gminy Biesiekierz.

Dla wyżej wymienionej linii należy uwzględnić pas technologiczny o

szerokości 80 m (po 40 metrów od osi linii w obu kierunkach), dla którego obowiązują ograniczenia użytkowania i zagospodarowania jego terenu.

W/w linia nie ma wpływu na zasilanie Gminy, ale wnosi pewne uwarunkowania dotyczące zabudowy i zagospodarowania terenu w bezpośrednim sąsiedztwie oraz pod linią 400 kV.

Aktualne przepisy w zakresie ochrony środowiska nie określają wielkości strefy wolnej od zabudowy, określają natomiast wielkość natężenia pola dopuszczalnego w warunkach stałego przebywania.

Sposób zagospodarowania terenu wymaga każdorazowo wykonania wymaganych pomiarów dla określenia lokalizacji obiektu. Wskazane zatem byłoby wyznaczenie strefy ochronnej pod linią 400 kV.

9.4. ELEKTROENERGETYCZNA SIEĆ DYSTRYBUCYJNA -SIECI 110 KV.

Przez teren Gminy przeprowadzonych jest kilka linii 110 kV (napowietrznych). Ich skupienie na terenie Gminy wynika z bliskości miasta oraz lokalizacji stacji 400/220/110 kV w Dunowie (położonej przy granicy gminy).

Trasy linii oraz proponowane w przyszłości przebiegi nowych linii pokazano na załączonym planie.

Zaleca się, aby w oparciu o wykonane pomiary natężenia pola wyznaczyć strefy ochronne wzdłuż istniejących i projektowanych linii 110 kV.

9.5. ELEKTROENERGETYCZNA SIEĆ DYSTRYBUCYJNA -SIECI ŚREDNICH I NISKICH NAPIĘĆ.

Dane dotyczące ilościowego stanu sieci średnich i niskich napięć obrazuje załączona tabela.

Zestawienie danych pokazano na tle stanu ilościowego w innych gminach powiatu koszańskiego.

Łączna moc transformatorów 15/0,4 kV zainstalowanych w istniejących stacjach transformatorowych wynosi ponad 8500 kW, przy szczytowym zapotrzebowaniu mocy na terenie gminy wynoszącym * 2500 kW. Z powyższego wynika, że istnieją znaczne rezerwy mocy na przewidywane w przyszłości zapotrzebowanie.

Liczba stacji transformatorowych na terenie gminy przekracza 70 szt. (9 stacji abonenckich).

Sieci zasilające średnich napięć, to w przeważającej większości sieci napowietrzne. Stan techniczny tych sieci można uznać za zadowalający.

Łączna długość sieci SN wynosi 108 km, w tym 5 km sieci kablowych.

W zakresie sieci niskich napięć na terenie gminy wybudowano ponad 77 km, w tym 16 km sieci kablowych.

9.6. OCENA ISTNIEJĄCEGO STANU ZASILANIA W ENERGIE ELEKTRYCZNA.

Ogólny stan sieci SN i n.n. można uznać za zadowalający w zakresie pewności zasilania, awaryjności sieci, średnich czasów wyłączeń oraz liczby uszkodzeń.

Jako mankamenty sieci należy uznać:

- brak aktualnie możliwości pełnego rezerwowania zasilania gminy;
- wyznaczone w planie obszary pod zabudowę nie posiadają uzbrojenia w sieci elektroenergetyczne (stwarza problemy nawet zasilanie placów budowy);
- wymagane są duże nakłady inwestycyjne na uzbrajanie terenów, ograniczają możliwości modernizacji sieci (aktualnie pilnym jest wybudowanie około 12 stacji transformatorowych 15/0,4 kV na terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową oraz wybudowanie około 25 km sieci SN i n.n.);
- mankamentem sieci jest nieznaczny udział w strukturze sieci udział sieci kablowej.

10. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z OBOWIĄZUJĄCYCH PLANÓW MIEJSCOWYCH

Plany miejscowe obowiązujące na terenie gminy stanowią podstawę działań inwestycyjnych w terenie dla którego obowiązują i są wiążące dla stron gospodarujących w granicach ich obowiązywania. Dokonują ustaleń dotyczących przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego, oraz określają sposoby ich zagospodarowania i zabudowy.

- 1) Plan miejscowy zatwierdzony Uchwałą Nr XVII/117/96 Rady Gminy w Biesiekierzu z dnia 26 listopada 1996 roku w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ogłoszony w dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego nr 3 z dnia 27 stycznia 1997 roku.
- 2) Plan miejscowy zatwierdzony Uchwałą Nr XX/158/97 Rady Gminy w Biesiekierzu z dnia 22 kwietnia 1997 roku w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Biesiekierz ogłoszony w dzienniku Urzędowym Województwa Koszalińskiego nr 17 z dnia 10 czerwca 1997 roku.
- 3) Plan miejscowy zatwierdzony Uchwałą Nr XXV/203/98 Rady Gminy w Biesiekierzu z dnia 24 marca 1998 roku w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Biesiekierz ogłoszony w dzienniku Urzędowym Województwa Koszalińskiego nr 10 z dnia 30 kwietnia 1998 roku.
- 4) Plan miejscowy zatwierdzony Uchwałą Nr VI/40/03 Rady Gminy w Biesiekierzu z dnia 26 kwietnia 2003 roku w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Biesiekierz w obrębie Stare Bielice ogłoszony w dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego nr 38 z dnia 12 maja 2003 roku.
- 5) Plan miejscowy zatwierdzony Uchwałą Nr VI/41/03 Rady Gminy w Biesiekierzu z dnia 26 kwietnia 2003 roku w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Biesiekierz w obrębie Nowe Bielice ogłoszony w dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego nr 41 z dnia 19 maja 2003 roku.
- 6) Plan miejscowy zatwierdzony Uchwałą Nr VI/42/03 Rady Gminy w Biesiekierzu z dnia 26 kwietnia 2003 roku w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Biesiekierz w obrębie Nowe Bielice ogłoszony w dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego nr 41 z dnia 19 maja 2003 roku.
- 7) Plan miejscowy zatwierdzony Uchwałą Nr XLIII/331/10 Rady Gminy w Biesiekierzu z dnia 7 czerwca 2010r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w gminie Biesiekierz, pod nazwą „Gazociąg wysokiego ciśnienia” ogłoszony w dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego nr 70 poz. 1300 z dnia 20 lipca 2010 roku.**

R O Z D Z I A Ł 2

**KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENI GMINY
BIESIEKIERZ**

sporządzono w oparciu o niżej wymienione materiały:

Strategia rozwoju społeczno – gospodarczego i przestrzennego Gminy Biesiekierz powiat Koszalin województwo zachodniopomorskie opracowana przez Radę Gminy i Zarząd Gminy na podstawie wyników prac warsztatów nt. „Projektowanie strategii rozwoju gminy” Biesiekierz 18-19 czerwca 1996 r.

Zachodnie Centrum Organizacji - Biuro Pomorskie w Gdyni

Autorzy:

dr inż. Jerzy Koszałka

mgr inż. Wiesław Malinka

mgr inż. Edward Sułżycki

STRATEGIA ROZWOJU SPOŁECZNO – GOSPODARCZEGO I PRZESTRZENNEGO GMINY BIESIEKIERZ

Autor: mgr inż. arch. Jerzy Toke

Współpraca: Rada Gminy w Biesiekierzu

Zarząd gminy w Biesiekierzu

Rada gminy i Zarząd gminy

ZAŁOŻENIA STRATEGII ROZWOJU GMINY BIESIEKIERZ

Opracowano na podstawie wyników prac warsztatów nt. „Projektowanie strategii rozwoju gminy”

Biesiekierz: 18-19 czerwca 1996 r.

Zachodnie Centrum Organizacji - Biuro Pomorskie

Autorzy: dr inż. Jerzy Koszałka

mgr inż. Wiesław Malinka

mgr inż. Edward Sułżycki

1. ZAŁOŻENIA STRATEGII ROZWOJU GMINY BIESIEKIERZ

1.1. WSTEP

Cel i przedmiot opracowania.

Podjęcie racjonalnych decyzji dotyczących rozwoju gminy przez organy samorządu terytorialnego w dłuższych okresach czasu wymaga planowania strategicznego łączącego problematykę społeczną, ekologiczną, gospodarczą i przestrzenną.

Celem opracowania jest określenie założeń strategii rozwoju Gminy Biesiekierz. Przedmiotem opracowania jest diagnoza potencjału Gminy Biesiekierz, jej perspektywy rozwojowe wynikające z przewidywanego kształtowania się sytuacji w otoczeniu, wizja i cele strategiczne rozwoju Gminy oraz propozycje głównych przedsięwzięć strategicznych – programów do realizacji dla horyzontu czasu do 2005 r.

Podstawa opracowania.

Opracowanie powstało na podstawie wyników prac przedstawicieli władz Gminy Biesiekierz oraz gmin sąsiadujących: Świeszyna, Manowa, Sianowa i Będzina na dwudniowych warsztatach nt „Projektowanie strategii rozwoju gminy”, które odbyły się w dniach 18 - 19 czerwca 1996 r. w Wojewódzkim Ośrodku Szkolenia Administracji w Nosowie.

Uczestnikami warsztatów byli przedstawiciele zarządów gmin, rad gmin oraz miejscowych zainteresowanych środowisk. Od strony metodycznej pracami kierowali specjaliści z Zachodniego Centrum Organizacji - Biuro Pomorskie. Inicjatorami warsztatów były władze Gminy Biesiekierz oraz Związek Gmin Pomorza Środkowego. Prace zostały sfinansowane przez Związek Gmin Wiejskich ze środków pomocowych.

Metoda.

Warsztaty prowadzone były metodami aktywnymi w zespołach roboczych pod kierunkiem konsultantów. Przy tworzeniu założeń do strategii rozwoju gminy wykorzystano metodę SWOT z elementami planowania strategicznego. W opracowaniu wykorzystano również udostępnione przez Zarząd Gminy dodatkowe informacje, dane z ankiety dot. sytuacji gminy Biesiekierz, a także materiały statystyczne z WUS w Koszalinie.

1.1.1. Ogólna charakterystyka gminy Biesiekierz

Gmina Biesiekierz leży w północnej części województwa koszalińskiego, w pobliżu morza, na trasie Szczecin - Gdańsk, granicząc bezpośrednio z Koszalinem oraz gminami: Świeszyno, Białogard, Karlino i Będzino. Geograficznie Gmina Biesiekierz należy do Pobrzeża Zachodnio -Pomorskiego.



Rys. 1 Położenie geograficzne Gminy Biesiekierz

Gmina Biesiekierz jest gminą wiejską, zajmuje obszar 117 km² i liczy 8 sołectw oraz 19 miejscowości zamieszkałych. Ludność gminy liczy 4.980 mieszkańców (2003 r.).

Funkcją podstawową Gminy jest rolnictwo ze specjalizacją w uprawie szczególnie zbóż i ziemniaków oraz produkcja zwierzęca (bydło, trzoda chlewna, mleko). Poza drewnem w gminie nie występują zasoby naturalne o poważniejszym znaczeniu.

Struktura zagospodarowania terenu przedstawia się następująco:

- | | |
|------------------------|----------|
| • Użytki rolne | 8.211 ha |
| • w tym grunty orne | 6.143 ha |
| • Lasy | 2.174 ha |
| • Tereny komunikacyjne | 323 ha |
| • Tereny zabudowane | 213 ha |
| • Nieużytki | 428 ha |

Gospodarstwa indywidualne obejmują 3.872 ha, grunty AWRSP - 4.614 ha. Gruntów klasy IV jest 5.000 ha, klasy III - 600 ha i klasy V - 543 ha.

Środowisko naturalne jest mało skażone, w okolicy nie występują zakłady przemysłowe uciążliwe dla środowiska. Natomiast w obrębie drogi ekspresowej E-6 występuje hałas i zanieczyszczenia powietrza spowodowane znacznym ruchem pojazdów.

Na terenie gminy znajduje się rezerwat ornitologiczny w Tatowie, jezioro w Parnowie, rzeka Radew z I kl. czystości, parki i obiekty pałacowe oraz inne walory cenne przyrodniczo, krajobrazowo i turystycznie.

Ogółem w gminie zarejestrowanych jest 191 podmiotów gospodarczych, z tego:

- | | |
|------------------|------|
| • w handlu | 32%, |
| • w przemyśle | 31%, |
| • w transporcie | 16%, |
| • w gastronomii | 8%, |
| • w budownictwie | 5%, |
| • pozostałe | 8%. |

Zdecydowanie przeważają firmy prywatne, dwie z nich są z udziałem kapitału zagranicznego.

Z ważniejszych przedsiębiorstw w gminie funkcjonują: Drewexim w Nowych Bielicach (przemysł drzewny), zakład poligraficzny Fol-Art oraz Pomorsko -Mazowiecka Hodowla Ziemiaka (filia) w Biesiekierzu, Gorzelnia w Warninie.

Warunki bytowe w gminie są trudne. Stopa bezrobocia wynosi aż ok. 27%. Brak jest ofert pracy w Biesiekierzu i w gminach sąsiednich, w których, poza Koszalinem, sytuacja społeczno - gospodarcza przedstawia się podobnie.

1.1.2. Ocena potencjału gminy - atuty i słabości

Oceny istniejącego potencjału Gminy Biesiekierz dokonano w przekroju poszczególnych elementów składających się na gminę jako system. Jako elementy te przyjęto:

- położenie geograficzne,
- środowisko naturalne oraz walory przyrodnicze i krajobrazowe,
- ludność,
- zasoby naturalne, bazę materialną i zagospodarowanie przestrzeni,
- gospodarkę,
- infrastrukturę techniczną,
- infrastrukturę społeczną,
- budżet gminy,
- organy samorządu terytorialnego.

Każdy z elementów oceniony został pod kątem, czy stanowi atut gminy czy też jej słabość. Wyniki ww. oceny, w kolejności ocenianych elementów, przedstawiają się następująco:

Atuty:

- 1) Korzystne położenie geograficzne na trasie Szczecin - Gdańsk, sąsiedztwo Koszalina, bliskość rynków zbytu dla produktów rolnych.
- 2) Czyste środowisko, walory przyrodnicze i krajobrazowe, lasy, zabytkowe parki, pałace, rezerwat przyrody, jezioro, rzeka Radew.
- 3) Wolne tereny inwestycyjne, wolne budynki inwentarskie po byłej SHR, łąki do zagospodarowania.
- 4) Drzemiaczy potencjał rolny, dobry handel, niezła kondycja podmiotów gospodarczych.
- 5) Rozwój dróg lokalnych, telefonizacja objęta planem gminnym, gazyfikacja w realizacji, opracowany program gospodarki odpadami (wdrażanie).
- 6) Sieć szkół, przedszkole, gminny ośrodek zdrowia, posterunek policji -zaspakajające potrzeby mieszkańców.
- 7) Sprawny samorząd terytorialny.

Słabości:

- 1) Bezrobocie strukturalne - 7%, trudne warunki bytowe, słaba inicjatywność społeczeństwa.
- 2) Niedostateczna świadomość szans i możliwości oraz słabości i zagrożeń.
- 3) Brak terenów uzbrojonych pod inwestycje.
- 4) Brak bazy rekreacyjnej.
- 5) Skąpy rynek pracy - ograniczone możliwości zatrudnienia.
- 6) Braki w kanalizacji, słaba gospodarka ściekami i odpadami.
- 7) Mierny poziom oświaty, zły stan służby zdrowia, opieka społeczna - pomoc pasywna.
- 8) Brak kapitału lokalnego, zbyt mały budżet w stosunku do potrzeb gminy, (pomoc społeczna, inwestycje, mieszkalnictwo), skąpe dotacje.
- 9) Niedostateczna promocja Gminy.

1.1.3. Szanse i zagrożenia z otoczenia

Szanse i zagrożenia dla rozwoju gminy Biesiekierz oceniono z punktu widzenia wpływu przewidywanego kształtowania się elementów otoczenia systemowego gminy na sytuację Biesiekierza w przyszłości. Jako elementy otoczenia uwzględniono:

- procesy demograficzne,
- ogólną sytuację społeczno – gospodarczą,
- konkurencję innych gmin,
- potencjalnych inwestorów,
- możliwości zasilenia kapitałowego,
- kontakty regionalne, krajowe i zagraniczne,
- rozwój samorządu terytorialnego (systemowy).

Ocena szans i zagrożeń dla gminy wynikających z prognoz zmian sytuacji w otoczeniu, w kolejności ww. ocenianych elementów przedstawia się jak niżej:.

Szanse:

- 1) Rozwój ruchu tranzytowego na trasie Szczecin - Gdańsk.
- 2) Wzrost zapotrzebowania na produkty rolne - rozwój rynków zbytu.
- 3) Potencjalni partnerzy współpracy, szeroka współpraca regionalna, potencjalna współpraca zagraniczna
- 4) Zainteresowanie potencjalnych inwestorów terenami i obiektami.
- 5) Możliwość korzystania z środków pomocowych.
- 6) Rozwój samorządu terytorialnego, integracja z sąsiadującymi gminami, rozwój przedsiębiorczości komunalnej.

Zagrożenia:

- 1) Starzenie się społeczeństwa na wsi, malejący przyrost naturalny.
- 2) Ogólna sytuacja społeczno - gospodarcza – negatywna, skąpy rynek pracy, niska opłacalność produkcji rolnej.
- 3) Słaby napływ kapitału zewnętrznego, niedostateczne preferencje dla potencjalnych inwestorów.
- 4) Konkurencja innych gmin – ciekawsze tereny rekreacyjne pod względem rozwoju turystyki (jeziora, lasy).
- 5) Słaby rynek kapitałowy, brak inwestycji centralnych.
- 6) Nadmierna centralizacja środków budżetowych.
- 7) Luki prawne dot. np. ochrony środowiska, lasów i zasobów wodnych.

1.1.4. Wizja i cele strategiczne rozwoju gminy**Synteza wyników analizy SWOT.**

Podstawą formułowania wizji i celów strategicznych rozwoju gminy Biesiekierz dla dłuższych horyzontów czasu musi być łączna ocena jej atutów i szans po to, aby maksymalnie je wykorzystać oraz słabości i zagrożeń, aby im przeciwdziałać. Syntetyczne zestawienie atutów i słabości oraz szans i zagrożeń uszeregowanych w kolejności od najbardziej do mniej istotnych przedstawia Tablica.

Syntetyczne zestawienie atutów i słabości oraz szans i zagrożeń

Szanse 1. Rozwój ruchu tranzytowego Szczecin - Gdańsk 2. Bliskość rynków zbytu produktów rolnych 3. Wzrost zainteresowania inwestorów	Zagrożenia 1. Niedostateczne preferencje dla potencjalnych inwestorów 2. Luki prawne 3. Bardziej atrakcyjne tereny sąsiadujących gmin 4. Niska opłacalność produkcji rolnej 5. Nadmierna centralizacja środków finansowych
Atuty 1. Rozwój samorządu 2. Czyste środowisko 3. Zasoby naturalne (las, parki) 4. Dobry poziom szkolnictwa 5. Wolne tereny pod inwestycje 6. Infrastruktura - gaz, telefonizacja 7. Drzemiący potencjał rolny	Słabości 1. Brak terenów uzbrojonych 2. Niedostateczna infrastruktura -ścieki i gospodarka odpadami 3. Niedostateczna promocja 4. Bezrobocie strukturalne 5. Skąpy rynek pracy 6. Niedostateczna świadomość szans, zagrożeń i możliwości

Wizja rozwoju Gminy.

Istniejący potencjał gminy Biesiekierz oraz przewidywana sytuacja w otoczeniu uzasadnia przyjęcie następujących założeń generalnych:

1. Podstawową specjalizacją (wyróżnikiem) Gminy Biesiekierz jest i pozostanie rolnictwo - produkcja roślinna i zwierzęca. Produkty rolne powinny być w większym stopniu przetwarzane na miejscu.
2. Drugą - potencjalną specjalizacją, którą należałoby rozwijać jest turystyka (w tym agroturystyka), rekreacja i wypoczynek.
3. Warunki życia mieszkańców, a w szczególności sfera infrastruktury społecznej i niektórych elementów infrastruktury technicznej muszą ulec zdecydowanej poprawie.

Przyszłościową wizją Gminy Biesiekierz, którą należałoby preferować można scharakteryzować następująco:

- Gmina o charakterze rolniczo - turystycznym, z pełnym zatrudnieniem i dużych dochodach.
- Standard życia mieszkańców na średnim poziomie europejskim.
- Nieskażone środowisko naturalne, zdrowa żywność.
- Pełne wykorzystanie walorów przyrodniczych i krajobrazowych.

-
- Pełna zmodernizowana infrastruktura techniczna (drogi, telefony, gaz, zbiórka, wywóz, składowanie i utylizacja odpadów).
 - Rozwinięte kontakty gospodarcze krajowe i zagraniczne (inwestorzy), napływ kapitału.
 - Wysoki poziom świadomości gospodarczej, ekologicznej i społecznej mieszkańców, likwidacja patologii społecznych, wzrost dochodów ludności.
 - Silny i sprawnie działający samorząd terytorialny.

Cele strategiczne do 2005 r.

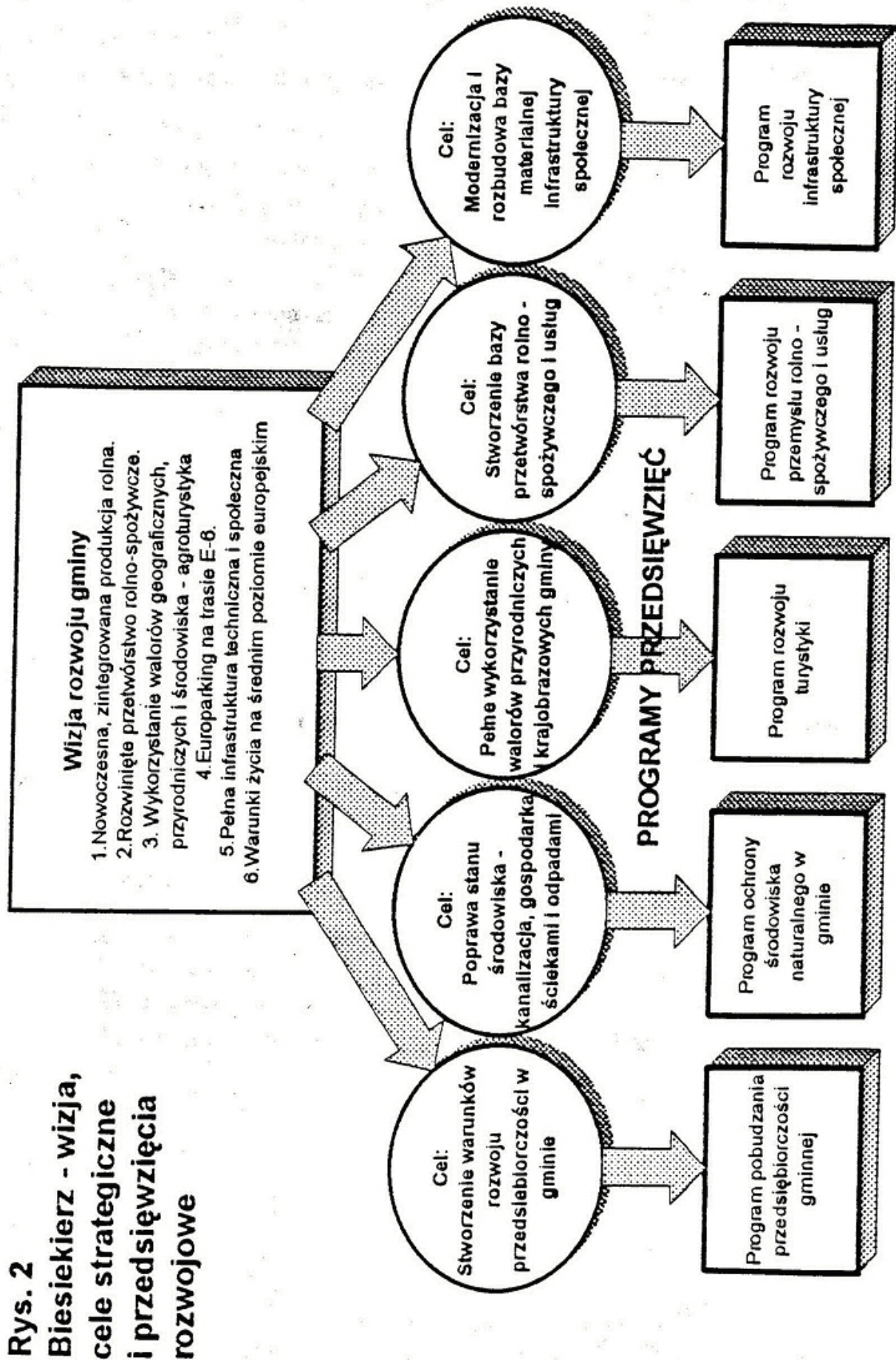
Osiągnięcie stanu rozwoju Gminy bliskiego opisanej wyżej wizji wymaga realizacji szeregu celów strategicznych. Szczegółowa lista ww. celów przedstawiono poniżej.

- Rozwój rolnictwa i gospodarki żywnościowej, wzrost liczby podmiotów gospodarczych, tworzenie preferencji dla inwestorów krajowych i zagranicznych (ulgi podatkowe).
- Rozwój przemysłu rolno - spożywczego (młyn, piekarnia, wytwórnia koncentratów warzywno - owocowych, olejarnia).
- Pełny rozwój infrastruktury technicznej, uzbrajanie terenów, zakończenie programu telefonizacji gminy, pełna gazyfikacja, budowa kanalizacji i oczyszczalni ścieków - wspólnie z sąsiadami.
- Modernizacja i rozbudowa bazy turystycznej przy zespołach parkowo - pałacowych, rozwój agroturystyki, budowa Europarkingu przy drodze E-6.
- Podniesienie poziomu świadomości społecznej ogólnej i w zakresie zawodowym - produkcja rolna (zdrowa żywność), przetwórstwo oraz turystyka.
- Rozwój zaplecza oświatowo - wychowawczego – baza szkolna, sala gimnastyczna, budowa ośrodka służby zdrowia.
- Promocja gminy.

Lista programów przedsięwzięć.

Osiągnięcie ww. celów strategicznych wymaga realizacji następujących programów przedsięwzięć:

- Program pobudzania przedsiębiorczości gminnej.
- Program ochrony środowiska naturalnego w gminie.
- Program rozwoju turystyki.
- Program rozwoju przemysłu rolno - spożywczego i usług.
- Program rozwoju infrastruktury społecznej.



1.1.5. Węzłowe przedsięwzięcia strategiczne – programy

Program pobudzania przedsiębiorczości gminnej.

- 1) Analiza stanu istniejącego (demografia, potrzeby, warunki)
- 2) Sprecyzowanie programu przedsięwzięć
 - Sesje rady gminy - informowanie społeczeństwa, radni, oświata, wychowanie, młodzież
 - Konkursy dla młodzieży, przedsiębiorców i kandydatów
 - Promocja gminy - plakaty, broszury, plan zagospodarowania przestrzennego
 - Metody pomocy finansowej, prawnej, wejście do org. województwa
 - Preferencje podatkowe
 - Infrastruktura dla biznesu - priorityty
- 3) Wdrażanie programu

Program ochrony środowiska naturalnego w gminie.

- 1) Analiza stanu faktycznego – inwentaryzacja wysypisk, wylewisk, oczyszczalni ścieków
- 2) Opracowanie koncepcji gospodarki ściekami i odpadami stałymi
- 3) Opracowanie dokumentacji technicznej
- 4) Realizacja i wdrożenie etapowanie działań inwestycyjnych 2005 r.
- 5) Gazyfikacja

Program rozwoju turystyki.

- 1) Tworzenie i rozwój bazy turystycznej przy zapleczu pałacowo -parkowym
- 2) Budowa Europarkingu przy drodze E - 6
- 3) Opracowanie i realizacja programu promocji krajowej i zagranicznej

Program rozwoju przemysłu rolno - spożywczego i usług.

- 1) Analiza potrzeb i możliwości rozwoju przemysłu rolno - spożywczego i usług
- 2) Rozbudowa przemysłu rolno - spożywczego (młyn, piekarnia, olejarnia, koncentraty owocowo - warzywne)
- 3) Rozwój usług dla rolnictwa i mieszkańców

Program rozwoju infrastruktury społecznej.

- 1) Rozwój zaplecza oświatowo - wychowawczego (baza szkolna)
- 2) Budowa sali gimnastycznej
- 3) Usprawnienie służby zdrowia - budowa ośrodka zdrowia

1.1.6. Warunki sprawnej realizacji przedsięwzięć

Osiągnięcie zamierzonych celów strategicznych w wyniku realizacji proponowanych przedsięwzięć wymaga spełnienia szeregu warunków. Szczególnie istotnymi warunkami są:

- Planowanie przedsięwzięć z uwzględnieniem lokalnych potrzeb i możliwości promocja walorów przedsięwzięcia, włączenie do realizacji zainteresowanych.
- Angażowanie aktywnych działaczy samorządowych w pracach komisji, zespołów (skupienie zwolenników programujących).
- Realizacja po dokładnym przygotowaniu gruntu (motywacja i środki).
- Prowadzenie intensywnych szkoleń, kształtowanie otwartych i przedsiębiorczych postaw społecznych i budowanie wiary w siebie.
- Promocja ludzi wytrwałych i ich sukcesów, promowanie przedsięwzięć poprzez pokazywanie pozytywnych przykładów.

Istotną rolę ma tu do spełnienia samorząd terytorialny. Do jego zadań musi należeć w szczególności:

- Wytuczanie kierunków działań, przekonywanie do słuszności celów, wskazywanie i nawiązywanie kontaktów.
- Inspirowanie realizacji przedsięwzięć, pomoc w organizowaniu i w zdobywaniu środków na starcie i koordynowanie działań.
- Kompleksowa promocja Gminy i tworzenie strategii jej rozwoju.

Pierwszym i najważniejszym krokiem w przekształcaniu gospodarki gminy jest zorganizowanie współpracy lokalnych animatorów tego procesu. Żaden program przekształceń nie może zostać zrealizowany jeżeli nie będzie miał silnego oparcia w lokalnym środowisku. Przekształcenia muszą być traktowane jako proces długofalowy.

Decydujące jest zapewnienie udziału w przedsięwzięciach prywatnych przedsiębiorców, którzy mogą liczyć na osiągnięcie z rozwoju gospodarki lokalnej określonych korzyści. Dla utrzymania długofalowego zaangażowania w procesy przekształceń niezbędne jest osiąganie kolejno choćby drobnych sukcesów.

Następnym krokiem jest podejmowanie działań zmierzających do poprawy pozycji konkurencyjnej przedsiębiorstw, które sprzedają swoje produkty lub usługi na zewnątrz, poza gminę. Te przedsiębiorstwa spowodują dopływ pieniądza z zewnątrz, który zdynamizuje rozwój lokalnej konsumpcji. Reszta podmiotów gospodarczych będzie się rozwijać dzięki wspomaganiu działalności firm podstawowych i usługom świadczonym pracownikom tych firm.

Przy programowaniu rozwoju przedsiębiorczości konieczne jest rozpoznawanie obszarów korzyści względnych. Trzeba zidentyfikować te obszary, w których dzięki specjalizacji i niższym kosztom surowców czy robocizny można uzyskać najlepsze efekty. Ważne jest określenie, które dziedziny gospodarki są decydujące pod względem zatrudnienia, wynagrodzeń i sprzedaży, które sektory rozwijają się najszybciej, a które zanikają. Istotna jest również ocena stopnia konkurencyjności sektorów w aspekcie poziomu wydajności oraz udziału w rynku.

Etap ten musi być uzupełniony analizą rynku. Przedmiotem analizy powinny być również bariery powstawania i działalności firm tworzących podstawy gospodarcze w danym regionie. Ważny jest potencjał intelektualny kadr, nowe technologie, którymi dysponuje lub może pozyskać dany teren, zasoby finansowe i tradycje gospodarcze.

1.1.7. Uwagi końcowe

Niniejsze opracowanie jest wstępem do bardziej szczegółowych prac nad strategią rozwoju Gminy Biesiekierz oraz programami poszczególnych przedsięwzięć. Prace te powinny być kontynuowane w Urzędzie Gminy z udziałem komisji problemowych Rady Gminy oraz zainteresowanych środowisk.

W trakcie prac nad założeniami strategii rozwoju dla gminy Biesiekierz rozpatrywano również gminy sąsiednie: Świeszyno, Manowo, Sianów i Będzino. Wyniki wstępnej analizy SWOT, wizje, cele strategiczne i przedsięwzięcia wypracowane dla powyższych gmin były podobne jak dla Biesiekierza. Z różnym nasileniem występowały tylko niektóre cechy tych gmin oraz czynniki otoczenia - w zależności od specyfiki danej gminy.

Podobieństwo sytuacji, bezpośrednie sąsiedztwo oraz wspólne interesy uzasadniają pogłębienie współpracy pomiędzy wszystkimi rozpatrywanymi gminami również w zakresie programowania i realizacji rozwoju. W tym celu postuluje się opracowanie przez wszystkie gminy własnych założeń strategii rozwoju. Na ich podstawie można by stworzyć program realizacji i finansowania wybranych wspólnych przedsięwzięć dla kilku zainteresowanych gmin (np. przedsięwzięcia infrastrukturalne, ochrony środowiska, wspólna promocja itp.). Istotną rolę będą miały tu do spełnienia związki gmin.

2. STRATEGIA ROZWOJU SPOŁECZNO-GOSPODARCZEGO I

PRZESTRZENNEGO GMINY (kontynuacja założeń z roku 1990 oparta o dane statystyczne Urzędu Statystycznego w Koszalinie).

2.1. WSTĘP.

Ostatni kompleksowy program społeczno - gospodarczy wraz z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego gminy Biesiekierz był opracowany w roku 1987 przez Okręgowy ośrodek rzeczoznawstwa i Doradztwa Rolniczego w Koszalinie, przez zespół projektowy w składzie:

- | | |
|----------------------------------|--|
| 1) mgr inż. arch. Jerzy Toke | - główny projektant |
| 2) mgr inż. arch. Anna Toke | - projektant przestrzeni |
| 3) mgr Eleonora Drobik | - projektant infrastruktury społecznej |
| 4) mgr inż. Jerzy Mikrzak | projektant infrastruktury technicznej (wod.-kan, gaz, ciepłownictwo) |
| 5) mgr inż. Gerard Hrycz | - projektant infrastruktury technicznej (elektroenergetyka) |
| 6) mgr inż. Marian Cwojdziański | - telekomunikacja |
| 7) mgr inż. Katarzyna Majcierska | - rolnictwo |

Powyższy plan wraz z programem społeczno - gospodarczym zatwierdzony był uchwałą Gminnej Rady Narodowej w Biesiekierzu Nr XXV/102/87 z dnia 17 grudnia 1987r, z późniejszymi zmianami w latach 1988-1995.

W momencie opracowania planu w roku 1987 gmina posiadała powierzchnię 11.689 ha, w tym powierzchnię użytków rolnych 8.350 ha, lasów 2.200 ha.

Liczba ludności osiągnęła 4.400 mieszkańców, w tym :

- | | |
|---|--------------|
| - zawodowo czynni | - 2 100 osób |
| - zatrudnienie | - 1 700 osób |
| Sektor I - 1 700 osób- Rolnictwo, w tym uspołecznione | - 600 osób |
| Sektor II - Przemysł przetwórczy i budownictwo | - 100 osób |
| Sektor II - Oświata, służba zdrowia | - 400 osób |

Liczba ludności w latach:

1978	- 4 486
1985	- 4 423
1987	- 4 400
1996	- 4 447
1987	- 4 492

Liczba ludności do roku 1987 spadała, dopiero w ostatnim dziesięciu latach wzrosła o 92 osoby, przekraczając o 6 osób stan z 1978 roku.

Niektóre wskaźniki sytuacji mieszkaniowej:

- powierzchnia mieszkalna na osobę:

- 1978 - 14,9 m²
- 1985 - 16,5 m²
- 1997 - 17,8 m²

- liczba osób / mieszkania:

- 1978 - 4,58
- 1985 - 4,16
- 1997 - 4,19

Pracujący w gospodarce narodowej w roku 1998:

(bez zakładów < 5 osób, pracujących w rolnictwie indywidualnym, w stowarzyszeniach itp.)

Ogółem	- 928 osób
• rolnictwo, leśnictwo	- 113
• działalność produkcyjna	- 206
• budownictwo	- 78
• handel, naprawy	- 35
• transport, składowanie, łączność	- 17
• administracja publiczna	- 122
• edukacja	- 86
• ochrona zdrowia i opieka społeczna	- 233
• bezrobotnych	- 366

2.1.1 Lista problemów, potrzeb i aspiracji.

Zmiana ustroju społeczno - gospodarczego z socjalistycznego na demokratyczny w roku 1989, wyzwoliła w mieszkańcach gminy Biesiekierz aktywność w podejmowaniu decyzji zgodnych ze swoimi doraźnymi celami, związanymi z modelem rynkowym obrotu gruntami przeznaczonymi na cele nierolnicze, w tym budownictwa mieszkaniowego jednorodzinne, usług rzemieślniczych, usług innych, obsługę motoryzacji i turystyki. Kolejne zmiany do planu w latach 1988 – 1995 potwierdziły założony w roku 1987 model urbanizacji przede wszystkim sołectw Stare Bielice, Nowe Bielice, Tatów, Biesiekierz. Zwłaszcza sołectwa Stare Bielice i Nowe Bielice będące w bezpośrednim sąsiedztwie miasta Koszalina posiadają liczne tereny, które uzyskały zgodę Wojewody na zmianę przeznaczenia gruntów na cele nierolnicze. Właściciele gruntów, rolnicy widzą potrzebę sprzedaży części swoich gruntów, celem poprawienia sobie warunków życia i umożliwienia prowadzenia gospodarstw rolnych na wyższym poziomie.

Przestrzeń zarezerwowana w aktualnym planie pod urbanizację nie jest jednoznaczna z natychmiastowym wdrożeniem inwestycji. W przestrzeni ww. sołectw powstał tzw. ład „akefaliczny” w wyniku samodzielnych decyzji uczestników. Sytuacja taka stwarza problem zachowania ładu przestrzennego uwzględniającego restrukturyzację układu gospodarstw rolnych indywidualnych.

W przestrzeni gminy znajdują się duże obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa i innych. Po sprywatyzowaniu tereny te przeszły w użytkowanie:

- na własność prywatnych dzierżawców -	(1500 ha)
- w trwały zarząd jednostek państwowych -	(200 ha)
- własność Spółki AG. wł. Roln. S.P. – Mazowiecka Hodowla Ziemiaków w Strzekęcinie -	(200 ha)
- własność Spółki Ag wł. Roln. S.P. – Ośrodek Hodowli Zarodowej w Mścicach -	(500 ha)

Zachowując optymalne wielkości gospodarstw, przy zachowaniu w miarę możliwości większości terenów wyłączonych z zabudowy. Istnieje duża możliwość utworzenia na terenach Skarbu Państwa funkcji publicznych gminy związanych ze sportem, turystyką, rekreacją, stworzenie głównego ośrodka usługowego gminy w Biesiekierzu, stworzenia potencjalnej możliwości realizacji strefy zorganizowanej działalności inwestycyjnej, w tym małego parku technologicznego w rejonie Lasek Koszalińskich, realizację ośrodków usługowych obsługujących przyszłą drogę ruchu szybkiego Gdańsk - Szczecin (droga nr 6).

Problemem do rozwiązania jest sukcesywne wdrożenie systemów uzbrojenia w zakresie wodociągów, gazociągów, zaopatrzenia w energię elektryczną, łączność, odprowadzenie docelowe ścieków i wód deszczowych w sprzężeniu z systemami uzbrojenia miasta Koszalina, zwłaszcza w sołectwach Stare i Nowe Bielice, będących w pierwszej kolejności do zurbanizowania.

Ważnym problemem jest również realizacja dróg wewnętrznych oraz realizacja systemu gminnych dróg rowerowych, niezależnych od przestrzeni technicznych istniejących, uciążliwych dróg.

Należy doprowadzić do takiego modelu i geometrii przebiegów w.w. systemów, aby zapewnić skoordynowanie tej geometrii z ładem przestrzennym.

Problemem jest rozwiązanie i pogłębienie ład ekologicznego, poprzez stworzenie ciągłej siatki korytarzy ekologicznych w powiązaniu z istniejącą przyrodą. Należy dążyć do minimalizacji destruktywnego oddziaływania inwestycji na rozwój przestrzenny i środowisko, zachowując równocześnie równowagę ekologiczną.

Problemem jest doprowadzenie do czytelnego ład społeczno -gospodarczego co pozwoli uzyskać zdecydowane bezpieczeństwo osobisto -socjalne i stabilizację życia mieszkańców umożliwiając wyznaczenie rzeczywistych perspektyw rozwoju. Rozwiązanie tego problemu wpłynie na społeczną akceptację zasad kształtowania przestrzeni.

Problemem powinno być również uzyskanie ład przestrzennego jako „różnorodności uporządkowania" w czasie jak i w przestrzeni, przy zmieniającej się w czasie kompozycji przestrzennej , sterowanego krajobrazu zurbanizowanego na tle krajobrazu naturalnego.

Do pilnych potrzeb gminy należy znalezienie niezbędnych funduszy i sposobu na etapowanie tych funduszy w kolejnych rocznych budżetach , ustalenie kolejności ważności zadań warunkujących rozwój społeczno -gospodarczy gminy.

Bardzo ważną potrzebą jest ustalenie sposobu promocji rozwoju gminy, w tym znalezienie sponsorów.

Potrzebą jest nawiązanie ścisłych kontaktów z Agencją Rolną Własności Skarbu Państwa, ustalających przysługę przeznaczenie gruntów na cele publiczne, turystyczne i inicjujące rozwój gospodarczy gminy.

Gmina aspiruje do stworzenia strefy wysoko rozwiniętego rolnictwa indywidualnego, pełniącego również rolę strefy żywicielskiej dla stolicy powiatu, poprzez restrukturyzację gospodarstw indywidualnych i gospodarstw związanych z Agencją Rolną Własności Skarbu państwa.

Aspiruje do zabezpieczenia ład przestrzennego w bezpośredniej styczności z przestrzenią miasta Koszalina oraz stymulowania wysoko rozwiniętych funkcji obsługujących drogę krajową nr 6 (przyszłą drogę ruchu szybkiego Gdańsk - Szczecin).

Aspiruje do utworzenia w Biesiekierzu silnego ośrodka - centrum usługowego wielofunkcyjnego, ponadgminnego, poprzez wyznaczenie kompleksowego zwartej terenu na ten cel.

Aspiruje do wysoko rozwiniętej turystyki i agroturystyki, poprzez wykorzystanie walorów przyrodniczych gminy, zabezpieczając tereny pod budownictwo letniskowe, drugiego domu, campingowe, karawaningowe, pól namiotowych, rezerwację terenów pod motele, hotele, głównie miejscowości Parnowo - Cieszyn oraz wzdłuż drogi krajowej nr 6.

Aspiruje do wytworzenia warunków rozwoju dla rzemiosła, handlu i gastronomii, zwłaszcza przez samych rolników i właścicieli gruntów.

Aspiruje do wdrożenia niezależnego parku technologicznego z ofertą lokalizacji przemysłu i magazynów w rejonie Lasek Koszalińskich, wykorzystując położenie przy linii kolejowej Koszalin - Szczecin, jako miejsca pracy dla mieszkańców gminy z restrukturyzowanych gospodarstw rolnych.

Aspiruje do lokalizacji parków wiatrowych w obrębach Warnino i Kraśnik Koszaliński, wdrażając dyrektywy unijne w zakresie ochrony środowiska i jednocześnie uzyskuje dochody z podatków do gminy.

2.1.2. Ocena mocnych i słabych stron, możliwości i zagrożeń – uwarunkowania realizacji celów.

Mocne strony możliwości rozwojowych:

- 1) Bezpośrednia styczność z granicami 112 tys. miasta Koszalina.
- 2) Położenie gminy wzdłuż drogi krajowej nr 6 do Szczecina przewidzianą do przekształcenia na drogę ruchu szybkiego Gdańsk - Szczecin.
- 3) Położenie sołectw Stare Bielice i Nowe Bielice w zasięgu projektowanych systemów uzbrojenia miasta Koszalina, zwłaszcza odprowadzenie ścieków do projektowanego kolektora sanitarnego „O”, możliwość sprzężenia z magistralą wodociagową z Mostowa w ul. Boh. Warszawy.
- 4) Silnie istniejące układy gazociągów, elektroenergetyki i telekomunikacji.
- 5) Duży rynek zbytu produktów rolnych, jako strefa żywicielska dla miasta Koszalina.
- 6) Interesujący turystycznie zespół miejscowości Parnowo - Cieszyn z jeziorem Parnowskim i interesującym rezerwatem ornitologicznym w Tatowie.
- 7) Interesujące tereny turystyczne doliny rz. Radew.
- 8) Interesujący turystycznie, kraj obrazowo kompleksy leśne o powierzchni ca 2.200 ha.
- 9) Interesujące zespoły pałacowe i parkowe w poszczególnych miejscowościach.

- 10) Łatwość i czytelność w podejmowaniu decyzji przy wyznaczaniu intensywnej rolniczej przestrzeni produkcyjnej.
- 11) Konsekwentna realizacja aktualnego planu zagospodarowania przestrzennego, w tym uzyskanie dużej przestrzeni objętej zgodą Wojewody i Ministra Rolnictwa na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nie rolnicze.
- 12) Po ewentualnym przedłużeniu ważności planu zagospodarowania przestrzennego gminy, łatwość w wydawaniu decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w sprzężeniu z założeniami „studium”.
- 13) Tereny Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa ułatwiające negocjacje władz gminy nt przeznaczenia ich na funkcje publiczne, w zakresie turystyki, sportu, lokalizacji parków technologicznych.

Słabe strony:

- 1) Bezrobocie strukturalne - 27% (366 osób w 1997).
- 2) Zbyt niskie dochody budżetu gminy na 1 mieszkańca – 1 270 zł, przy wydatkach 1 258 zł. na 1 mieszkańca.
- 3) Brak możliwości na szerokim froncie przetargowego obrotu gruntami gminy.
- 4) Niski stan sanitarny gospodarstw indywidualnych, brak należytego usprzętowania w narzędzia i maszyny rolnicze.
- 5) Brak przygotowanych pod kątem uzbrojenia terenów pod inwestycje.
- 6) Brak świadomości szans rozwojowych przy braku dostatecznej promocji Gminy.

Zagrożenia:

- 1) Zagrożenie w zachowaniu ładu przestrzennego może zaistnieć w wypadku zbyt późnego opracowania planów miejscowych sołectwa Stare i Nowe Bielice, w tym opracowania szczegółowego modelu geometrycznego ładu technicznego w zakresie infrastruktury i komunikacji.
- 2) Przy szybszym tempie rozwoju budownictwa mieszkaniowego, usług rzemiosła, handlu, gastronomii niż obecnie, brak szczegółowych programów uzbrojenia może spowodować degradację środowiska.
- 3) Brak rozwiązań systemowych w zakresie przekształceń – restrukturyzacji zwłaszcza małych gospodarstw rolnych spowoduje degradację przestrzeni produkcyjnej w rolnictwie, co obniży i tak niski poziom życia prywatnych właścicieli gruntów.
- 4) Brak rozwiązania problemu szeroko rozumianych usług, poprzez stworzenie wielofunkcyjnego centrum usługowego gminy, w tym centrum kultury i sportu integrującego mieszkańców gminy. Zjawisko to spowoduje zahamowanie postępu cywilizacyjnego, spowoduje masowe poszukiwania miejsc pracy oraz uzyskanie niezbędnej obsługi w usługach w mieście Koszalinie. Zahamuje identyfikację mieszkańców z wartościami gminy -lokalnej małej ojczyzny.
- 5) Brak rozwoju na wyższym poziomie problemów oświaty (sale gimnastyczne, tereny sportowe) oraz rozwiązanie kompleksowego na wyższym poziomie służby zdrowia, nie uwzględniając odpowiedniego systemu dojazdów, spowoduje obniżenie się poziomu życia.

PODSTAWOWE CELE:

Uzyskanie:

- ładu przestrzennego
- ładu technicznego
- ładu ekologicznego
- zachowanie dziedzictwa kulturowego
- ładu społeczno - gospodarczego.

Uwarunkowania realizacji celów:

- 1) Rozwiązanie problemów wymienionych na liście problemów, potrzeb i aspiracji oraz likwidowania zagrożeń.
- 2) Opracowanie programu pobudzenia przedsiębiorczości gminnej.
- 3) Promocja gminy poprzez opracowanie plakatów, prospektów informujących o możliwościach inwestowania na podstawie „studium” i planów zagospodarowania przestrzennego poszczególnych miejscowości.

2.1.3. Strategia rozwoju gminy Biesiekierz do 2003 roku (etap) i do 2015 roku (perspektywa)

Rozwój demograficzny

Wariant I wg trendu obecnego (10 mieszkań rocznie).

- Od roku 1997-2003 - przyrost 250 osób – liczba mieszkańców osiągnie wielkość 4 750.
- Od roku 2003 do 2015 - przyrost 480 osób – liczba mieszkańców osiągnie 5 230.

Wariant II intensyfikujący rozwój inwestycji mieszkaniowej przy założeniu 20 mieszkań rocznie.

- Od roku 1997 - 2003 - przyrost 500 osób – liczba mieszkańców osiągnie wielkość 5 000.
- Od roku 2003 do 2015 - przyrost 1 000 osób – liczba mieszkańców osiągnie 6 000.

UWAGA: W obliczeniach szacunkowych uwzględniono saldo migracji 40 osób, przyrost naturalny 15 osób w ciągu roku.

Rozwój miejsc pracy wg II wariantu demograficznego

(na podstawie materiałów z Urzędu Statystycznego w Koszalinie).

Pracujący w gospodarce narodowej, bez zakładów o liczbie pracujących < 5 osób, duchowieństwa, indywidualnego rolnictwa, stowarzyszeń i tym podobnych.

Stan na 30 IX 1997 r. (4 492 mieszkańców)	Etap 2003 5000 mieszkańców	Perspektywa 2015 6000 mieszkańców
Ogółem 928 osób (100%)	1000 (100%)	1500 (100%)
- Rolnictwo, łowiectwo, leśnictwo 113 osób (12, 18%)	100 (10%)	120 (8%)
- Działalność produkcyjna 206 osób (22,20%)	300 (30%)	600 (40%)
- Budownictwo 78 osób (8,41%)	100 (10%)	225 (15%)
- Handel, naprawy 35 osób (3,77%)	50 (5%)	150 (10%)
- Transport, składowanie i łączność 17 osób (1,83%)	30 (3%)	75 (5%)
- Administracja publiczna i obrona narodowa 122 osoby (13,15%)	120 (12%)	225 (15%)
- Edukacja 86 osób (9,27%)	100 (10%)	225 (15%)
- Ochrona zdrowia i opieka socjalna 233 osoby (25,11%)	250 (25%)	375 (25%)
Bezrobotnych 366, w tym nie posiadających prawa do zasiłku 223.	100 -	- -

Liczba ludności w wieku 20 - 64 lata w roku 1997 liczyła 2 521, z tego ca 1600 w rolnictwie indywidualnym jako wieku produkcyjnym, co stanowi ca 35,6% mieszkańców. Po restrukturyzacji rolnictwa indywidualnego należy dążyć do obniżenia miejsc pracy w rolnictwie indywidualnym dla 30% w roku 2003 do 20% w roku 2015.

LEGENDA DO STRATEGII PRZESTRZENNEJ

MN, MW, U	STREFA URBANIZACJI, KONCENTRACJA ZABUDOWY JEDNORODZINNEJ Z DOPUSZCZENIEM ZABUDOWY WIELORODZINNEJ, Z CENTRAMI USŁUGOWYMI H. G. RZ. (KONCEPCJA UKŁADU PASMOWEGO).
MN, U	STREFA URBANIZACJI, ZABUDOWA MIESZKANIOWA NISKIEJ INTENSYWNOŚCI, Z USŁUGAMI INNYMI I RZEMIOSŁEM NIEUCIAŹLIWYM.
MN, U, P, S	STREFA URBANIZACJI, KONCENTRACJA FUNKCJI PRZEMYSŁOWO-SKŁADOWYCH, USŁUG INNYCH, OBSŁUGI KOMUNIKACJI Z ZABUDOWĄ MIESZKANIOWĄ JEDNORODZINNĄ.
P, S	STREFA PARKÓW TECHNOLOGICZNYCH PRZEMYSŁU, BUDOWNICTWA, SKŁADÓW, TRANSPORTU.
R.P.P.	ROLNICZA PRZESTRZEŃ PRODUKCYJNA WARTA SZCZEGÓLNEJ OCHRONY.
C.T.S.	CENTRUM TURYSTYKI SAMOCHODOWEJ.
A.T.	STREFY KONCENTRACJI FUNKCJI AGROTURYSTYCZNYCH.
C.G.	WIELOFUNKCYJNE CENTRUM USŁUGOWE GMINY, ZABUDOWA MIESZKANIOWA JEDNORODZINNĄ.
U.T.	USŁUGI TURYSTYCZNE, HOTELARSKIE.
	ZABUDOWA LETNISKOWA, DRUGIEGO DOMU ITP.
UTL. MN	USŁUGI TURYSTYCZNE, FUNKCJA MIESZKANIOWEJ.

3. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY

3.1.1. Ustalenia przestrzenne rozwoju poszczególnych sołectw.

Problem powyższy został przedstawiony na planszy podstawowej „studium” w formie graficznej w skali 1:10 000. Ustalenia przestrzenne rozwoju poszczególnych sołectw przedstawiono w formie graficznej w następującej problematyce:

- określenie docelowego przeznaczenia terenu sołectwa;
- wydzielenie istniejącego stanu zainwestowania;
- wydzielenie terenów objętych zmianą do obecnie obowiązującego planu zagospodarowania gminy opracowaną po roku 1995;
- wydzielenie terenów zgodnych z planem gminy i objętych opracowaniem geodezyjnych projektów podziałów na działki budowlane;
- wydzielenie terenów objętych zgodą Wojewody Koszalińskiego na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele niewolnicze, zawartych w zmianach do planu przed rokiem 1995;
- przedstawienie postulatów właścicieli gruntów do dokonania zmian w aktualnym planie zagospodarowania przestrzennego gminy z roku 1998i 1999.

1) STARE BIELICE - NOWE BIELICE (MN, U, PS):

- a) Cała przestrzeń rezerwowana pod przyszłą strefę zurbanizowaną o funkcji zabudowy mieszkaniowej niskiej intensywności, w przestrzeni bezpośrednio graniczącą z miastem Koszalinem.
- b) Dopuszczenie realizacji usług handlu, gastronomii i rzemiosła (usług komercyjnych).
- c) Dopuszczenie realizacji usług innych, w tym usług turystycznych, hotelowych, motelowych, obsługi motoryzacji.
- d) Wydzielenie przestrzeni wymagającej koncentracji usług w ośrodku usługowym, obsługującym jednocześnie drogę nr 6 (centrum rozrywki, handlu, salony samochodowe).
- e) Inicjowanie rezerw przestrzennych dla realizacji parku technologicznego we wschodniej części sołectwa Nowe Bielice.
- f) Wyznaczenie obszarów lokalizacji obiektów usług komercyjnych i obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną.

2) ŁASKI KOSZALIŃSKIE (PS):

- a) Inicjowanie rezerw przestrzennych dla realizacji parku technologicznego w części wschodniej.
- b) Inicjowanie rezerwy przestrzennej dla wytworzenia ponadgminnego wysypiska odpadów komunalnych (w rejonie Dunowa).

3) PARNOWO - CIESZYN - TATÓW (UT, AT):

- a) Wyznaczenie przestrzeni dla wytworzenia centrum wypoczynkowo -kąpieliskowego w rejonie jeziora Parnowskiego.
- b) Przekształcenie obiektów pałacowych wraz z parkami na funkcje hotelarsko -turystyczne.
- c) Realizacja gospodarstw agroturystycznych.
- d) Wyznaczenie obszarów na których dopuszcza się lokalizację elektrowni wiatrowych wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną.

4) BIESIEKIERZ - KOTŁOWO (MN, U, CG):

- a) Wyznaczenie przestrzeni dla centrum gminy (CG) po stronie wschodniej drogi nr 6.
- b) Wyznaczenie przestrzeni dla zabudowy mieszkaniowej niskiej intensywności, z dopuszczeniem usług komercyjnych.
- c) Wyznaczenie Kotłowa jako przestrzeni buforowej dla Biesiekierza o funkcjach mieszkaniowych i usługowych.
- d) Wyznaczenie centrum agroturystycznego w rejonie Rutkowa.
- e) Wyznaczenie obszarów na których dopuszcza się lokalizację elektrowni wiatrowych wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną.

5) NOSOWO - KRAŚNIK :

- a) Wyznaczenia przestrzeni do centrum usługowo - hotelowego i szkoleniowego oraz turystycznego w rejonie pałacu w Nosowie i „Hubertusa”.

b) Wyznaczenie obszarów w obrębie Kraśnik Koszaliński, na których dopuszcza się lokalizację elektrowni wiatrowych wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną.

PARSOWO - ŚWIEMINO - WARNINO:

- a) Przystosowanie pałaców i dworów wraz z parkami do możliwości zwiedzania z niewielką ilością pokoi gościnnych.
- b) Stworzenie ośrodka obsługi turystyki samochodowej w rejonie węzła drogi nr 6 i drogi wojewódzkiej nr 166.

- c) **Wyznaczenie obszarów w obrębie Warnino obszarów, na których dopuszcza się lokalizację elektrowni wiatrowych wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną.**

3.1.2. Kierunki rozwoju infrastruktury technicznej dla poszczególnych zespołów sołectw.

1) STARE BIELICE - NOWE BIELICE - LASKI KOSZALIŃSKIE:

- a) Ustanowienie wspólnej polityki gospodarki ściekowej dla ww. miejscowości poprzez wybudowanie w okresie przejściowym niezależnych oczyszczalni ścieków, traktując ich położenie jako docelowe lokalizacje przepompowni ścieków, łącząc się z kolektorem „O” i „L” w Koszalinie trasami kolektorów tłocznych.
- b) Opracowanie kompleksowego programu w zakresie kanalizacji sanitarnej, deszczowej, wodociągowej, gazu, elektroenergetyki, teletechnicznych i układu drogowego.
- c) Wyznaczenie pasa technicznego dla realizacji gazociągu wysokiego ciśnienia Szczecin-Gdańsk

2) PARNOWO - CIESZYN - TATÓW:

- a) Ustanowienie wspólnej polityki gospodarki ściekowej dla ww. miejscowości poprzez wybudowanie oczyszczalni ścieków w Parnowie oraz wybudowanie przepompowni wraz z systemem tłocznym z Cieszyna i Tatowa do projektowanej oczyszczalni w Parnowie.
- b) Opracowanie kompleksowego programu infrastruktury technicznej.
- c) Wyznaczenie pasa technicznego dla realizacji gazociągu wysokiego ciśnienia Szczecin-Gdańsk

3) BIESIEKIERZ – KOTŁOWO:

- a) Modernizacja i rozbudowa oczyszczalni ścieków w Biesiekierzu, budowa systemu kanalizacji sanitarnej w części północnej, która podłączona do przepompowni ścieków rurociągami tłoczonymi doprowadzi ścieki do oczyszczalni.
- b) Układ kanalizacji sanitarnej w Kotłowie może być rozwiązany wariantowo poprzez przepompownie rurociągiem tłocznym do oczyszczalni w Laskach Koszalińskich lub do oczyszczalni w Biesiekierzu.
- c) Opracowanie kompleksowych programów w zakresie infrastruktury.
- d) Wyznaczenie pasa technicznego dla realizacji gazociągu wysokiego ciśnienia Szczecin-Gdańsk

4) KRAŚNIK KOSZALIŃSKI - NOSOWO - PARSOWO - ŚWIEMINO - WARMINO

- a) Oczyszczalnie ścieków oraz systemy kolektorów ściekowych rozwiązać niezależnie w poszczególnych miejscowościach.
- b) Szczegółowe, kompleksowe programy w zakresie infrastruktury.
- c) Wyznaczenie pasa technicznego dla realizacji gazociągu wysokiego ciśnienia Szczecin-Gdańsk

3.1.3. Polityka przestrzenna

1. Polityka ochrony zasobów środowiska przyrodniczego i kulturowego.

- 1) Ochroną są objęte obiekty i obszary wymienione w analizie rozpoznania stanu i funkcjonowania środowiska przyrodniczego i kulturowego w Rozdziale II §3 i §4 oraz w dodatkowym dogłębnym opracowaniu rozpoznającym funkcjonowaniu środowiska kulturowego poprzez szczegółowe oznaczenie obiektów i wyznaczenie stref konserwatorskich i ochrony krajobrazu kulturowego oraz wyznaczenie stref archeologicznych, które stanowią przedmiot zatwierdzenia studium.
- 2) Wdrożenie problemów powyższych przewiduje się poprzez staranie się samorządu o uzyskanie środków pozabudżetowych gminy z funduszy Ministerstwa Ochrony Środowiska poprzez Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody i Ministra Kultury poprzez Wojewódzkiego Konserwatora zabytków.

2. Polityka rozwoju systemów infrastruktury technicznej.

- 1) Oparcie się na kierunkach rozwoju systemów infrastruktury zawartych w Rozdziale III.
- 2) Ustala się hierarchię ważności i kolejności realizacji:
 - a) budowa oczyszczalni ścieków w Starych Bielicach; realizacja kompleksowa systemów infrastruktury po uprzednim opracowaniu planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego tego sołectwa, w tym opracowaniu szczegółowych programów uzbrojenia. Docelowo w pobliżu oczyszczalni przewidzieć przepompownię ścieków tłoczącą wszystkie ścieki do kolektora „O” w Koszalinie i dalej do oczyszczalni w Jamnie.
 - b) Rozbudowa i modernizacja oczyszczalni ścieków w Biesiekierzu oraz systemu kolektorów sanitarnych wraz z przepompownią i kolektorem tłoczonym w części północnej.
 - c) Budowa oczyszczalni ścieków w Nowych Bielicach i w Laskach Koszalińskich z docelową budową

dwóch przepompowni ścieków z kolektorami tłoczonymi do projektowanego systemu przepompowni ścieków w Niekłonicach z kolektorem tłoczonym do projektowanej przepompowni przy ul. Bohaterów Warszawy w Koszalinie, po uprzednim opracowaniu planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego tej miejscowości, w tym opracowanie szczegółowych programów uzbrojenia.

- d) Budowa wysypiska śmieci na zachód GPZ „DUNOWO”.
- e) Budowa oczyszczalni ścieków w Parnowie wraz z systemem kolektorów sanitarnych łącznie z budową przepompowni ścieków w Cieszynie z kolektorem tłoczącym do Parnowa.

3. Polityka rozwoju systemów komunikacji.

- 1) Uwzględnienie w przestrzeni gminy uwarunkowań komunikacyjnych zawartych w Rozdziale II § 2 pkt 6.
- 2) Ustala się hierarchię ważności i kolejność realizacji:
 - a) Opracowanie koncepcji drogi ruchu szybkiego wraz z systemem węzłów i dróg odciążających w dostosowaniu do powstających w międzyczasie rozwiązań szczegółowych wynikających z bieżącej polityki Gminy w zakresie gospodarowania przestrzenią.
 - b) Modernizacja dróg gminnych i budowa nowych w ramach zespołu Stare Bielice - Nowe Bielice w dostosowaniu do powstających w międzyczasie rozwiązań szczegółowych wynikających z bieżącej polityki Gminy w zakresie gospodarowania przestrzenią.
 - c) Modernizacja dróg gminnych i budowa nowych w ramach miejscowości Laski Koszalińskie, po uprzednim opracowaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
 - d) Modernizacja dróg gminnych i budowa nowych w ramach miejscowości Biesiekierz - Kotłowo.
 - e) Realizacja sukcesywna gminnych dróg rowerowych wg zasad naniesionych na planszy podstawowej „studium”.

4. Polityka realizacji przedsięwzięć publicznych.

- 1) Stworzenie warunków do realizacji nowego gminnego centrum usługowego w Biesiekierzu na terenie wyznaczonym w „studium” (C G), po uprzednim opracowaniu planu miejscowego tego centrum, z kompleksowym programem rozwoju usług handlu, gastronomii, rzemiosła, usług kultury i sportu i towarzyszącej zabudowy mieszkalnej.
- 2) Stworzenie warunków do realizacji nowego centrum usługowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² (wielkopowierzchniowe) w Starych Bielicach na terenie wyznaczonym w „studium” i oznaczonym (D), po uprzednim opracowaniu planu miejscowego tego centrum z kompleksowym programem rozwoju usług komercyjnych w zakresie:
 - motoryzacji (stacje obsługi samochodów, salony samochodowe, stacje dystrybucji paliw)
 - handlu, gastronomii, rzemiosła, usług kultury i sportu.
 - finansów(salony, kasyna gier i zakładów wzajemnych)wraz z niezbędnymi urządzeniami infrastruktury technicznej koniecznymi do ich prawidłowego funkcjonowania i realizacji.
- 3) Stworzenie warunków do etapowej realizacji nowego centrum usługowego w Starych Bielicach na terenie wyznaczonym w „studium” i oznaczonym (C), po uprzednim opracowaniu planów miejscowych tego centrum według oznaczeń: C(1); C(2); C(3); C(4); C(5); C(6); C(7); z kompleksowym programem rozwoju usług komercyjnych w zakresie:
 - motoryzacji (stacje obsługi samochodów, salony samochodowe, stacje dystrybucji paliw)
 - handlu, gastronomii, rzemiosła, usług kultury i sportu, zabudowy mieszkaniowej.wraz z niezbędnymi urządzeniami infrastruktury technicznej koniecznymi do ich prawidłowego funkcjonowania i realizacji.
- 4) Stworzenie warunków do realizacji gminnego centrum turystyki, sportu i zabudowy agroturystycznej w miejscowościach Parnowo - Cieszyn (AT,UT) po uprzednim opracowaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
- 5) Stworzenie warunków realizacji parku technologicznego dla utworzenia nowych miejsc pracy poza rolnictwem w Nowych Bielicach i Laskach Koszalińskich (PS) po uprzednim opracowaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, rozbudowanym programem budowy funkcji przemysłowo - składowych związanych z produkcją żywności i jej magazynowaniem z obsługą techniczną funkcjonowania rolnictwa, agroturystyki i motoryzacji.

5. Polityka planistyczna.

- 1) W ramach prowadzonej polityki przestrzennej i działań koordynujących gospodarowanie przestrzenią, ustala się konieczność opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla niżej wymienionych obszarów, zgodnie z ust. 4 pkt 2:
 - a) obszar Stare Bielice
 - b) centrum usługowe gminy w Biesiekierzu
 - c) centrum usługowe w Starych Bielicach oznaczone na rysunku studium (C)
 - d) centrum usługowe o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² (wielkopowierzchniowe) w Starych Bielicach oznaczone na rysunku studium (D)

- e) centrum rekreacyjne - turystyczno - sportowe w Parnowie - Cieszynie
- f) park technologiczny w Starych Bielicach.
- g) park technologiczny w Laskach Koszalińskich.
- h) parki wiatrowe w obrębie: Parnowo; Biesiekierz i Kotłowo
- i) parki wiatrowe w obrębach Warnino i Kraśnik Koszaliński**

3.1.4. Standardy wynikające z aspiracji gminy

1. Standardy wykorzystania przestrzeni do 2015 roku

- 1) Ilość potrzebnych działek jednorodzinnych wg II wariantu rozwoju demograficznego wynosi ca 225 (z pozwoleniem na budowę) o powierzchni łącznej ca 25 ha.
- 2) Ilość działek potrzebnych do wydzielenia geodezyjnego w obrocie gruntami, wg oszacowanej dynamiki rynku nieruchomości wynosi do roku 2015(100 działek / rok) ca 1500, o łącznej powierzchni ca 165 ha.
- 3) Przewiduje się łączną powierzchnię zainwestowania na około 600 ha(10 mieszkańców/ ha terenów zainwestowanych).

2. Standardy zagospodarowania.

- 1) Starych Bielich i Nowych Bielich w 30 % w przyszłości o charakterze miejskim, pozostała część podmiejska.
- 2) Biesiekierz o charakterze agromiasta.
- 3) Pozostałe sołectwa o charakterze wiejskim - rolniczym.
- 4) Ustala się maksymalne wielkości działek:
 - a) jednorodzinne wolnostojące 1000 - 1500 m
 - b) rezydencyjne 2500 - 5000 m²
 - c) rzemieślnicze 2500 - 3000 m²

3. Standardy funkcjonalne.

- 1) W zakresie programu parku technologicznego miejsc pracy poza rolnictwem na ca 400, teren o powierzchni minimum 10-15 ha.
- 2) W zakresie programu centrum turystyki, wypoczynku i zabudowy letniskowej i agroturystycznej, teren o wielkości minimum 40 ha. Działki letniskowe o powierzchni maksimum 1000 m².
- 3) Standardy specjalne.

Tereny przeznaczone pod urbanizację w „studium” stanowią jedynie obszary o charakterze stref identyfikacji z funkcją mieszkaniową, usługową, przemysłowo-składową, turystyczną itp. Ostateczne proporcje mogą być ustalone jedynie w trakcie opracowywania planów miejscowych tych stref.

NIEZBĘDNE USTALENIA SZCZEGÓŁOWE DO PLANÓW MIEJSCOWYCH:

- 1) Przed przystąpieniem do opracowania poszczególnych planów należy wykonać szczegółową inwentaryzację przyrodniczą min. w skali 1 :2000 lub 1:5000 i opracować ekofizjografię zgodnie z art. 72 ust.2 pkt 4 Ustawy Prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001r. (Dz. U. Nr 62, poz.627 z 2001r., z późniejszymi zmianami) w zakresie zgodnym z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 roku w sprawie opracowań ekofizjograficznych (Dz. U. Nr 155 poz. 1298 z 2002r.), przy sporządzaniu którego należy uwzględnić aktualne zapisy innych ustaw oraz obowiązujące przepisy wykonawcze - stosownie do przedmiotu, celu i zakresu opracowania.
- 2) W ramach wykonywania przedmiotowego opracowania uwzględnić ustalenia zawarte w waloryzacji przyrodniczej gminy Biesiekierz wynikające z przepisów Ustawy o Ochronie Przyrody które zostały zinwentaryzowane przez biuro konserwacji przyrody ZUW ze szczególnym uwzględnieniem ustaleń dotyczących utworzenia użytków ekologicznych.
- 3) Wskazano lokalizacje parków wiatrowych w obrębach: Parnowo, Biesiekierz, Kotłowo w strefie rolniczej przestrzeni produkcyjnej.
 - a) W trakcie opracowywania planów miejscowych dla wymienionych parków wiatrowych należy tak sytuować urządzenia do produkcji energii elektrycznej z wiatru aby ich potencjalna uciążliwość zawierała się we wskazanym rysunkiem obszarze.
 - b) W trakcie opracowywania planów miejscowych dla wymienionych parków wiatrowych należy uwzględnić uwagi opracowania „STUDIUM WPLYWU ELEKTROWNI WIATROWYCH NA KRAJOBRAZ KULTUROWY W OBRĘBIE MIEJSCOWOŚCI PARNOWO GMINA BIESIEKIERZ wykonanego przez Pracownię Projektową ARCHIKON s. c. arch. Stanisław Skład a także zachować wyznaczone strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych uwidocznione na rysunku studium.
- 4) Nowe centra usługowe w Starych Bielicach realizować po uprzednim opracowaniu planów miejscowych tych centrów lub ich fragmentów według oznaczeń: C1; C2; C3; C4; C5; C6; C7; D, D2. Przedmiotowe

plany miejscowe opracowywać sukcesywnie, dostosowując kolejność ich powstawania do rzeczywistych potrzeb terenowo – ekonomicznych.

- 5) W planie miejscowym, dla przedmiotowego centrum oznaczonego „D” uwzględnić przebieg drogi krajowej S-6 według wariantu nr 1 opracowanego studium techniczno – ekonomicznego; tj. poszerzyć pas drogowy drogi krajowej nr 6 o 20 m po obu stronach zabezpieczając jego docelową szerokość.

6) W planie miejscowym, uwzględnić rezerwę dla wariantowych przebiegów drogi krajowej S-6.

7) Wskazano lokalizacje parków wiatrowych w obrębach Warnino i Kraśnik Koszaliński w strefie rolniczej przestrzeni produkcyjnej.

a) W trakcie opracowywania planów miejscowych dla wymienionych parków wiatrowych zaleca się sytuowanie urządzenia do produkcji energii elektrycznej z wiatru w taki sposób aby ich potencjalna uciążliwość zawierała się we wskazanym rysunku zmiany studium obszarze określonym granicami zmiany.

b) W trakcie opracowywania planów miejscowych dla wymienionych parków wiatrowych należy zachować wyznaczone strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych uwidocznione na rysunku studium.

c) W trakcie opracowywania planów miejscowych dla wymienionych parków wiatrowych należy dokonać analizy zasięgu oddziaływania siłowni wiatrowych w zakresie emisji hałasu na obszary przeznaczone na pobyt ludzi.

d) W trakcie opracowywania planów miejscowych dla wymienionych parków wiatrowych zaleca się zapisanie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, w tym przeprowadzenia monitoringu wpływu na awifaunę i nietoperze, zgodnie z przepisami odrębnymi do wykonania przed budową elektrowni wiatrowych.

e) W trakcie opracowywania planów miejscowych dla wymienionych parków wiatrowych zaleca się zachowanie stanowisk chronionych roślin i zwierząt w obszarach ich występowania, które uwidoczniono na rysunku studium, w szczególności na istniejących obszarach chronionych, jak i proponowanych do objęcia ochroną, w tym na obszarach Natura 2000.

4. ROLNICTWO KIERUNKI PRODUKCJI

Gmina Biesiekierz ze względu na dobre gleby i sprzyjające warunki zbytu stanie się producentem zbóż, rzepaku i roślin strączkowych. Zmniejszać się będzie produkcja owoców i warzyw w wyniku braku zbytu i małą opłacalność. Nie zakłada się wzrostu produkcji zwierzęcej w gospodarstwach chłopskich. Popularyzowane obecnie grupy producenckie w tym dziale produkcji nie spowodują zwiększenia pogłowia zwierząt gospodarskich.

W tej sytuacji zapotrzebowanie na tereny budowlane wystąpi tylko w miejscowościach Stare i Nowe Bielice oraz w miejscowości Tatów. Wydaje się za konieczne, głównie w miejscowości Stare Bielice, przeznaczenie terenów zajętych pod sady na tereny pod budownictwo mieszkaniowe.

5. ELEKTROENERGETYKA KIERUNKI ROZWOJU GMINY

Główne kierunki inwestowania na terenie gminy ograniczają się praktycznie do terenów położonych wzdłuż drogi krajowej nr 6. Szczególne nasilenie inwestycji mieszkaniowych i handlowo-usługowych występuje:

- w Starych Bielicach (dotyczy to terenów w bezpośrednim sąsiedztwie miasta oraz przy drogach wylotowych do Mściń i Parnowa.
- w Nowych Bielicach
- w Biesiekierzu
- w rejonie Nosówka.

W związku z realizacją budowy farm wiatrowych konieczna będzie budowa linii dystrybucyjnych kablowych średniego napięcia SN i 110 kV wraz z kablami światłowodowymi oraz stacji transformatorowych i transformatorowo –

rozdzielczych SN/110 kV.**5.1. PERSPEKTYWA ROZWOJU SIECI ŚREDNICH I NISKICH NAPIĘĆ.****Zapotrzebowanie mocy:**

Aktualnie	- 2500 kW
2005 r	- 3800 kW
2010 r	- 4500 kW
2020 r	- 6000 kW

Dla zapewnienia dostawy mocy w określonych wysokościach niezbędna jest modernizacja istniejącej sieci elektroenergetycznej 15 i 0,4 kV. Głównie dotyczy to wybudowania:

- linii średniego napięcia 15 kV z GPZ Przemysłowy do Biesiekierza (AFL 120o długości 12 km);
- 12 nowych stacji transformatorowych;
- 10 km linii SN zasilających stacje transformatorowe;
- 15 km linii niskiego napięcia;
- zmodernizowania sieci oświetlenia ulicznego.

W zakresie linii 110 kV przewiduje się docelowo budowę linii 110 kV Dunowo - Karlino oraz wcięcie do istniejącej linii Dunowo - Ustronie Morskie dla zasilania przewidywanego w perspektywie GPZ-tu w Mielnie.

5.2. MOŻLIWOŚCI ZABEZPIECZENIA DOSTAWY ENERGII ELEKTRYCZNEJ W ŚWIETLE OBOWIĄZUJĄCEJ USTAWY „PRAWO ENERGETYCZNE”.

Nowa Ustaw „Prawo energetyczne” (Dz. Ustaw nr 54 z 1997r) oraz aktualnie znowelizowana ustawa z dnia 14.06.2000r niezależnie od statutowych obowiązków gminy, nakładają na nie określone zadania w zakresie zaopatrzenia gminy w energię elektryczną. Ustawa o samorządzie gminnym (Dz. U. 96r nr 13 póź. 74) nakładają na gminę obowiązek zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty w ramach własnych zadań gminy, a w szczególności zadania własne obejmują zaopatrzenie ludności w energię elektryczną ciepłą i gaz.

5.3. ZAŁOŻENIA DO PLANU ZAOPATRZENIA GMINY W ENERGIE ELEKTRYCZNA.

Zgodnie z w/w ustawami Zarząd Gminy zobowiązany jest do opracowania założeń do planu zaopatrzenia ludności gminy w ciepło, gaz i energię elektryczną. Założenia do planu winny obejmować:

- 1) ocenę aktualnego stanu i przewidywanych zmian zapotrzebowania w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe,
- 2) przedsięwzięcia racjonalizujące użytkowanie ciepła, energii elektrycznej i paliwa gazowe przez odbiorców i użytkowników,
- 3) możliwość wykorzystania istniejących nadwyżek i lokalnych zasobów energii, z uwzględnieniem skojarzonego wytwarzania ciepła, energii elektrycznej i paliwa gazowe oraz zagospodarowania ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych,
- 4) zakres współpracy z innymi gminami.

Po opracowaniu planu wojewoda bada zgodność planów zaopatrzenia w energię i paliwa z polityką energetyczną państwa oraz obowiązującymi przepisami, a Rada Gminy uchwała założenia do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną! paliwa gazowe.

5.4. UWARUNKOWANIA ROZWOJU ELEKTROENERGETYCZNEJ SIECI DYSTRYBUCYJNEJ.

- dla istniejących linii 110 i 400 kV należy wyznaczyć w planie „strefy ochronne” zgodnie z rozporządzeniem MOŚ
- w planach rozwoju i modernizacji sieci SN i 0,4 kV uwzględnić sukcesywnie zastępowanie linii napowietrznych liniami kablowymi
- stacje transformatorowe wewnętrzne 15/0,4 kV stosować „małogabarytowe” a słupowe
- stacje STSa zastępować 1-żerdziowymi stacjami STSp 20/400
- na nowych osiedlach jako sieci zasilające n.n. stosować głównie linie kablowe
- z uwagi na bliskość miasta Koszalina i znajdujących się w mieście GPZ-tów 110/15 kV nie przewiduje się na terenie gminy lokalizacji stacji 110/15 kV, a istniejące w sąsiedztwie GPZ-ty w pełni zabezpieczają potrzeby ludności w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną.

5.5 UWARUNKOWANIA ROZWOJU ELEKTROENERGETYCZNEJ SIECI PRZESYŁOWEJ

Dla terenu gminy dopuszcza się możliwość eksploatacji i modernizacji

istniejącej elektroenergetycznej linii przesyłowej 400 kV oraz możliwość jej odbudowy, rozbudowy, przebudowy i nadbudowy.**5.6 NOWE UWARUNKOWANIA DLA KIERUNKÓW ROZWOJU GMINY WYNIKAJĄCE Z ROZWOJU ENERGETYKI WIATROWEJ.**

W ciągu ostatnich lat, zarówno z kraju jak i na świecie nastąpił gwałtowny przyrost nowych źródeł energii odnawialnej a szczególnie źródeł energii wiatrowej. Nie pozostało to również bez wpływu na gminę Biesiekierz, **planuje się budowę farm wiatrowych w obrębach Parnowo, Warnino i Kraśnik Koszaliński.**

Ponadto w bezpośrednim sąsiedztwie gminy rozważane są lokalizacje dla kilkunastu farm wiatrowych o przewidywanej łącznej mocy na poziomie około 600 MW. Sprzyjające warunki wiatrowe w pasie nadmorskim oraz istniejące rozległe tereny po byłych Państwowych Gospodarstwach Rolnych spowodowały, że proces inwestycyjny związany z generacją wiatrową jest znacznie zaawansowany. Wydane zostały już warunki przyłączenia dla farm wiatrowych o łącznej mocy ponad 300 MW. W toku daleko zaawansowanych analiz w zakresie możliwości przyłączenia do sieci przygotowywane są nowe lokalizacje o mocy zbliżonej do 300 MW.

Działania takie mają bezpośredni wpływ na konieczność rozwoju sieci wysokich (110 kV) i najwyższych napięć (400 kV). Znajdująca się stacja najwyższych napięć na terenie bezpośrednio przyległym do gminy powoduje, że muszą zostać uwzględnione w aktualizowanych („Studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy”) lokalizacje nowych ciągów liniowych 110 kV, nowych stacji 110 kV oraz rozbudowa najwyższych napięć w Dunowie.

Sieci wysokich napięć (110 kV)

a) stacje 110kV

Przewidywana lokalizacja farmy wiatrowej na terenie gminy Parnowo wymusza potrzebę budowy na terenie lokalizacji elektrowni wiatrowych stacji 110/SN kV. Przewidywana generacja ~12,5 MW stwarza możliwość przyłączenia do tej stacji siecią SN dodatkowo kilku pojedynczych elektrowni wiatrowych, co wyczerpuje praktycznie istniejące na terenie gminy możliwości i potrzeby w zakresie budowy nowych elektrowni wiatrowych.

b) Linie 110 kV

Odbiór z Parnowa. Zupełnie odmienna sytuacja występuje w zakresie potrzeby budowy nowych linii 110 kV. Już wydane warunki przyłączenia wymagają konieczności budowy:

- nowej linii 110 kV z Dunowa do F. W. Tymień (w fazie realizacji projektu),
- nowej linii 110 kV z Dunowa do F.W. na terenie gminy Karlino i Gościno, ta przebiegać będzie przez teren F.W. Parnowo pomiędzy istniejącymi liniami 110 kV i 400kV w odległości do 50 m na północ od linii 400 kV.

Mogące być wydane w najbliższym czasie warunki przyłączenia dla F.W. w Parnowie, Miłogoszczy, Daszewie, Mierzynie, Wrzosowie, Wierciszewie wymagają budowy (lub przebudowy)

- a) linii 110 kV z Dunowa do Białogardu
- b) j.w. z Dunowa do Daszewa i Wrzosowa
- c) j.w. z Dunowa do Parnowa i Miłogoszczy.

Budowa nowych linii 110 kV przez teren gminy powoduje konieczność aktualizacji istniejących „Studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy”.

Sieci najwyższych napięć.

Przewidywana generacja w elektrowniach wiatrowych przyłączana do stacji NN Dunowo nie powoduje aktualnie zmian w istniejącym układzie sieci przesyłowej (400 kV i 220 kV). Zachodzi jedynie potrzeba rozbudowy i modernizacji stacji 400/ 220/ 110 kV w Dunowie (ustawienie 2-go transformatora 400/110 kV oraz modernizacja istniejącej aparatury łączeniowej i zabezpieczeniowej).

GMINA BIESIEKIERZ

l.p.	Nr stacji	Nazwa stacji	Moc transf.	Typ stacji
1	201	Biesiekierz Kol I	100	słupowa
2	202	Biesiekierz Kol "Szosa"	50	słupowa
3	204	Bielice Stare Cegielnia	100	słupowa
4	205	Bielice Wzmacniaki	100	wnętrzowa
5	206	Bielice Stare Wieś I	160	słupowa
6	207	Bielice Stare Kol II	63	słupowa
7	208	Bielice Stare Kol I	30	słupowa
8	210	Bielice Nowe Wieś	200	słupowa

Zmiana studium i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Biesiekierz

T E K S T J E D N O L I T Y

9	211	Bielice Nowe Kol	75	słupowa
10	212	Cieszyn	250	wnętrzowa
11	213	Parnowo Wieś	100	słupowa
12	214	Parnowo III Młyn	63	wnętrzowa
13	215	Parnowo Kol V	63	wnętrzowa
14	217	Laski Koszalińskie	250	wnętrzowa
15	218	Kotłowo Wieś	125	słupowa
16	219	Biesiekierz SHR	160	słupowa
17	220	Biesiekierz Szkoła (GS)	160	słupowa
18	221	Biesiekierz Owczarnia	75	słupowa
19	222	Nosowo Wieś	250	słupowa
20	223	Kraśnik Wieś	160	słupowa
21	224	Kraśnik Kol	40	wnętrzowa
22	226	Warmino	160	słupowa
23	229	Warmino Szosa	25	słupowa
24	252	Biesiekierz SHR II	250	słupowa
25	276	Bielice WSOP	250	słupowa
26	379	Bielice Stare Ogrodnik	40	słupowa
27	420	Gniazdowe	100	wnętrzowa
28	452	Parnowo Wieś II	63	słupowa
29	493	Biesiekierz Kol. II	50	słupowa
30	529	Biesiekierz Kol. III	40	słupowa
31	530	Biesiekierz Kol. IV	40	słupowa
32	559	Cieszyn Kol.	63	słupowa
33	577	Parnowo IV	40	słupowa
34	607	Parnowo I	63	słupowa
35	639	Biesiekierz Centrala Nasienna	160	słupowa
36	669	Kraśnik Zajazd Hubertus	160	słupowa
37	689	Kotłowo Suszarnia Nasion	500	wnętrzowa
38	904	Gniazdowe Starki	40	słupowa
39	953	Tatów	40	słupowa
40	957	Bielice Nowe Ferma	40	słupowa
41	960	Warnino Koi.	75	słupowa
42	977	Bielice Nowe Hydrof.	125	słupowa
43	1065	Bielice Nowe PDPS	250	słupowa
44	1068	Biesiekierz Daszewianka	400	wnętrzowa
45	1074	Biesiekierz Osiedle	160	słupowa
46	1138	Kraśnik Kol. II	40	słupowa
47	1150	Biesiekierz Weterynaria	160	słupowa
48	1156	Świemino SHR	250	słupowa
49	1188	Biesiekierz Domki Jedn.	63	słupowa
50	1191	Bielice Stare Kol. III	40	słupowa
51	1192	Bielice Stare Kol. IV	63	słupowa
52	1193	Bielice Stare Wieś II	50	słupowa
53	1194	Bielice Stare Wieś III	160	słupowa
54	1237	Bielice Nowe Żwirownia	25	słupowa
55	1251	Parsowo DPS	250	wnętrzowa
56	1252	Świemino Osiedle Wieś	250	słupowa
57	1310	Bielice Stare Stacja Paliw	100	słupowa
58	1314	Bielice Stare Abakus	200	słupowa
59	1334	Bielice Nowe Stolarnia	200	słupowa
60	1347	Bielice Stare Mojsiuk	125	słupowa
61	1348	Bielice Stare Anna		nie przekaz.
62	1350	Biesiekierz Suszarnia	160	wnętrzowa
63	1364	Bielice Stare Osiedle	160	wnętrzowa
54	1365	Bielice Nowe Osiedle	160	wnętrzowa
65	1387	Bielice Stare Nissan	50	słupowa

6. CZĘŚĆ TELETECHNICZNA

6.1. INFORMACJE OGÓLNE.

Przedmiot opracowania.

Przedmiotem opracowania jest koncepcja systemu telekomunikacyjnego oraz inwentaryzacja istniejących liniowych środków łączności na terenie gminy Biesiekierz, powiat Koszalin województwo zachodniopomorskie.

Podstawy opracowania:

1. Ogólne zasady programowania i projektowania sieci wewnątrzstrefowej - opracowanie studialne Biura Studiów i Projektów Łączności Warszawa S-0157
2. Branżowe czasopisma techniczne informacje techniczne producentów i dealerów urządzeń telekomunikacyjnych
 - a) Inwentaryzacja aktualnie istniejących urządzeń łączności na terenie gminy
 - b) Dane demograficzne uzyskane w UG
 - c) Dane dotyczące ilości istniejących aparatów telefonicznych i złożonych wniosków przez potencjalnych nowych abonentów uzyskane w UG
 - d) Dane zebrane przez projektanta
 - e) Koncepcja systemu telekomunikacyjnego gminy Biesiekierz opracowana przez Zespół Usług Technicznych przy NOT w Koszalinie w 1985 roku

6.2. STAN ISTNIEJĄCY ŚRODKÓW ŁĄCZNOŚCI.

Centrale telefoniczne

Aktualnie na terenie gminy Biesiekierz zainstalowane są automatyczne centrale telefoniczne typu elektromechanicznego - analogowe. W Biesiekierzu : typu Strowgera 32AB o pojemności 600 NN i w Starych Bielicach typu Strowgera o pojemności 400 NN.

Sieci miejscowe TPSA i innych operatorów.

Na terenie gminy sieci miejscowe wykonane są kablami doziemnymi, kablami podwieszanymi na liniach napowietrznych telefonicznych i elektroenergetycznych n.n. 0,4 kV oraz liniami napowietrznymi drutowymi. Występują również wyprowadzenia do abonentów z przebiegających w pobliżu kablów dalekosiężnych i okręgowych. Oprócz kabli TPSA na terenie gminy nie występują telefoniczne sieci przewodowe innych operatorów. Przebiegi trasowe kabli stanowiących własność TPSA podano na rysunkach nr 2, 3 i 4.

Kable dalekosiężne, okręgowe, łącznikowe, optotelekomunikacyjne.

Przez teren gminy Biesiekierz przebiegają kable łączności międzymiastowej (powiązane z istniejącą stacją wzmacniakową TPSA w Starych Bielicach). Są to kable z żyłami metalowymi pracujące głównie w technice analogowej. Koncentracja tych kabli występuje przy drodze szybkiego ruchu Stare Bielice - Koszalin i Stare Bielice - Biesiekierz. W stadium projektowania jest linia optotelekomunikacyjna Stare Bielice- Biesiekierz. Przebiegi trasowe i typy kabli podano na rysunkach nr 2, 3 i 4.

6.3. STAN PROJEKTOWANY

Przewidywany rozwój ilościowy środków łączności w gminie Biesiekierz.

Na podstawie analizy istniejących faktów, prognozy demograficznej i przewidywanego zapotrzebowania na usługi telekomunikacyjne - ilości abonentów i gęstości aparatów telefonicznych na 100 mieszkańców w latach 1999, 2003 i 2015 zestawiono w poniższej tabeli :

rok	ilość mieszkańców wariant pesym. / optym.	ilość abonentów sieci konwencjonalnej	wskaźnik gęstości aparatów/100 m. w.pesym / w.optym.	szacunkowa ilość aparatów komórkowych
1999	4500	906	20,13	kilkanaście
2003	4600 / 4700	966 / 1034	21,00 / 22,00	kilkadziesiąt
2015	5000 / 5300	1200 / 1325	24,00 / 25,00	kilkaset

Zestawienie istniejących abonentów w poszczególnych miejscowościach gminy oraz ilości zamówień na aparaty telefoniczne według stanu na przełomie roku 1999/2000 podano w tabeli stanowiącej załącznik nr 1.

Po zakończeniu prowadzonej przez TPSA inwestycji pod nazwą „Rozbudowa węzła S12J Koszalin” - zadanie OT Białogard (polegającej między innymi na wymianie na terenie gminy Biesiekierz central analogowych na cyfrowe i powiązaniu ich z jednostką nadrzędną w Koszalinie za pomocą traktów cyfrowych realizowanych w projektowanej aktualnie linii światłowodowej) - środki łączności przewodowej na terenie gminy będą w znacznym stopniu zbliżone do standardów europejskich. Przewidywany układ central i sieci podaje schemat ideowy

stanowiący rysunek nr 1. Przy nazwach miejscowości w licznikach ułamków podano ilości istniejących abonentów telefonicznych natomiast w mianownikach ilości zgłoszonych wniosków o zainstalowanie nowych telefonów. Oprócz środków łączności przewodowej przewiduje się jako uzupełnienie stosowanie (na obszarach o luźnej zabudowie i dużych odległościach od central) systemów radiowego dostępu abonentów (SRDA). W Starych Bielicach istnieje na działce geodezyjnej nr 150/4 SRDA systemu DECT-RST A-9800 o pojemności 128 abonentów (zasięg do 4 km) produkcji Alcatel Hiszpania.

Przewidywane kierunki rozwoju telekomunikacji.

Przewiduje się, iż istniejące linie napowietrzne drutowe pomiędzy miejscowościami o większej liczbie gospodarstw ulegną stopniowej likwidacji i zastąpione zostaną liniami kablowymi doziemnymi lub podwieszanymi na istniejącej podbudowie słupowej napowietrznych linii telefonicznych lub na słupach linii elektroenergetycznych n.n. 0,4 kV. Istniejące dotychczasowe kable dalekosiężne międzymiastowe, okręgowe i łącznikowe zostaną sukcesywnie „degradowane” do roli kabli wewnątrzstrefowych o znaczeniu lokalnym - następować to będzie w miarę rozwoju nowoczesnych traktów optotelekomunikacyjnych i urządzeń zwielokrotniających cyfrowych.

Mikrofalowe systemy radiowe (stosowane będą na poziomie gminy) jako urządzenia uzupełniające w obszarach gdzie przemawiają za tym względy ekonomiczne. Tam gdzie koszty budowy linii przewodowych są zbyt duże w stosunku do uzyskanych efektów (mała ilość abonentów - duże odległości). Zdecydowanie przyszłość telekomunikacji należy do światłowodów i systemów cyfrowych (systemy czasowe o modulacji kodowo-impulsowej - PCM) i to na kablach o torach metalowych symetrycznych w sieciach miejscowych i okręgowych jak również na kablach optycznych. Ten kierunek rozwoju nie oznacza całkowitej eliminacji systemów analogowych - w każdym przypadku decydować powinien rachunek ekonomicznej opłacalności danego rozwiązania. Na świecie występują cyfrowe sieci telefoniczne z kanałami PCM o przepływności 64 kb/s dla transmisji i komutacji (IDN) o centralach szyfrowymi polami komutacyjnymi o pojemność powyżej 50000 numerów. Dużą rolę w najbliższej przyszłości odegrają zintegrowane sieci cyfrowe (ISDN). Są to sieci uniwersalne integrujące usługi z pasma telefonicznego i pozatelefonicznego. Stosowane będą połączenia komutowane metodą komutacji kanałów i komutacji pakietów. Zastosowanie znajdują w zarządzaniu bazami danych, w usługach fonicznych i telefonicznych, transmisjach teledatowych, komputerowych (2 Mbit/s), usługach internetowych itp. Podstawowym kanałem w sieci IDN i ISDN jest kanał o przepustowości 64 kbit/s. W sieciach szerokopasmowych BISDN kanały mają przepustowość powyżej 100 Mbit/s. Zakłada się cyfrowe połączenia od terminala do terminala.

Informacje dotyczące rozwoju telefonii komórkowej.

Nie ma możliwości dokładniejszego określenia rozwoju tych środków łączności. Niewiadomymi są zakresy, miejsca i czasy realizacji inwestycji. Potencjalni inwestorzy telefonii komórkowej nie udzielają informacji na ten temat. Brak informacji od operatorów wynika prawdopodobnie z „tajemnicy handlowej”- z obaw przed konkurencją. Aktualnie na terenie gminy Biesiekierz swoje urządzenia posiada ERA GSM (urządzenia nadawczo - odbiorcze i anteny na obiekcie Centrali Nasiennej w Biesiekierzu) oraz Pomkontel S.A. Plus GSM (wieża wolnostojąca w Biesiekierzu). W tej samej miejscowości (informację uzyskano w U. G.) zostaną zainstalowane urządzenia firmy P.T. K. CENTERTEL z lokalizacją wieży antenowej za parkiem.

ZESTAWIENIE ISTNIEJĄCYCH I POTENCJALNYCH ABONENTÓW TELEFONICZNYCH W SIECI PRZEWODOWEJ TPSA

WEDŁUG STANU NA PRZEŁOMIE ROKU 1999 / 2000

L. p.	miejscowość	gmina	liczba zamówień	liczba abonentów
1.	Biesiekierz	Biesiekierz	8	225
2.	Cieszyn	Biesiekierz	9	7
3.	Gniazdowe	Biesiekierz	6	27
4.	Kotłowo	Biesiekierz	1	37
5.	Kraśnik Koszaliński	Biesiekierz	0	65
6.	Laski Koszalińskie	Biesiekierz	3	91
7.	Nosowo	Biesiekierz	1	10
8.	Nowe Bielice	Biesiekierz	29	45
9.	Parnowo	Biesiekierz	2	83
10.	Parnówko	Biesiekierz	0	7
11.	Parsowo	Biesiekierz	0	26
12.	Rutkowo	Biesiekierz	0	0
13.	Stare Bielice	Biesiekierz	0	205
14.	Starki	Biesiekierz	0	1
15.	Swieminko	Biesiekierz	0	1
16.	Swiemino	Biesiekierz	0	37
17.	Tatów	Biesiekierz	0	6
18.	Warnino	Biesiekierz	0	32

19.	Witolubie	Biesiekierz	0	0
20.	Karłowice	Biesiekierz	0	0
21.	Gdaniec	Biesiekierz	0	1

7. UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTEZA USTALEŃ ZMIANY STUDIUM

Przyjęte rozwiązania i ustalenia zostały zainicjowane Uchwałą Nr XXIII/179/08 Rady Gminy Biesiekierz z dnia 29 października 2008 r. o przystąpieniu do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Biesiekierz – pod lokalizację elektrowni wiatrowych. Przedmiotem zmiany jest wprowadzenie funkcji elektrowni wiatrowych z infrastrukturą towarzyszącą, w obrębach Kraśnik Koszaliński i Warnino.

Procedura opracowania zmiany studium spełnia wymogi Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późniejszymi zmianami) oraz Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Energetyka wiatrowa jest jedną z najszybciej rozwijających się branż produkujących zieloną energię elektryczną. Biorąc pod uwagę troskę o środowisko naturalne oraz nasze zobowiązania związane z ratyfikacją Protokołu z Kioto oraz przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej, Minister Gospodarki zobowiązał zakłady energetyczne do zakupu energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych. Udział ten zwiększany jest w każdym roku i ma osiągnąć 7,5 % w 2010 roku. Dla gminy Biesiekierz lokalizacja farm wiatrowych będzie miała również wymiar ekonomiczny - wpływy z podatków.

W celu ochrony terenów przyległych do wyznaczonych w studium obszarów rolniczej przestrzeni produkcyjnej, na których dopuszcza się lokalizacje elektrowni wiatrowych wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną zaleca się sytuowanie urządzeń do produkcji energii elektrycznej z wiatru w taki sposób, aby ich potencjalna uciążliwość zawierała się we wskazanym rysunku zmiany studium obszarze określonym granicami zmiany.

Szczegółowe lokalizacje elektrowni będą określone na etapie sporządzenia planów.